



EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.6.2016
COM(2016) 411 final

2016/0190 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

**o příslušnosti, a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech
rodičovské zodpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí**

{SWD(2016) 207 final}

{SWD(2016) 208 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Tento návrh je přepracováním nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (dále jen „nařízení Brusel IIa“).

Nařízení Brusel IIa je jádrem soudní spolupráce v rodinných záležitostech v Evropské unii. Obsahuje jednotná pravidla příslušnosti pro rozvod, rozluky a prohlášení manželství za neplatné, jakož i pro spory týkající rodičovské zodpovědnosti s mezinárodním prvkem. Usnadňuje volný pohyb rozhodnutí, úředních listin a dohod v Unii tím, že obsahuje ustanovení pro jejich uznávání a výkon v ostatních členských státech. Je použitelné od 1. března 2005 ve všech členských státech¹ s výjimkou Dánska².

Deset let od začátku použitelnosti nařízení Komise posoudila, jak funguje v praxi, a dospěla k názoru, že je nezbytné jej upravit, což popsala ve zprávě o provádění přijaté v dubnu 2014³. Jedná se o iniciativu v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). Evropský soudní dvůr navíc dosud vynesl 24 rozhodnutí týkajících se výkladu nařízení, k nimž se přihlíželo.

Cílem přepracování je dále rozvíjet Evropský prostor spravedlnosti a základních práv založený na vzájemné důvěře díky odstranění zbývajících překážek volnému pohybu soudních rozhodnutí v souladu se zásadou vzájemného uznávání a lépe chránit nejlepší zájem dítěte zjednodušením postupů a zvýšením jejich účinnosti.

V politických pokynech Junckerovy Komise⁴ se zdůrazňuje, že soudní spolupráci mezi členskými státy EU je třeba postupně zlepšovat s přihlédnutím realitě stále mobilnějších občanů EU, vstupují do manželství a mají děti. Toho má být dosaženo budováním vazeb mezi různými systémy soudnictví a vzájemným uznáváním rozhodnutí, tak aby občané mohli všude v Unii snáze uplatňovat svá práva.

Přestože se má za to, že nařízení celkově slouží dobře, konzultace zúčastněných stran a řada právních a empirických studií zadaných Komisí odhalila ve stávajícím uplatňování nařízení některé nedostatky, které by se měly odstranit. Věci rodičovské zodpovědnosti, které jsou vedle věcí manželských jednou ze dvou oblastí, jimiž se nařízení zabývá, se ukázaly být zdrojem naléhavých problémů, které je třeba bezodkladně řešit.

Ve věcech manželských existují v této fázi k dispozici jen omezené náznaky problémů (včetně statistiky), takže je obtížné přesně určit potřebu intervence a rozsah problémů a nelze zcela informovaně zvolit ze zvažovaných variant řešení. Od přijetí nařízení Brusel IIa byly navíc schváleny další tři nástroje EU ke snazšímu vyřizování věcí manželských v případě

¹ V případě členských států, které do Unie vstoupily po tomto datu, je nařízení použitelné počínaje jejich členstvím (Bulharsko a Rumunsko: ode dne 1. ledna 2007, Chorvatsko: ode dne 1. července 2013).

² V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

³ KOM(2014) 225 v konečném znění.

⁴ Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu. Politické směry pro příští Evropskou komisi, Jean-Claude Juncker, Štrasburk, 15. července 2014.

rozvodu mezinárodních párů. Nařízení Řím III⁵ obsahuje pravidla pro právní předpisy použitelné na rozvod a nařízení o vyživovací povinnosti⁶ se zabývá příslušností a platnými právními předpisy týkajícími se výživného pro manžele a děti. Rada navíc v nedávné době schválila posílenou spolupráci s ohledem na majetkové záležitosti mezinárodních párů.⁷

V zásadě bylo s ohledem na věci rodičovské zodpovědnosti identifikováno šest hlavních nedostatků.

Řízení o navrácení dítěte

Čas je v případech únosu dítěte rodičem rozhodujícím činitelem úspěšného řízení o navrácení dítěte, které nařízení upravuje. Okamžité navrácení dítěte však zjevně nelze ve všech případech zaručit. Neefektivitu řízení o navrácení lze přisoudit několika aspektům. Šestitýdenní lhůta pro vydání rozhodnutí o navrácení se v praxi ukázala jako neodpovídající, jelikož mezi soudci a právníky panují pochybnosti ohledně toho, zda těchto šest týdnů platí pro jednotlivé stupně a zda zahrnují opravné prostředky nebo dokonce i výkon rozhodnutí o navrácení. Stávající nařízení navíc nestanoví žádnou lhůtu pro zpracování návrhu přijímajícím ústředním orgánem. Potíže při plnění lhůty se spojují zejména s tím, že ve vnitrostátních právních systémech neexistuje omezení počtu opravných prostředků, které lze proti rozhodnutí o navrácení podat. Zpoždění ve vyřizování případů byla v několika členských státech rovněž působena nedostatkem specializace soudů, pokud jde o návrhy na navrácení dítěte. Tyto případy přeshraničního únosu jsou složité a citlivé, ale pokud je řeší jednotlivé místní rodinné soudy, setkávají se s nimi soudci jen zřídka. Soudci jsou tak méně obeznámeni s příslušnými řízeními a ustanoveními a mají méně příležitostí rutinně navazovat styky s jinými příslušnými orgány v EU způsobem, který by prospíval vzájemné důvěře.

Takzvaný „nadřazující mechanismus“ doplňuje Haagskou úmluvu z roku 1980⁸, a předpokládá se, že má silnější odrazující účinek pro potenciálního rodiče – únosce. Stanoví postupy, které mají být použity poté, co vykonávající stát vydá rozhodnutí o nenavrácení na základě článku 13 Haagské úmluvy z roku 1980. Praktické uplatňování „nadřazujícího mechanismu“ se ukázalo problematické, protože řízení týkající péče o dítě neprobíhá v členském státě, kde se dítě nachází, a protože rodič – únosce často nespolupracuje. Zvláště obtížný je výsledek dítěte.

Umístění dítěte v jiném členském státě

Má-li soud nebo orgán v úmyslu umístit dítě do pěstounské rodiny nebo ústavní péče v jiném členském státě, musí před rozhodnutím příkazujícím umístění orgány dotčeného členského státu *konzultovat*. Z hlášení ústředních orgánů, jejichž úkolem je soudům a orgánům při zajišťování přeshraničního umísťování napomáhat, vyplývá, že někdy trvá několik měsíců, než rozhodnuto, zda je v konkrétním případě zapotřebí souhlas. Pokud je souhlas zapotřebí,

⁵ Nařízení Rady (EU) č. 1259/2010 ze dne 20. prosince 2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky (Úř. věst. L 343, 29.12.2010, s. 10).

⁶ Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1).

⁷ Komise dne 3. března 2016 představila Radě návrh rozhodnutí Rady, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti příslušnosti, rozhodného práva, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech majetkových poměrů mezinárodních párů, zahrnující jak věci majetkových poměrů v manželství, tak majetkové důsledky registrovaného partnerství a předložila dvě prováděcí nařízení. Rada rozhodnutí přijala dne 9. června 2016.

⁸ Haagská úmluva ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“)

musí následovat postup konzultace jako takový a z hlášení vyplývá, že je rovněž zdoluhavý a že není stanovena lhůta pro odpověď dožádaných orgánů. V praxi proto mnohé žádající orgány rozhodnou o umístění a odešlou dítě do přijímajícího státu, přestože postup konzultace ještě probíhá, je právě zahájen, neboť umístění vnímají jako naléhavé a jsou si vědomy délky řízení. Přijímající státy proto poukazovaly na to, že děti jsou umísťovány často před získáním souhlasu, a dostávají se tak do právně nejisté situace.

Doložka vykonatelnosti

Postup pro prohlášení rozhodnutí vydaného v jiném členském státě vykonatelným v jiném členském státu („doložka vykonatelnosti“) zůstává překážkou volného pohybu rozhodnutí, což s sebou pro rodiče a jejich děti v řízení s mezinárodním prvkem nese nadměrné náklady a prodlení. Doba pro získání doložky vykonatelnosti se v jednotlivých členských státech liší; může jít o pár dní ale i několik měsíců v závislosti na příslušnosti a složitosti případu. V tom není zahrnuta doba, kterou vyžaduje shromáždění dokumentů nezbytných pro návrh a překlady. Je-li proti udělení nebo odmítnutí doložky vykonatelnosti podán opravný prostředek, toto zpoždění se výrazně prodlouží: odvolací řízení může v některých členských státech trvat až dva roky. To je zvláště frustrující pro rodiče, kteří předpokládají, že se rozhodnutí týkající se dětí nabydou účinků zbytečné prodlevy.

Mohou vyvstat také rozporuplné situace, kdy členský stát musí vykonat právo na styk s dítětem podle nařízení, přičemž současně může být ve stejném členském státě uznání a/nebo výkon práva na péči o dítě přiznaného v tomtéž rozhodnutí napadnout a možná i odepřen, protože se rozhodnutí o těchto dvou právech jsou v současné době podle nařízení předmětem různých řízení.

Výslech dítěte

Panují rozdíly ve výkladu důvodů pro neuznání rozhodnutí vydaných v jiných členských státech, a to zejména ve vztahu k výslechu dítěte. Nařízení vychází ze zásady, že se k názorům dětí v případech, které se jich týkají, musí přihlížet, pokud jde to vhodné vzhledem věku a stupni s jejich vyspělostí a v souladu s jejich nejlepším zájmem. Obtíže vyvstávají ze skutečnosti, že se v jednotlivých členských státech liší pravidla, jimiž se výslech dítěte řídí. Současná pravidla nabádají zejména členské státy s přísnějšími normami pro vyslýchání dětí než v členském státě původu rozhodnutí, aby uznání rozhodnutí a doložku vykonatelnosti odmítly, jestliže výslech dítěte neodpovídá jejich vlastním normám. Význam vyslýchání dětí nařízení nezdůrazňuje všeobecně pro všechny případy věci rodičovské zodpovědnosti, ale pouze ve vztahu k řízení o navrácení dítěte. Je-li rozhodnutí vyneseno, aniž by bylo dítě vyslechnuto, hrozí, že nemusí dostatečně zohledňovat nejlepší zájem dítěte.

Vlastní výkon rozhodnutí

Rozhodnutí o rodičovské zodpovědnosti jsou často vykonána pozdě nebo vůbec ne. Účinný výkon závisí na vnitrostátních strukturách zavedených k zajištění výkonu. Právní a praktický přístup k výkonu rozhodnutí v rodinných věcech se mezi členskými státy liší, a to zejména pokud je o přijatá opatření výkonu. Jakmile je výkon nařízen, je důležité, aby existovala účinná opatření k jeho výkonu, přičemž je třeba mít na paměti, že v případě výkonu proti dětem musí být možné rychle reagovat na veškerá přechodná i trvalá rizika pro nejlepší zájem dítěte, která s sebou může výkon rozhodnutí nést.

Spolupráce mezi ústředními orgány

Spolupráce mezi ústředními orgány ve zvláštních případech věcí rodičovské zodpovědnosti popsaná v článku 55 je pro účinnou podporu dětí a rodičů v řízeních s mezinárodním prvkem týkajících se dětí nezbytná. Jedním z problémů zaznamenaných zúčastněnými subjekty včetně členských států je nejasná formulace článku, pokud jde o vymezení pomoci ústředních orgánů v konkrétních případech věcí rodičovské zodpovědnosti. To způsobovalo zpoždění, jež poškozovala nejlepší zájem dětí. Z výsledků konzultace vyplývá, že článek vnitrostátním orgánům některých členských států nedává dostatečný právní základ pro přijetí opatření, protože jejich vnitrostátní právo vyžaduje, aby nařízení obsahovalo samostatný a výslovný právní základ.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh zohledňuje i jiné nástroje, zejména další nařízení EU v oblasti rodinného práva a mezinárodní nástroje, jako jsou Haagské úmluvy z roku 1980⁹ a 1996¹⁰.

Pokud jde o věci rodičovské zodpovědnosti (péči o dítě, styk s dítětem a ochranu dítěte), jsou členské státy vázány pravidly *příslušnosti* stanovenými v nařízení. Tímto aspektem se žádné jiné nástroje EU nezabývají. Cílem Haagské úmluvy je chránit příslušnost státu obvyklého bydliště dítěte v případech přeshraničního únosu. Při řešení případů uvnitř EU i případů týkajících se třetích států se *právní předpisy použitelné na věci rodičovské zodpovědnosti* řídí Haagskou úmluvou z roku 1996.

V manželských věcech reguluje nařízení Brusel IIa *příslušnost* soudů členských států pro rozvod, rozluky a prohlášení manželství za neplatné. Pravidla k určení toho, které *právní předpisy jsou použitelné* na tyto otázky, se stanoví v souladu s nařízením Řím III, které členské státy zavedly a používají jej jako nástroj posílené spolupráce.

Uznávání a výkon rozhodnutí vydaných v jiných členských státech ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti se řídí nařízením Brusel IIa.

Existuje nepřímá vazba na nařízení o vyživovací povinnosti, jehož působnost se týká vyživovacích povinností plynoucích z rodinného vztahu. Naopak nařízení Brusel IIa se vyživovací povinností nezabývá. Podle nařízení o vyživovací povinnosti mají soudy příslušné podle nařízení Brusel IIa zpravidla také vedlejší příslušnost pro vyživovací povinnost.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právní základ pro opatření Unie v rodinných věcech je stanovena v čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. V čl. 81 odst. 1 uvádí, že „Unie rozvíjí justiční spolupráci v občanských věcech s mezinárodním prvkem založenou na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí“.

⁹ Viz poznámka pod čarou 8.

¹⁰ Haagská úmluva ze dne 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1996“)

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Unie podle článku 81 SFEU pravomoc sdílí, což již uplatnila přijetím nařízení Brusel IIa. Různé prvky návrhu jsou v souladu s požadavky subsidiarity. Nadřazující mechanismus navrácení podle nařízení se vztahuje pouze na případy únosů dětí s přeshraničním prvkem. Neprokázalo se, že by zlepšení, jichž členské státy dosud dosáhly, měla dopad na postup při navrácení jako celek, jelikož bezproblémové fungování systému předpokládá efektivitu, úzkou spolupráci a vzájemnou důvěru mezi oběma členskými státy, jichž se případ týká.

Pokud jde o rozhodnutí o umístění, Soudní dvůr v roce 2012 rozhodl, že „členské státy jsou povinny stanovit jasná pravidla a postupy pro vydání souhlasu stanoveného v článku 56 nařízení způsobem zaručujícím právní jistotu a rychlost řízení. Postupy musí zejména umožnit, aby soud zvažující umístění mohl jednoduše určit příslušný orgán a aby příslušný orgán mohl vydat či odepřít souhlas v krátké lhůtě.“ Různá vnitrostátní pravidla nicméně neprovádějí ustanovení o přeshraničním umístění soudržným a jednotným způsobem a není pravděpodobné, že se to v budoucnosti změní. I kdyby tato pravidla soudržná a jednotná byla, nelze nezbytné koordinace mezi vnitrostátními pravidly na vnitrostátní úrovni dosáhnout. Problém tedy může napravit pouze vytvoření autonomních minimálních pravidel v podobě nařízení, která budou použitelná na všechna přeshraniční umístění nařízená soudem nebo orgánem v jednom z členských států.

Zrušení doložky vykonatelnosti (*exequatur*) nemohou členské státy individuálně, protože dané řízení bylo harmonizováno nařízením Brusel IIa může být proto změněno pouze nařízením. Totéž platí pro zlepšení stávajících pravidel o spolupráci mezi ústředními orgány členských států.

Pokud jde o výkon rozhodnutí, který je jako takový záležitostí členských států, uvedl Soudní dvůr Evropské unie, že uplatňování vnitrostátních pravidel na výkon by nemělo mít dopad na užitečný účinek nařízení¹¹. Ustanovení čl. 81 odst. 2 písm. f) umožňuje na úrovni EU odstranění překážek řádnému fungování občanskoprávních řízení, je-li to nezbytné i podporou slučitelnosti pravidel pro občanskoprávní řízení použitelných v členských státech. Dosažení cíle vzájemného uznávání rozhodnutí navíc opodstatňuje minimální harmonizace. Mají-li neefektivní vykonávací řízení nepříznivé důsledky, je třeba je řešit na úrovni EU, tak aby byl úspěšný výsledek zajištěn stejně zajištěn ve všech členských státech.

- **Proporcionalita**

Zásada proporcionality vyžaduje, aby přijatá opatření byla přiměřená významu a rozsahu problémů.

Vnitrostátních hmotných pravidel se navrhované opatření dotkne do určité míry, v případě navržení společných norem pro výkon. To je však opodstatněné vzhledem k cíli, kterým je zajištění plné účinnosti nařízení a odstranění nesouladu mezi jednotlivými soudními a správními systémy členských států, aby občané mohli plně uplatňovat svá práva bez ohledu na to, kde se v Unii nacházejí. Hodnocení ukázalo, že vnitrostátní důvody k odepření výkonu se mohou zdvojit se stávajícími důvody odepření podle nařízení. Vzhledem k odlišným normám pro uplatňování těchto důvodů podle nařízení a podle vnitrostátního práva, mohou vnitrostátní důvody ve skutečnosti rušit jednotné a bezproblémové používání evropských pravidel. V zájmu zajištění jednotnosti a nastolení rovných podmínek pro všechny občany v

¹¹ Rozsudek Soudního dvora EU ze dne 11. července 2008 ve věci C-195/08 PPU – *Inga Rinau*, bod 82.

Unii je proto nezbytné vnitrostátní důvody k odepření harmonizovat potud, pokud jsou uplatňovány proti výkonu rozhodnutí v jiném členském státě.

Počet občanů EU, kteří jsou přímo či nepřímo dotčeni přeshraničními řízeními týkajícími se dětí je vysoký a stále roste. Náklady návrhu nejsou vysoké a jeho přínosy v porovnání s tím velice vysoké. Návrh upevňuje právní jistotu, zvyšuje flexibilitu, zajišťuje přístup k soudům a účinnému řízení, zatímco zůstává zachována suverenita členských států s ohledem na hmotná práva ve věci rodičovské zodpovědnosti.

- **Volba nástroje**

Návrh v podobě nařízení, kterým se přepracovává a nahrazuje nařízení stávající.

3. **VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ**

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Hodnocení nařízení proběhlo ve světle cílů Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT)¹². Jde o program Komise k zajištění toho, aby právní předpisy EU sloužily svému účelu a nesly výsledky, které tvůrci práva EU zamýšleli. Hodnocení nařízení je založeno na kvalitativní a kvantitativní analýze. Empirické údaje byly shromážděny prostřednictvím externí studie; viz Konečná hodnotící zpráva a analytické přílohy¹³ k hodnocení z hlediska relevance, soudržnosti, účinnosti, účelnosti a unijní přidané hodnoty a unijní přidané hodnoty a užitečnosti nařízení. V roce 2015 byly navíc zahájeny dva průzkumy s cílem shromáždit zvláštní údaje týkající rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti.

Zatímco se má za to, že nařízení funguje obecně dobře a má přidanou hodnotu pro občany EU, operativnímu fungování tohoto nástroje občas brání určité právní otázky; stávající právní text není dostatečně jasný nebo je v některých bodech neúplný¹⁴. To je pocítováno zejména v případě řízení o navrácení dítěte a v případě spolupráce mezi ústředními orgány ve věcech rodičovské zodpovědnosti¹⁵.

Nařízení se zabývá zejména dvěma hlavními oblastmi: věcmi manželskými a věcmi rodičovské zodpovědnosti, přičemž v později jmenované oblasti byly zjištěny akutní problémy. Zpochybněna byla také celková účinnost některých aspektů řízení týkajících se dětí¹⁶. V záležitostech týkajících se únosu dítěte rodičem, přeshraničního umísťování dětí, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráce mezi (ústředními i jinými) vnitrostátními orgány panují nadměrné a nepřiměřené prodlevy plynoucí ze způsobu, jakým jsou stávající postupy formulovány nebo používány¹⁷. To vede k nepříznivým dopadům na vztahy mezi rodiči a dětmi i na nejlepší zájmy dětí. Kromě toho požadavek doložky vykonatelnosti způsobil až několikaměsíční zpoždění a občanům v několika případech náklady dosahující až 4 000 EUR na osobu¹⁸. K několikaměsíčním zpožděním a dokonce k nesplnění žádostí¹⁹ vedl také vágní

¹² Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU, COM(2015) 215 final.

¹³ Studie o hodnocení nařízení (ES) č. 2201/2003 a politické možnosti jeho úpravy; viz (konečná hodnotící zpráva) na adrese http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_iaa_final_report_evaluation.pdf a (analytické přílohy) na adrese http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_iaa_final_report_analtical_annexes.pdf.

¹⁴ Viz zejména: Konečná hodnotící zpráva, s. 53.

¹⁵ Viz zejména: Posouzení dopadů, s. 11.

¹⁶ Viz zejména: Konečná hodnotící zpráva, s. 57.

¹⁷ Viz zejména: Posouzení dopadů, s. 36, 37, 52, 60 a 86.

¹⁸ Viz zejména: Posouzení dopadů, s. 61.

popis spolupráce mezi ústředními orgány, což má dopad na dobré životní podmínky dětí. Bylo zjištěno, že výkon rozhodnutí vydaných v jiném členském státě, je problematický²⁰; rozhodnutí často nejsou vykonána nebo jsou vykonána jen s podstatným zpožděním. Využívání služeb specializovaných právníků stojí navíc rodiče případ od 1 000 do 4 000 EUR²¹ na případ. Naopak členskými státy nařízení samotné způsobilo jen velmi omezené náklady; ty souvisejí především s fungováním ústředních orgánů²².

• **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tomuto návrhu předcházela rozsáhlá konzultace zúčastněné veřejnosti, členských států, orgánů a odborníků ohledně problémů, které se vyskytují ve stávajícím systému a jejich možných řešeních. Komise dne 15. dubna 2014 přijala zprávu o uplatňování nařízení²³ a zahájila veřejnou konzultaci, v níž předkládá návrhy na přezkum, v jejímž rámci již obdržela 193 odpovědí²⁴. Z výsledků konzultace vyplývá, že zúčastněné subjekty podporují potřebu pečlivě cílené reformy stávajícího nařízení.

V případech týkajících se únosu dítěte rodičem se většina dotazovaných ve veřejné konzultaci domnívá, že okamžité navrácení dítěte v rámci EU není ve všech případech zajištěno. Hlavní návrhy na zlepšení vyvstaly především s ohledem na přísnější dodržování časového rámce a na uplatňování sankcí v případech, kde nebyla splněna povinnost dítě navrátit.²⁵

Zatímco rodiče byli po soudcích a právnících nejvýraznější skupinou, která usilovala o širší zrušení doložky vykonatelnosti, některé členské státy naznačily, že by doložka vykonatelnosti neměla být zrušena, aniž by byly zachovány některé hlavní záruky. Bylo doporučeno, aby byly v případě zrušení doložky vykonatelnosti zavedeny záruky v oblastech, jako je právo stran i dítěte na slyšení a řádné doručování dokumentů²⁶.

Podstatný počet dotazovaných považoval za důležitou oblast ke zlepšení také výkon rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti, která byla vydána v jiném členském státě. Hlavní návrh ze strany právníků zahrnoval přijetí společných minimálních norem, včetně jednotného vykonávacího řízení, zatímco členské státy byly vůči podobnému řešení skeptické.²⁷

Rodiče vyjádřili zvláštní znepokojení, pokud jde o spolupráci mezi ústředními orgány, jejichž zákonem stanovenou úlohou je, aby byly nápomocny rodičům v přeshraničních řízeních týkajících se dětí. Absence účinné spolupráce byla hlavním rysem odpovědí většiny dotazovaných. Dotazovaní doporučují v zájmu řešení tohoto problému jasnější vymezení úkolů, aby se rodičům dostávalo lepší podpory. Podobně dotazovaní podporovali začlenění úřadů na ochranu dětí do systému spolupráce, aby bylo zajištěno bezproblémové fungování nařízení²⁸.

Výsledek veřejné konzultace všeobecně potvrzuje zjištění zprávy Komise o provádění přijaté v roce 2014.

¹⁹ Viz zejména: Analytické přílohy, s. 92.

²⁰ Viz zejména: Analytické přílohy, s. 65.

²¹ Viz zejména: Posouzení dopadů, s. 87.

²² Viz zejména: Analytické přílohy, s. 265.

²³ COM(2014) 225 v konečném znění.

²⁴ Souhrn odpovědí na veřejnou konzultaci je uveden v analytických přílohách, s. 127.

²⁵ Analytické přílohy, s. 151.

²⁶ Analytické přílohy, s. 153.

²⁷ Analytické přílohy, s. 156.

²⁸ Analytické přílohy, s. 159.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Dostupnost a úplnost statistik o provádění nařízení jsou omezené a mezi jednotlivými členskými státy se liší. Kvalitativní a kvantitativní analýza fungování nařízení byla provedena prostřednictvím externí studie. Kromě studie byly za účelem sběru specifických údajů ohledně rozhodnutí ve věci rodičovské zodpovědnosti v roce 2015 zahájeny dva průzkumy – jeden u ústředních orgánů zřízených podle nařízení a druhý u členských států. Ustavena byla navíc také odborná skupina za účelem diskusí o problémech a potenciálních řešeních pro revizi. O fungování nařízení se také pravidelně jednalo při několika schůzkách ústředních orgánů uspořádaných v rámci Evropské sítě pro občanské a obchodní věci.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů, jež je k tomuto návrhu připojeno, řeší varianty politiky a posouzení jejich dopadů odděleně pro každou záležitost, jež byla v hodnocení nařízení určena jako problematická. Pro všechny záležitosti byl vypracován základní scénář a alternativní varianty. Ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti byly zvažovány politické varianty s různým stupněm intervence. U řízení v případě únosu dítěte se zvažovalo jen upřesnění současného mechanismu společně s variantou vytvoření seznamu doprovodných opatření. Kromě toho byly vypracovány dvě varianty k posouzení mnohých radikálních změn mechanismu navrácení (navrácení do Haagského systému a vytvoření jedinečného fóra v členském státě původu). V případě mechanismu umístování byly k výběru navrženy dvě varianty: systém s předpokládaným nebo výslovným souhlasem. Pokud jde o uznávání a výkon, obě hlavní politické varianty v zájmu neefektivnosti odstraňují doložku vykonatelnosti nebo navrhuji nový postup. Nový navrhovaný systém byl doplněn třemi alternativními dílčími variantami řešení problému ohledně výsledku dítěte. Zvažovány byly také dvě doplňující varianty s cílem zlepšit výkon buď zavedením orientační lhůty nebo plné harmonizace právních předpisů upravujících výkon rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti.

Posouzení končí souhrnnými upřednostňovanými variantami pro všechny záležitosti představené ve zprávě. Pokud jde o manželské věci, je upřednostňovanou variantou politiky zachování současného stavu. To znamená, že manželé v mezinárodním manželství budou mít dále možnost konsolidovat různá řízení, která v současnosti umožňuje nařízení a další nástroje v oblasti rodinného práva (jako je nařízení o vyživovací povinnosti). Zároveň bude zachována flexibilita umožňující manželům požádat o rozvod podle jednoho ze souborů pravidel uvedených v nařízení. Přínosy omezení nebo zrušení této flexibility (což některé členské státy podporují) by nepřevážily nevýhody variant zvažovaných v reakci na problém, který některé členské státy uvádějí a který spočívá ve „spěchu k soudu“ (přenesení pravomoci nebo hierarchie důvodů). Manželé, kteří nemají stejnou státní příslušnost EU a žijí ve třetím státě, ale zachovávají vazby na některé členské státy a přejí si rozvod, budou, pokud jde o přístup k soudům EU, dále odkázáni na vnitrostátní pravidla, nebo budou muset žádat, aby bylo rozhodnutí (získané o ve třetí) zemi uznáno v EU.

Pokud jde o věci rodičovské zodpovědnosti, je upřednostňovanou variantou intervence EU, což je motivováno rozsahem a naléhavostí problému. Konkrétněji by se řízení o navrácení dítěte mělo zlepšit variantou, která vyjasňuje současný mechanismus a zavádí nová opatření, jako je koncentrace příslušnosti a možnost, aby soud, k němuž se strany řízení uchýlí, mohl nařídit naléhavá zajišťující opatření, která budou případně cestovat s dítětem do státu obvyklého bydliště nebo aby umožnila jeho bezpečný návrat. Díky novým pravidlům bude lhůta pro navrácení dítěte splnitelná, neboť upřesní časový rámec pro řízení u soudů prvního a druhého stupně odděleně. Řízení by se zkrátilo zavedením lhůty také pro požádaný ústřední orgán a omezením počtu možných opravných prostředků, která lze proti rozhodnutí o

navrácení nebo nenavrácení podat. Upřednostňovaná varianta by výslovně vyzývala soudce, aby zvážil, zda by mělo být rozhodnutí předběžně vykonatelné.

Pokud jde o rozhodnutí o umístění, měl by být zaveden samostatný postup vydání souhlasu uplatňovaný na všechna umístění přeshraniční povahy, který by byl doplněn lhůtou pro odpověď dožádaného členského státu.

Doložka vykonatelnosti by byla zrušena, ale zároveň by zůstaly zachovány vhodné záruky (důvody pro neuznání a zpochybnění výkonu jako takového nebo dílčích opatření výkonu), která by mohl rodič-odpůrce společně uplatňovat ve stádiu výkonu v členském státě výkonu, což by celkově zkrátilo délku řízení. K omezení problémů způsobených rozdílností vnitrostátních postupů pro výslech dětí a skutečností, že rozhodnutí vydávají soudy bez úzkého spojení s dítětem v době rozhodnutí, a v zájmu snížení počtu odepření uznání rozhodnutí, který z této situace plyne, by upřednostňovaná varianta vyžadovala, aby členské státy vzájemně respektovaly svá vnitrostátní pravidla, a zároveň je nutila dát dítěti možnost vyjádřit své názory a náležitě je zohlednit, a přizpůsobením pravidla *perpetuatio fori* by uváděla příslušnost do souladu s hlavní zásadou blízkosti. Pokud jde o výkon, upřednostňovaná varianta by zaručovala, aby bylo možné výkon odepřít pouze na základě jednotného a omezeného výčtu důvodů k odepření. Existovala by také lhůta pro výkon a povinnost hlásit její překročení, a dále také možnost, aby soud, který rozhodnutí vydal, jej mohl prohlásit předběžně vykonatelným bez ohledu na opravné prostředky, jež proti němu byly podány. Zároveň by byla ponechána možnost řešit naléhavé riziko pro nejlepší zájmy dítěte ve fázi výkonu, což by naopak jasně zvýšilo efektivitu řízení a ochranu nejlepších zájmů dítěte.

Pokud jde o spolupráci, vyjasnění příslušného článku by upřesňovalo: 1) kdo může žádat 2) o jakou pomoc nebo informaci 3) od koho a 4) za jakých podmínek. Byla by stanovena lhůta pro odpověď dožádaného orgánu. Bylo by jasně stanoveno, že o pomoc ústředních orgánů mohou žádat také soudy a úřady pro ochranu dítěte. Kromě toho by zůstala zachována zavedená opatření „měkkého“ práva, aby dále poskytovala podpůrnou strukturu subjektům, které vyřizují návrhy podle nařízení. Doplněním navrhovaného článku o požadavku dostatečných zdrojů by se ze současného nepřímého vyjádřeného požadavku stal výslovný požadavek, který v tuto chvíli plní některé ústřední orgány, ale nikoliv všechny. Prohloubilo by to vzájemnou důvěru.

Upřednostňovaný soubor variant politiky pro věci rodičovské zodpovědnosti by splnil cíle týkající se zjednodušení, neboť by zkrátil zpoždění související s navrácením dítěte, s rozhodnutím o umístění a se spoluprací ústředních orgánů a odstranil by také zbytečné prodlevy a náklady plynoucí z požadavku doložky vykonatelnosti. Zároveň by reagoval na naléhavost nápravy problémů, jež v současné době panují v této oblasti, kde je nanejvýš důležité jednat a vytvořit podmínky pro změny, zároveň zohledňovat situaci dětí, rodin a jejich nejlepších zájmů.

Pokud jde o navrácení dítěte, účinnost řízení by zlepšilo snížení počtu úrovní opravných prostředků, stanovení případné předběžné vykonatelnosti rozhodnutí, jasnější vymezení úloh a povinností ústředních orgánů a povinnost členských států způsobem, který je slučitelný s jejich právním systémem, koncentrovat příslušnost na omezený počet soudů. V případě rozhodnutí o umístění by se zpoždění zkrátilo zavedením samostatného postupu souhlasu a stanovením časové lhůty pro odpověď dožádaných členských států (nejvýše osm týdnů oproti stávajícími 6 měsícům a více). Co se týče uznávání a výkonu, budou odstraněna zpoždění související se získáním doložky vykonatelnosti (v současnosti až několikaměsíční). Jelikož by

odpůrce záruky (důvody pro neuznání a napadení výkonu jako takového nebo dílčích opatření výkonu) uplatňoval společně ve stádiu výkonu, zkrátilo by se celkové trvání řízení. Upřednostňovaná varianta by zkrátila prodlevy (v některých případech delší než jeden rok) během vlastního výkonu tím, že by stanovila maximální časový rámec v délce šesti týdnů. Vyjasnění úlohy ústředních orgánů obecně omezí prodlevy v jejich vzájemné spolupráci.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušování**

Možnost využít právní metody přepracování ke zlepšení operativního fungování nástroje jeho vyjasněním a doplněním, jakož i zjednodušením a zlepšením jeho účinnosti přispěje také k účelnosti právních předpisů. Zavedením samostatného postupu souhlasu a stanovením lhůty, v níž musí dožádaný členský stát odpovědět, zkrátí dobu na získání souhlasu v řízeních o umístění ze současných 6 a více měsíců na nejvýše 8 týdnů. Navrhovaným zrušením doložky vykonatelnosti se odstraní zpoždění (až několikaměsíční) i náklady (až 4 000 EUR), které její získání vyžaduje. Navrhovaný upravený postup pro navrácení dítěte v případě únosu by snížil náklady, které na specializované právní poradenství vynaloží rodiče (1 000 až 4 000 EUR)²⁹.

- **Základní práva**

Všechny prvky reformy respektují práva stanovená v Listině základních práv, zejména pak právo na účinný opravný prostředek a právo na spravedlivý proces zaručené článku 47 Listiny. Vzhledem k předmětu nařízení, konkrétně ke vztahu mezi rodiči a dětmi, zvýší upřednostňované varianty pro věci rodičovské zodpovědnosti právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7). Navrhované změny posílí také práva dítěte (článek 24) a uvede nařízení do většího souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte tím, že ustanovení nařízení s touto úmluvou úžeji prováže.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh se sebou nese poměrně nízké náklady na dodržování. Zrušení doložky vykonatelnosti a koncentrace příslušnosti by od členských států vyžadovalo výdaje na proškolení právníků s ohledem na nové plánované postupy. Proškolení je však nutné již nyní. Nařízení navíc počítá s koncentrací příslušnosti v budoucnosti, takže bude potřeba školit menší počet soudců. Z poznatků členských států, kde existuje koncentrovaná příslušnost, na druhou stranu vyplývá, že soudci, kteří vyřizují vyšší počet případů únosů, nabízeného školení využívají častěji, a že proti rozhodnutím specializovaných a zkušených soudů prvního stupně jsou méně často podávány opravné prostředky, což znamená úspory v jednotlivých případech i pro výkon spravedlnosti obecně. Členské státy jsou již také nyní nuceny určit své ústřední orgány, zajistit jejich náležitě fungování a umožnit jim plnit povinnosti, které jim toto nařízení ukládá. Další vyjasnění úkolů ústředních orgánů se sebou může nést další náklady (zejména na lidské zdroje), zvláště pak v případě některých členských států, jejichž ústřední orgány nejsou dostatečně vybaveny.

U dalších zamýšlených změn jde o celkem nekomplikované změny stávajících pravidel, které by nevyžadovaly vytvoření nových postupů a orgány by je měly být schopny provést bez potřeby zvláštního proškolení.

²⁹ Posouzení dopadů, s. 61.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Aby bylo možné monitorovat účinné používání upraveného nařízení, bude Komise podávat pravidelné zprávy a provádět hodnocení za podpory konzultací členských států, zúčastněných subjektů a externích odborníků. Budou pořádány pravidelné schůzky odborníků k diskusím o problémech při používání nařízení a k výměně osvědčených postupů mezi členskými státy v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci. Spolupráce s touto sítí bude zvláště užitečná pro formulaci potřeby sběru zvláštních údajů, díky nimž bude možné založit všechny budoucí návrhy na statistických důkazech.

• Podrobné vysvětlení zvláštních ustanovení návrhu

Uvedení opatření ke zvýšení účinnosti a zlepšení fungování „nadřazujícího mechanismu“

Několik podstatných úprav se navrhuje v zájmu zlepšení účinnosti řízení o navrácení uneseného dítěte a řešení problémů souvisejících se složitostí „nadřazujícího mechanismu“ podle nařízení.

Návrh zaprvé objasňuje lhůtu pro vydání vykonatelného rozhodnutí o navrácení v souladu s postojem, který zastávají ty členské státy, které vyřizují případy navrácení dětí podle Haagské úmluvy z roku 1980 nejrychleji. Pro řízení u soudu prvního stupně a u odvolacího soudu by platila samostatná šestitýdenní lhůta. Návrh by zavazoval také ústřední orgány k dodržení šestitýdenní lhůty. V rámci této lhůty by měly přijmout a zpracovat návrh; nalézt odpůrce a dítě; dále navrhnout mediaci, ale zároveň zajistit, že to nezpůsobí zpoždění v řízení, a odkázat navrhovatele na kvalifikovaného právníka nebo podat věc soudu (v závislosti na vnitrostátním právním systému). Pro ústřední orgány v současné době žádná lhůta neexistuje. Tato nová lhůta 6+6+6 tedy na všechny případné fáze dává 18 týdnů, namísto průměrného trvání řízení v délce 165 dnů, jak je tomu nyní³⁰. Lhůty pro soudy by byly realističtější vzhledem k ochraně práva odpůrce na spravedlivé soudní řízení a zároveň k nutnosti zkrátit soudní řízení, jak je jen reálně možné.

Navrhovaná opatření navíc zahrnují povinnost členských států koncentrovat příslušnost pro případy únosů dětí na omezený počet soudů a respektovat přitom strukturu dotčeného právního systému. Díky tomu by o návrzích na navrácení dítěte rozhodovali soudci se zkušenostmi s tímto velice specifickým druhem řízení.

Návrh omezuje počet opravných prostředků proti rozhodnutí na jedno a výslovně vyzývá soudce, aby zvážil, zda by mělo být rozhodnutí nařizující navrácení dítěte předběžně vykonatelné.

Návrh navíc obsahuje řadu upřesnění, díky nimž by bylo možné současná pravidla lépe provádět: zavazuje členské státy, v nichž mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným přemístěním nebo zadržením, aby před vydáním pravomocného rozhodnutí o svěření do péče, které může zahrnovat navrácení dítěte, důkladně prozkoumaly jeho nejlepší zájem. V této souvislosti má každé dítě schopné formulovat svůj názor při zkoumání jeho

³⁰ Statistical analysis of applications made in 2008 under the Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction (Statistická analýza návrhů podaných v roce 2008 podle Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí) — Část II — Regional Report, Prel. Doc. No 8 B — aktualizace z listopadu 2011 pro zvláštní komisi z června 2011, s. 10–12, k dispozici na adrese <https://assets.hcch.net/upload/wop/abduct2011pd08be.pdf>.

nejlepšího zájmu právo být vyslechnuto. Platí to, i když dítě není fyzicky přítomno, a lze použít alternativní prostředky, jako je například videokonference.

Aby bylo možné posoudit opatření (odpovídajících opatření) zavedená členskými státy, kam by mělo být dítě navraceno, měla by se usnanit spolupráce mezi ústředními orgány nebo přímá komunikace se soudcem u příslušného soudu v členském státě původu.

V případě, že by dítě mohlo být v důsledku navrácení do země obvyklého bydliště bez záruk vystaveno závažnému riziku nebo by se mohlo jinak dostat do neúnosné situace, měl by mít soud členského státu výkonu možnost nařídit naléhavá zajišťovací opatření, jež se tam vyžadují a které mohou v nezbytném případě cestovat s dítětem do státu obvyklého bydliště, kde má být přijato konečné rozhodnutí ve věci. Takové naléhavé opatření by bylo uznáno ze zákona v členském státě, kde má dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným přemístěním nebo zadržením, ale pozbylo by platnosti, jakmile by soudy uvedeného státu přijaly opatření, která situace vyžaduje. Například soud, u něhož probíhá řízení o navrácení, bude moci přiznat práva na styk s dítětem jednomu z rodičů, která budou vymahatelná také v členském státě obvyklého bydliště dítěte, dokud soud této země nepřijme s ohledem na dítě pravomocné rozhodnutí.

Vytvoření samostatného postupu vydání souhlasu uplatňovaného na všechna umístění přeshraniční povahy, který by byl doplněn lhůtou osmi týdnů pro odpověď dožádaného členského státu.

Návrh týkající se přeshraničního umístování předpokládá zavedení těchto nových pravidel:

- souhlas přijímající země bude povinný pro všechna přeshraniční umístění, jejichž původcem je soud nebo orgán členského státu,
- zavedení jednotných požadavků pro dokumenty, které je třeba předložit s žádostí o souhlas: žádající orgán musí předložit zprávu ohledně dítěte a uvést důvody pro zamýšlené přeshraniční umístění,
- bude zavedeno pravidlo pro požadavky na překlad: žádost bude povinně doplněna překladem do jazyka dožádaného členským státem,
- všechny žádosti budou podávány skrze ústřední orgány,
- bude zavedena osmitýdenní lhůta, v jejímž rámci bude dožádaný stát muset o žádosti rozhodnout.

Zrušení doložky vykonatelnosti s náležitými zárukami, které lze uplatnit ve fázi výkonu, například napadnout uznání nebo výkon rozhodnutí ve státě původu nebo napadnout konkrétní opatření výkonu nařízená státem, kde se o výkon usiluje, v jednom a totéž státě, kde má k výkonu dojít.

V dnešní době justiční spolupráce a míra důvěry mezi členskými státy dospěla do stádia, ve kterém je možné pokročit k jednoduššímu a méně nákladnému systému pohybu soudních rozhodnutí tím, že se odstraní stávající formality mezi členskými státy. Ke zrušení doložky vykonatelnosti již došlo v řadě oblastí, včetně rodinného práva (práva na styk s dítětem, některá rozhodnutí o navrácení, vyživovací povinnosti). Podstatou změnou, kterou návrh přináší, je zrušení řízení k získání doložky vykonatelnosti pro všechna rozhodnutí, na něž se nařízení vztahuje. Zrušení doložky vykonatelnosti bude doplněno procesními zárukami zajišťujícími, aby byla odpovídajícím způsobem chráněna práva odpůrce na spravedlivý proces a na obranu právní ochranu, jež jsou zaručena v článku 47 Listiny základních práv EU.

Zrušení doložky vykonatelnosti by občanům Unie v přeshraničním sporu ušetřilo velkou část současných nákladů na postup (které činí průměrně 2 200 EUR za vyřízení žádosti) a odstranilo zpoždění, která v některých případech trvají i několik měsíců.

Rodič – odpůrce by měl k dispozici tři hlavní opravné prostředky, prostřednictvím kterých by mohl ve výjimečných situacích zabránit tomu, aby rozhodnutí vynesené v jednom členském státě nabylo účinku v jiném členském státě. Je-li podezření, že by mohl být použitelný některý z důvodů pro neuznání nebo napadení konkrétních opatření výkonu, měl by odpůrce možnost podat návrh na napadení uznání a/nebo výkonu v členském státě výkonu v jednom a totéž řízení.

Tento návrh zahrnuje jednotná pravidla k vymezení toho, ve kterých situacích by bylo možné bránit nejen přeshraniční vykonatelnosti, ale i výkonu jako takovému. Tato později jmenovaná pravidla by upravovala například situaci, kdy došlo ke změně okolností. Pravidla navíc jednotným způsobem řeší situace, kdy se proti výkonu staví dítě, nebo kdy k výkonu nelze přistoupit kvůli dočasným faktickým překážkám.

Dojde k úspoře času a nákladů řízení o prohlášení vykonatelnosti jako takových, přičemž bude i nadále zajištěna nutná ochrana žalovaných.

Jak je tomu již v případě stávajícího nařízení, obsahuje návrh také řadu standardních osvědčení, jejichž cílem je usnadnit uznávání nebo výkon zahraničního rozhodnutí, při neexistenci postupu k získání doložky vykonatelnosti. Tato osvědčení usnadní výkon rozhodnutí příslušnými orgány a omezí potřebu rozhodnutí překládat.

Zavedení povinnosti dát dítěti příležitost vyjádřit své názory

Návrh se pravidel a postupů členských států ohledně toho, jak dítě vyslyšet, nedotýká, ale vyžaduje vzájemné uznávání mezi právními systémy. To znamená, že by nařízení výslovně uvádělo povinnost dát dítěti, které je schopno formulovat své vlastní názory, příležitost je vyjádřit, s přihlédnutím k tomu, že všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu OSN o právech dítěte, která je již zavazuje k vyslechnutí dítěte, které splňuje výše uvedené podmínky ve veškerých domácích i přeshraničních řízeních, která se jich týkají. Zejména se rozlišuje, jak je tomu v případě článku Listiny základních práv, na jedné straně mezi otázkou, kdy na jedné straně dítě potřebuje dostat příležitost být vyslyšeno (tj. když je schopno formulovat/vyjadřovat své názory) a na druhé straně otázkou, jakou váhu soudce názorům dítěte připiše (což závisí na věku a stupni vyspělosti dítěte). Toto rozlišení je třeba zaznamenat v rozhodnutí a v připojeném osvědčení. Pro rodiče, který usiluje o uznání rozhodnutí v jiném členském státě to znamená, že jej soud v uvedené neuzná jen kvůli tomu, že výslech dítěte v jiné zemi proběhl oproti normám uplatňovaným daným soudem jinak.

Zavedení cílených opatření ke zlepšení účinnosti vlastního výkonu

Návrh k řešení problému neúčinného výkonu zavádí několik opatření. Návrh nařízení stanoví, že návrh na výkon musí být podán soudu v členském státu výkonu, ale řízení popisuje obecně, což znamená, že se prostředky výkonu a jejich způsob odvíjejí od práva členské státy výkonu, např. které konkrétní opatření výkonu by mělo být navrženo a za jakých okolností. Kde je třeba rozhodnutí z jiného členského státu dále upřesnit nebo upravit pro účely výkonu v členském státě, kde má být vykonáno, měl by příslušný soud tohoto členského státu provést nezbytná upřesnění a úpravy a při tom respektovat zásadní prvky rozhodnutí.

Strana napadající výkon rozhodnutí v členském státě by měla mít možnost v maximální možné míře a v souladu s právním systémem členského státu, na nějž se obrací, uplatnit ve stejném řízení kromě důvodů k odepření uznání také důvody k odmeplení výkonu jako takového. Neslučitelnost s nejlepšími zájmy dítěte, kterou zapříčinila změna okolností (jako je vážná nemoc dítěte) nebo síla námitek dítěte dostatečného věku a stupně vyspělosti, by měla být zohledněna, pouze pokud dosáhne významu srovnatelného s výhradou veřejného pořádku.

Návrh také počítá s orientační lhůtou pro samotný výkon rozhodnutí. V případě, že k výkonu nedojde do 6 týdnů od zahájení řízení o výkonu, soud členského státu výkonu bude povinen informovat o této skutečnosti a o důvodech, proč k výkonu nedošlo včas, žadající ústřední orgán v členském státě původu (nebo navrhovatele, pokud řízení probíhalo za asistence ústředního orgánu).

Tento návrh dále stanoví, že soud původu může prohlásit rozhodnutí předběžně vykonatelným, i když tato možnost podle vnitrostátního práva neexistuje. Je to užitečné v případě systému, kdy rozhodnutí není ještě vykonatelné, jelikož je stále předmětem opravného prostředku. Rodič díky tomu bude moci být ve styku s dítětem na základě rozhodnutí prohlášeného předběžně za vykonatelné, i když bude probíhat odvolací řízení ohledně daného rozhodnutí na návrh druhého rodiče.

Upřesnění úkolů ústředních orgánů a dalších dožádaných orgánů a doplnění článku o odpovídajících prostředcích

Návrh objasňuje následující hlediska: 1) kdo může žádat 2) o jakou pomoc nebo informaci 3) od koho a 4) za jakých podmínek. Je jasné stanoveno, že o pomoc ústředních orgánů mohou žádat také soudy a úřady pro ochranu dítěte. S ohledem na předávání sociálních zpráv návrh obsahuje návrh také vysvětlení ohledně toho, že se vztahuje na zprávy o dospělých nebo sourozencích, které jsou relevantní pro řízení související s dítětem podle nařízení, pokud to situace vyžaduje. Jasně uvádí, že jde (pro soudy) o beznákladovou alternativu (kromě případných nákladů na překlad) nařízení o dokazování, a úřadům pro ochranu dítěte dává právní základ k získání nezbytných informací z jiných členských států prostřednictvím ústředních orgánů. Žádost musí být doplněna překladem do jazyka dožádaného členského státu. Podobně návrh stanoví určité minimální požadavky pro žádost o sociální zprávu, konkrétně popis řízení, pro které je jí potřeba a faktické situace, z níž řízení vyplynulo. Návrh stanoví lhůtu pro odpověď dožádaného orgánu. Pokud jde o dožádaný vnitrostátní orgán, např. žádá-li se o sociální zprávu, nařízení jasně uvádí, že se na dožádaný orgán vztahuje samostatná povinnost, stanovená nařízením, tuto zprávu poskytnout bez jakýchkoliv dalších požadavků, které mohou existovat podle vnitrostátního práva dožádaného členského státu, které je potřeba splnit. Například soud v členském státě dříve, než rozhodne o umístění do péče u dítěte, pro nějž je v danou chvíli příslušný, může získat informace prostřednictvím ústředního orgánu ohledně o tom, zda probíhají řízení v jiném členském státě a požádat o opisy veškerých rozhodnutí o zajišťovacích opatření pro jiné děti z téže rodiny a o veškeré sociální zprávy o sourozencích a o jejich vzájemných vztazích, nebo o rodiči, která jsou pro probíhající řízení relevantní.

Návrh dále uvádí, že členské státy za jistí, aby ústřední orgány měly dostatečné finanční a lidské zdroje pro provádění povinností, jež jsou jim uloženy podle tohoto nařízení.

Návrh neobsahuje žádné změny s ohledem na působnost a manželské věci, u nichž se zachovává současný stav. To znamená, že kapitola I (kromě upřesnění v definicích) a kapitola II oddíl 1 (kromě vysvětlení článku 6 a 7) zůstávají beze změny.

V důsledku toho manželé v mezinárodním manželství budou mít dále možnost konsolidovat různá řízení, která v současnosti umožňuje nařízení, a další nástroje v oblasti rodinného práva (jako je nařízení o vyživovací povinnosti). Zároveň bude zachována flexibilita umožňující manželům požádat o rozvod podle jednoho ze souborů pravidel uvedených v nařízení. Manželé, kteří nemají stejnou státní příslušnost EU a žijí ve třetím státě, ale zachovávají vazby na některé členské státy a přejí si rozvod, budou, pokud jde o přístup k soudům EU dále odkázáni na vnitrostátní pravidla, nebo budou muset žádat, aby bylo rozhodnutí (získané o ve třetí) zemi uznáno v EU.

Následující články zůstávají po přepracování beze změny: Články 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, čl. 8 odst. 2, články 9, 10, čl. 11 odst. 1, 2, 3, 5, 7, čl. 12 odst. 2, 4, články 13, 14, čl. 15 odst. 1 až 5, články 16, 17, 18, 19, čl. 20 odst. 2, čl. 21 odst. 1, 2, 4, článek 22, čl. 23 písm. a), c) až f), články 24, 25, 26, 27, čl. 41 odst. 2, čl. 42 odst. 2, články 44, 48, 49, 51, 53, 54, čl. 55 písm. b) až e), čl. 56 odst. 2, 3, článek 58, čl. 59 odst. 1, čl. 60 písm. a) až d), články 63, 66 a čl. 67 písm. a) a b).

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o příslušnosti, a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti ☒ a o mezinárodních únosech dětí ☒

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o ~~založení Evropského společenství~~ ☒ o fungování Evropské unie ☒, a zejména na čl. ~~61 písm. e)~~ ☒ 67 odst. 4 ☒ a čl. ~~67 odst. 1~~ ☒ 81 odst. 2 písm. a), c), e), f) a g) ☒ této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise³¹,

⇒ po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům, ⇐

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu³²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³³,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

↓ nový

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003³⁴ bylo podstatně změněno³⁵. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedené nařízení mělo být v zájmu přehlednosti přepracováno.
- (2) Toto nařízení stanoví jednotná pravidla pro určení příslušnosti pro rozvod, rozluky a prohlášení manželství za neplatné, jakož i pravidla pro spory týkající se rodičovské zodpovědnosti s mezinárodním prvkem. Usnadňuje volný pohyb rozhodnutí v Unii, neboť stanoví pravidla pro jejich uznávání a výkon v ostatních členských státech.

³¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³⁴ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

³⁵ Viz příloha V.

↓ 2201/2003 1. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (3) ⇒ Bezproblémové a správné fungování prostoru práva v Unii, který respektuje různé právní systémy a tradice členských států, je pro Unii zásadně důležité. Je tedy třeba dále zvyšovat vzájemnou důvěru v systémy soudnictví ostatních členských států. ~~Evropské společenství~~ ☒ Unie ☒ si stanovila za cíl vytvořit ☒, zachovávat a rozvíjet ☒ prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zajištěn volný pohyb osob ☒ a přístup ke spravedlnosti ☒. ⇒ V zájmu realizace těchto cílů je třeba posílit práva osob, a zvláště dětí, v řízení, aby se usnadnila spolupráce soudních a správních orgánů a výkon rozhodnutí ve věcech rodinného práva s mezinárodním prvkem. Je třeba zlepšit vzájemné uznávání rozhodnutí v občanskoprávních věcech, zjednodušit přístup ke spravedlnosti a zdokonalit výměnu informací mezi orgány členských států. ⇐
- (4) Proto ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒ přijímá mimo jiné opatření týkající se soudní spolupráce v občanskoprávních věcech ⇒ s mezinárodním prvkem, zejména když ⇐, ~~kteří jsou~~ je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu.

↓ nový

- (5) V zájmu dosažení volného pohybu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti je nezbytné a vhodné, aby se pravidla upravující příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí řídila právním nástrojem Unie, který by byl závazný a přímo použitelný.

↓ 2201/2003 2. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

~~Evropská rada na zasedání v Tampere potvrdila zásadu vzájemného uznávání soudních rozhodnutí jako základ vytvoření skutečného soudního prostoru a jako prioritu určila právo na styk s dítětem.~~

↓ 2201/2003 3. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

~~Nařízení Rady (ES) č. 1347/2000³⁶ stanoví pravidla pro příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem, vydávaných v případech řízení ve věcech manželských. Obsah tohoto nařízení byl z velké části převzat z úmluvy ze dne 28. května 1998 zabývající se stejnou věcí³⁷.~~

³⁶ Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 19.

³⁷ Při přijetí nařízení (ES) č. 1347/2000 vzala Rada na vědomí vysvětlující zprávu k úmluvě, kterou vypracoval prof. Alegria Borrás (Úř. věst. C 221, 16.7.1998, s. 27).

↓ 2201/2003 4. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

~~Dne 3. července 2000 Francie předložila podnět k přijetí nařízení Rady o vzájemném výkonu rozhodnutí ve věcech práv na styk s dítětem³⁸.~~

↓ 2201/2003 5. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (6) V zájmu zajištění rovnosti všech dětí ~~se~~ ☒ by se mělo ☒ toto nařízení vztahovat ~~na~~ na veškerá rozhodnutí ve věci rodičovské zodpovědnosti, včetně opatření k ochraně ~~dítěte~~, ☒ dětí ☒ bez jakýchkoliv vazeb na řízení ve věcech manželských ⇒ nebo jiná řízení ⇐.

↓ 2201/2003 6. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (7) Protože předpisy o rodičovské zodpovědnosti jsou často používány v souvislosti s řízením ve věcech manželských, je ☒ však ☒ vhodné ~~česky~~ upravit věci týkající se rozvodu a rodičovské zodpovědnosti v jediném předpise.

↓ 2201/2003 7. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

~~Toto nařízení se použije na občanskoprávní věci bez ohledu na druh soudu.~~

↓ 2201/2003 8. bod odůvodnění

- (8) Ve věci rozhodnutí o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné by toto nařízení být používáno pouze na zrušení manželských svazků a nemělo by se týkat takových otázek, jakými jsou důvody rozvodu, majetkové důsledky manželství nebo případná jiná související opatření.

↓ 2201/2003 9. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (9) Ohledně jmění dítěte by se toto nařízení mělo použít pouze na opatření k ochraně dítěte, ~~ti i~~ ☒ konkrétně ☒ na určení osoby, orgánu nebo jiného subjektu pověřených správou jmění dítěte, jeho zastupováním nebo napomáháním dítěti a na stanovení jejich úkolů, ~~jakož i a ii~~ ☒ na správu, zachování jmění dítěte nebo nakládání s ním. V této souvislosti by toto nařízení například mělo být použito v případech, kdy ~~jsou rodiče ve sporu ve věci správy~~ ☒ je předmětem řízení určení osoby nebo orgánu ke správě ☒ jmění dítěte. Opatření týkající se jmění dítěte, která se netýkají ochrany dítěte, by se měla nadále řídit ~~nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince~~

³⁸

Úř. věst. C 234, 15.08.00, s. 7.

↓ 2201/2003 10. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (10) Toto nařízení ~~nemá být použito ve věcech týkajících se sociálního zabezpečení, veřejnoprávních opatření obecné povahy ve věci vzdělání nebo zdraví nebo rozhodnutí o právu na azyl a imigraci. Kromě toho~~ ☒ by se nemělo ~~použít~~ ☐ ~~nepoužije~~ na určení rodičovství, protože tato otázka je odlišná od otázky určení rodičovské zodpovědnosti, ani na otázky spojené s osobním stavem. ~~Nařízení se nepoužije ani na opatření přijatá v důsledku trestných činů spáchaných dětmi.~~

↓ 2201/2003 11. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (11) Toto nařízení se nevztahuje na vyživovací povinnosti, ~~kteřé~~ ☒ jelikož ty ☐ jsou již upraveny nařízením Rady (ES) č. ~~44/2001~~ 4/2009⁴¹. ~~Soudy~~ ☒ Orgány ☐ příslušné podle tohoto nařízení budou obecně příslušné k rozhodování o ☒ související ☐ vyživovací povinnosti podle čl. ~~5 odst. 2~~ 3 písm. d) uvedeného nařízení Rady č. 44/2001.

⇓ nový

- (12) Toto nařízení by mělo být použitelné na všechny děti do věku 18 let, stejně jako je tomu v případě Haagské úmluvy ze dne 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1996“). To by mělo zabránit překrývání s působností Haagské úmluvy z 13. ledna 2000 o mezinárodní ochraně dospělých, která je použitelná od věku 18 let. Haagská úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. října 1980 (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“) a v důsledku toho také kapitola III tohoto nařízení, již se řídí používání Haagské úmluvy z roku 1980 ve vztazích mezi členskými státy, by měla zůstat použitelná na děti do věku 16 let.

↓ 2201/2003 12. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (13) Pravidla pro určení příslušnosti ve věcech rodičovské zodpovědnosti ~~stanovená tímto nařízením~~ jsou utvářena ohledem na nejlepší zájem dítěte ⇒ a měla by se uplatňovat v souladu s nimi. Veškeré odkazy na nejlepší zájem dítěte je třeba vykládat ve světle

³⁹ ~~Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1496/2002 (Úř. věst. L 225, 22.8.2002, s. 13).~~

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁴¹ Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1).

článku 24 Listiny základních práv Evropské unie a Úmluvy OSN o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989. ⇐

- (14) ~~zejména~~ ☒ Pro zajištění nejlepšího zájmu dítěte by měla být příslušnost stanovována v prvé řadě s ☒ ohledem na blízkost. ~~To znamená, že~~ Příslušným by ☒ tedy ☒ měl být ~~především~~ soud členského státu, ve kterém má dítě své obvyklé bydliště, s výjimkou určitých případů ☒, kdy došlo ke ☒ změně bydliště dítěte, nebo soud určený dohodou nositelů rodičovské zodpovědnosti.

↓ nový

- (15) Pokud se obvyklé bydliště dítěte změní v důsledku zákonného přemístění, měla by se spolu s dítětem změnit i příslušnost, tak aby byla zachována blízkost. Mělo by to platit tehdy, kdy dosud neprobíhají žádná řízení, a také když řízení probíhají. V případě probíhajících řízení, a je-li to v nejlepším zájmu dítěte, se však strany mohou v zájmu efektivy soudnictví dohodnout, že zůstane zachována příslušnost soudů členského státu, kde řízení probíhá, až do vydání pravomocného rozhodnutí. Tato možnost je zvláště důležitá, když se řízení blíží závěru a jeden z rodičů se chce s dítětem přestěhovat do jiného členského státu.

- (16) Za určitých podmínek a je-li to v nejlepším zájmu dítěte, může být příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti stanovena také v členském státě, kde probíhá řízení o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství mezi rodiči za neplatné, nebo v jiném členském státě, ke kterému má dítě silný vztah a na němž se strany dohodly, i když v něm dítě nemá obvyklé bydliště. Aby bylo zajištěno dodržování zásady blízkosti pro jakákoliv další řízení v budoucnosti, měla by tato příslušnost, která je výjimkou z požadavku blízkosti, již ztělesňuje příslušnost členského státu obvyklého bydliště dítěte, pro kterou neplatí zásada *perpetuatio fori*, zaniknout, jakmile se rozhodnutí v uvedeném řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti stane pravomocným.

↓ 2201/2003 16. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

⇒ nový

- (17) Toto nařízení nebrání ~~soudům~~ ☒ orgánům ☒ členských států ☒, které nejsou příslušné ve věci samé, ☒ učinit v naléhavých případech předběžná opatření, včetně zajišťovacích, s ohledem na osobu nebo majetek ☒ dítěte ☒ ~~vyskytující se~~ ☒ zdržující se ☒ v uvedeném ☒ členském ☒ státě. ⇒ Uvedená opatření by měla být uznána a vykonána ve všech ostatních členských státech, včetně členských států, které jsou příslušné podle tohoto nařízení, dokud příslušný orgán takového členského státu nepřijme opatření, která považuje za vhodná. Opatření, jež přijme rovněž soud v jednom členském státě, by však měla měnit nebo nahrazovat pouze opatření přijatá rovněž soudem v členském státě, který je příslušný ve věci samé. Orgán, který je příslušný přijmout pouze předběžná opatření, včetně zajišťovacích opatření, by měl v případě, že je u něj podán návrh týkající se věci samé, z vlastního podnětu prohlásit, že není příslušný. Pokud to ochrana nejlepšího zájmu dítěte vyžaduje, měl by orgán přímo nebo prostřednictvím ústředního orgánu informovat orgán členského státu, který je příslušný ve věci samé podle tohoto nařízení, o přijatých opatřeních. Neinformování orgánu jiného členského státu by však jako takové nemělo být důvodem pro neuznání opatření. ⇐

↓ 2201/2003 13. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (18) ☒ Ve výjimečných případech nemusí být orgány členského státu obvyklého bydliště dítěte k projednání dané věci nejvhodnější. ☒ V ☒ nejlepším ☒ zájmu dítěte ~~toto nařízení~~ ~~vyjimečně~~ ☒ může příslušný soud ve výjimečných případech ☒ a za určitých podmínek ~~umožňuje příslušnému soudu~~ ☒ postoupit svou příslušnost v ☒ ☒ konkrétní ☒ věci ~~soudu~~ ☒ na orgány ☒ jiného členského státu, pokud je tento jiný ~~soud~~ ☒ orgán ☒ z hlediska svého umístění vhodnější k projednání věci. V tomto případě by však druhý ~~soud~~ ☒ orgán ☒ neměl mít možnost postoupit ~~vše~~ ☒ příslušnost ☒ ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ třetímu.

↓ nový

- (19) Každý odkaz na „příslušnost podle tohoto nařízení“ ve věcech rodičovské zodpovědnosti by měl zahrnovat články 7 až 14, konkrétně také zbytkovou příslušnost podle vnitrostátního práva, jak ji umožňuje článek 13 tohoto nařízení, a příslušnost založenou na postoupení příslušnosti.

↓ 2201/2003 14. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (20) ~~Tímto~~ ~~Toto~~ nařízením by ~~ne~~ mělo být ~~použitelné, aniž je~~ dotčeno použití mezinárodního práva veřejného ve věci diplomatických imunity. Pokud ~~z důvodu~~ ☒ kvůli ☒ diplomatické imunitě podle mezinárodního práva nemůže věc rozhodovat ~~soud~~ orgán jinak příslušný podle tohoto nařízení, měla by být soudní příslušnost určena v souladu s vnitrostátním právem členského státu, v němž dotčená osoba takové imunity nepožívá.

↓ 2201/2003 15. bod odůvodnění

- (21) ~~Nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech~~⁴² Nařízení Evropského parlamentu (ES) č. 1393/2007⁴³ by se mělo použít na doručování písemností v řízení zahájených na základě tohoto nařízení.

↓ nový

- (22) Závise-li výsledek řízení u orgánu členského státu, který není příslušný podle tohoto nařízení, na rozhodnutí předběžné otázky spadající do působnosti tohoto nařízení, nemělo by toto nařízení uvedenému orgánu bránit o dané otázce rozhodnout. Je-li tedy předmětem řízení například spor o dědictví, jež se týká dítěte a v němž je třeba jmenovat opatrovníka, aby dítě v daném řízení zastupoval, měl by mít orgán příslušný

⁴² ~~OJ L 160, 30.6.2000, p. 37~~

⁴³ Regulation (EC) No 1393/2007 of the European Parliament and of the Council of 13 November 2007 on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters (service of documents), and repealing Council Regulation (EC) No 1348/2000 (OJ L 324, 10.12.2007, p. 79.

pro spor o dědictví možnost jmenovat opatrovníka pro řízení, které projednává, bez ohledu na to, zda má příslušnost ve věci rodičovské zodpovědnosti podle tohoto nařízení. Jakékoliv rozhodnutí v předběžné otázce by mělo mít účinky pouze v dotyčném řízení.

↓ 2201/2003 18. bod odůvodnění

~~V případě, že soud odmítl vrácení dítěte podle článku 13 Haagské úmluvy z roku 1980, měl by informovat příslušný soud nebo ústřední orgán členského státu, ve kterém mělo dítě bydliště před neoprávněným odebráním nebo zadržením. Pokud soud v uvedeném členském státě věc nepřevzme, měl by to tento soud nebo ústřední orgán oznámit stranám. Tato povinnost by neměla ústřednímu orgánu bránit v tom, aby toto oznámil rovněž příslušným státním orgánům v souladu s vnitrostátním právem.~~

↓ 2201/2003 19. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (23) ⇒ Řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti podle tohoto nařízení, jakož i řízení o navrácení dítěte podle Haagské úmluvy z roku 1980 by měla respektovat právo dítěte na svobodné vyjadřování jeho názorů. ⇐ Výslech dítěte ⇐ v souladu s čl. 24 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 12 Úmluvy OSN o právech dítěte ⇐ má významnou úlohu při používání tohoto nařízení. ~~ačkoliv Toto nařízení~~ ☒ nařízení ☒ ☒ však ☒ nemá ~~měnit platné vnitrostátní postupy~~ ⇒ stanovit způsob, jak dítě vyslýchat, například zda dítě vyslýchá soudce osobně nebo zvláště proškolený odborník, který o tom následně soudu podá zprávu, či zda je dítě vyslýcháno v jednací síni nebo na jiném místě ⇐ .

↓ 2201/2003 20. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (24) Výslech dítěte v jiném členském státě může ☒ případně ☒ proběhnout způsoby ~~stanovenými~~ ☒ v souladu ☒ s nařízením Rady (ES) č. 1206/2001 ~~ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech~~⁴⁴ .

↓ 2201/2003 17. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (25) V případech neoprávněného ~~odebrání~~ přemístění nebo zadržení dítěte by mělo být neprodleně zajištěno navrácení dítěte, ☒ a ☒ proto by se měla nadále použít Haagská úmluva z roku 1980 ze dne 25. října 1980, doplněná ustanoveními tohoto nařízení, zejména ~~článkem 11~~ kapitolou III.

⁴⁴

Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

- (26) Aby byla řízení o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980 dokončena co nejrychleji, měly by členské státy soustřeďovat příslušnost pro tato řízení na jeden či více soudů s přihlédnutím k vnitřním strukturám pro náležitý výkon spravedlnosti. Soustředění příslušnosti na omezený počet soudů v členském státě je zásadním a účinným nástrojem pro rychlejší vyřízení případů únosů dítěte v několika členských státech, jelikož soudci díky projednání většího počtu těchto případů získají zvláštní odbornost. Příslušnost pro případy únosů dětí by v závislosti na struktuře právního systému mohla být soustředěna u jediného soudu pro celou zemi nebo u omezeného počtu soudů, přičemž by se jako východisko použil například počet odvolacích soudů, a příslušnost pro mezinárodní případy únosů dětí by byla soustředěna na jeden soud prvního stupně v každém obvodu odvolacího soudu. Každá instance by měla své rozhodnutí vydat do šesti týdnů po podání návrhu nebo opravného prostředku. Členské státy by měly omezit možný počet opravných prostředků proti rozhodnutí, které umožňuje nebo odmítá navrácení dítěte podle Haagské smlouvy o únosech dětí z roku 1980, na jeden.
- (27) Tam, kde ústřední orgány podávají návrh na zahájení soudního řízení o navrácení dítěte podle Haagské úmluvy z roku 1980, nebo podání návrhu usnadňují, by měly zajistit, aby byl spis připravený pro účely daného řízení úplný do šesti týdnů, s výjimkou situací, kdy tomu brání vyjimečné okolnosti. Aby dožádaný ústřední orgán mohl uvedenou lhůtu dodržet, měl by být žádající ústřední orgán v úzkém kontaktu s navrhovatelem a bez prodlení reagovat na veškeré žádosti dožádaného orgánu o další informace či chybějící dokumenty.
- (28) Soudní a správní orgány by měly ve všech případech týkajících se dětí, a zejména v případech mezinárodních únosů dětí, zvážit možnost dosažení smírného řešení prostřednictvím mediace a jiných vhodných prostředků, případně za pomoci existujících sítí a podpůrných struktur pro mediaci v přeshraničních sporech ve věci rodičovské zodpovědnosti. Toto úsilí by však nemělo řízení o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980 zbytečně prodlužovat.

- (29) Soudy členského státu, do kterého bylo dítě neoprávněně ~~odebráno~~ přemístěno nebo ve kterém bylo neoprávněně zadrženo, by měly mít možnost ~~odmítnout jeho~~ ☒ odmítnout ☒ navrácení ve zvláštních, řádně odůvodněných případech, ⁴⁵ ⇒ jak umožňuje Haagská úmluva z roku 1980. Soud by však před odmítnutím navrácení dítěte měl zvážit, zda byla nebo mohou být přijata opatření k ochraně nebo k odstranění rizik ohrožující nejlepší zájem dítěte, která by mohla zabránit navrácení podle čl. 13 odst. 1 písm. b) Haagské úmluvy z roku 1980. Soud by za tímto účelem měl za asistence ústředních orgánů nebo Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci zřízené rozhodnutím Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001⁴⁵ konzultovat příslušné soudní a správní orgány členského státu, kde má dítě obvyklé bydliště a ve vhodných případech nařídit opatření ochrany nezbytná podle článku 12

⁴⁵ Rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25).

tohoto nařízení k zajištění bezpečného navrácení dítěte. Uvedená opatření by měla být uznána a vykonána ve všech ostatních členských státech, včetně členských států, které jsou příslušné podle tohoto nařízení, dokud příslušný orgán tohoto členského státu nepřijme opatření, která považuje za vhodná. ⇐

- (30) ⇐ Pokud soud členského státu, kde bylo dítě neoprávněně přemístěno nebo zadrženo, rozhodne odmítnout navrácení dítěte podle Haagské úmluvy z roku 1980, měl by ve svém rozhodnutí uvést výslovné odkazy na příslušné články Haagské úmluvy z roku 1980, na nichž je odepření založeno. ⇐ Takové rozhodnutí ~~by však mělo~~ ☒ může ☒ být ☒ však ☒ ⇐ po důkladném přezkumání nejlepšího zájmu dítěte v řízení týkajícím se péče o dítě ⇐ nahrazeno pozdějším rozhodnutím soudu členského státu, ve kterém mělo dítě bydliště před neoprávněným ~~odebráním~~ přemístěním nebo zadržením. Pokud by takové rozhodnutí ukládalo navrácení dítěte, mělo by navrácení proběhnout bez zvláštního řízení o uznání a výkonu tohoto rozhodnutí v členském státě, do kterého bylo dítě neoprávněně ~~odebráno~~ přemístěno nebo ve kterém bylo neoprávněně zadrženo.

↓ 2201/2003 21. bod odůvodnění

~~Uznání a výkon rozhodnutí vydaných v členském státě by měly být založeny na zásadě vzájemné důvěry a důvody pro neuznání by měly být omezeny na nezbytné minimum.~~

↓ 2201/2003 22. bod odůvodnění

~~Veřejné listiny a dohody stran vykonatelné v jednom členském státě by měly být pro účely používání pravidel pro uznávání a výkonu považovány za rovnocenné rozhodnutím.~~

↓ 2201/2003 23. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇐ nový

- (31) ~~Evropská rada došla na zasedání v Tampere k závěru (bod 34),~~ ⇐ Vzájemné důvěra ve výkon spravedlnosti v Unii odůvodňuje zásadu, ⇐ ~~že je zapotřebí, aby rozhodnutí vydaná v řízeních o rodinných věcech~~ ☒ vydaná v určitém členském státě ☒, by měla být „automaticky“ uznávána ~~v celé unii~~ ☒ ve všech členských státech ☒ bez ☒ potřeby ☒ jakéhokoli ~~zprostředkujícího řízení~~ ☒ řízení o uznání ☒ ~~nebo důvodů pro zamítnutí výkonu~~. Proto by rozhodnutí o právu na styk s dítětem a rozhodnutí o navrácení ~~osvědčená~~ ☒ Konkrétně v situaci, že je jim předloženo rozhodnutí vydané v jiném členském státě a prohlašující rozvod, rozluku nebo manželství za neplatné, které již nelze napadnout ☒ v členském státě původu ~~v souladu s tímto nařízením~~ ☒ by příslušné orgány dožádaného členského státu ☒ měly ☒ ze zákona ☒ ☒ rozhodnutí ☒ ~~být uznat~~ uznávána a vykonatelná ve všech ostatních členských státech, aniž by bylo vyžadováno ~~další~~ řízení ☒, a aktualizovat v souladu s tím své záznamy dosvědčující osobní stav. ☒ ~~Opatření pro výkon těchto rozhodnutí se nadále řídí vnitrostátním právem.~~

↓ nový

- (32) Uznání rozhodnutí by mělo být odepřeno, pouze pokud existuje jeden nebo více důvodů k odepření uznání stanovené v člancích 37 a 38. Důvody uvedené v čl. 38

odst. 1 písm. a) až c) však nemohou být uplatněny proti rozhodnutím o právu na styk s dítětem a rozhodnutím o navrácení podle čl. 26 odst. 4 druhého pododstavce, které byly osvědčeny v členském státě původu v souladu s tímto nařízením, jak tomu bylo již podle nařízení (ES) č. 2201/2003.

- (33) Kromě toho cíl učinit přeshraniční spory týkající se dětí méně časově a finančně náročné odůvodňuje pro všechna rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti požadavek zrušení povinnosti doložky vykonatelnosti před výkonem v členském státě výkonu. Zatímco nařízení (ES) č. 2201/2003 zrušilo tuto povinnost pouze pro rozhodnutí přiznávající právo na styk s dítětem a některá rozhodnutí nařizující navrácení dítěte, stanoví toto nařízení nyní jednotné řízení pro přeshraniční výkon všech rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti. V důsledku toho by se s výhradou ustanovení tohoto nařízení mělo s rozhodnutím vydaným orgány členského státu zacházet, jako by bylo vydáno v členském státě výkonu.
- (34) S veřejnými listinami a dohodami mezi stranami, které jsou vykonatelné v jednom členském státě, by se pro účely používání pravidel pro uznání a výkon mělo zacházet jako s rovnocennými „rozhodnutími“.
- (35) Úkolem soudu členského státu výkonu by mělo být nařídit konkrétní opatření výkonu, vydat veškerá nezbytná související nařízení, která mohou vyžadovat vnitrostátní právní předpisy upravující výkon usnesení, a dát pokyn příslušnému vykonávajícímu orgánu, aby přistoupil k výkonu. Je-li třeba rozhodnutí jiného členského státu pro účely výkonu podle vnitrostátního práva členského státu, kde má být vykonáno, upřesnit o další detaily nebo upravit, měl by příslušný soud uvedeného členského státu při provádění nezbytného upřesnění nebo úprav dodržovat zásadní prvky daného rozhodnutí. Zejména v případech, kdy rozhodnutí přiznávající právo na styk s dítětem není dostatečně konkrétní nebo chybí-li v něm nezbytná praktická opatření, měla by tato doplnění být nařízena soudem členského státu výkonu. Pokud je v rozhodnutí obsaženo opatření či příkaz, jež není v právu dožádaného členského státu známé, upraví se dané opatření nebo příkaz, včetně práva v něm uvedeného, v největší možné míře na rovnocennou variantu v rámci práva daného členského státu, který má rovnocenné účinky a sleduje obdobný účel a zájem.
- (36) Přímý výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě bez prohlášení vykonatelnosti by neměl ohrozit respektování práv na obhajobu. Pokud se osoba, vůči níž je výkon navrhován, domnívá, že existuje jeden z důvodů pro odepření uznání nebo výkonu tohoto nařízení, měla by mít možnost žádat o odepření uznání nebo výkonu rozhodnutí.
- (37) Strana zpochybňující výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě by měla mít v největší možné míře a v souladu s právním systémem členského státu výkonu možnost v tomtéž řízení kromě důvodů pro odepření uznání nebo výkonu uvedených v článcích 37 a 38 tohoto nařízení, použít důvody odepření výkonu jako takového stanovené v čl. 40 odst. 2 tohoto nařízení. Neslučitelnost výkonu rozhodnutí s nejlepším zájmem dítěte, která plyne ze síly námitek dítěte dostatečného věku a stupně vyspělosti nebo z jiné změny okolností, k níž došlo po vydání rozhodnutí, by měla být zvažována, pouze pokud dosáhne závažnosti srovnatelné s výhradou veřejného pořádku. Důvody odepření výkonu, které jsou k dispozici podle vnitrostátního práva uplatnit nelze. Je-li odepření výkonu založeno na námitkách dítěte dostatečného věku a stupně vyspělosti, měly by příslušné orgány v členském státě výkonu přijmout všechny náležité kroky k přípravě dítěte na výkon rozhodnutí a navázat s ním spolupráci.

- (38) Za účelem informování by osobě, vůči níž je navrhován výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, mělo být v přiměřené lhůtě před prvním opatřením výkonu, předáno osvědčení stanovené podle tohoto nařízení, v nezbytném případě společně s rozhodnutím. V této souvislosti se takovým opatřením rozumí první opatření v rámci výkonu provedené po takovém doručení.

↓ 2201/2003 24. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (39) Proti osvědčení vystavenému pro usnadnění výkonu rozhodnutí by nemělo být možné podat opravný prostředek. Opravný prostředek by měl být přípustný pouze v případech věcné chyby, ~~✗~~ ☒ konkrétně ☒ pokud osvědčení nevyjadřuje přesně obsah rozhodnutí. ⇒ Mělo by být zrušeno, pokud bylo uděleno zřejmě chybně s ohledem na požadavky stanovené v tomto nařízení. ⇐

↓ nový

- (40) Pokud předběžná opatření, včetně zajišťovacích opatření, nařídil orgán příslušný k rozhodovat ve věci samé, měl by být podle tohoto nařízení zajištěn jejich volný pohyb. Totéž platí pro předběžná opatření, včetně zajišťovacích opatření, nařízených v naléhavých případech na základě článku 12 tohoto nařízení orgánem členského státu, který není příslušný rozhodovat ve věci samé. Uvedená opatření by měla platit, dokud příslušný orgán členského státu s příslušností rozhodovat ve věci samé podle tohoto nařízení nepřijme opatření, která považuje za vhodná.

Předběžná opatření včetně zajišťovacích opatření, která byla nařízena, aniž by byl navrhovatel předvolán na jednání, by podle tohoto nařízení uznána a vykonána být neměla.

↓ 2201/2003 25. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (41) ☒ Ve věcech rodičovské zodpovědnosti by ve všech členských státech měly být určeny ☒ ~~ústřední~~ orgány. ☒ Ty ☒ by měly ~~by~~ ☒ být nápomocny rodičům a příslušným orgánům v přeshraničních řízeních ☒ a spolupracovat v obecných i konkrétních věcech, včetně spolupráce za účelem podpory smírného řešení rodinných sporů ~~ve věcech rodičovské zodpovědnosti. Proto ☒ Za tímto účelem ☒ by ústřední orgány měly být zapojeny do Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, zřízené rozhodnutím Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci⁴⁶.~~

↓ nový

- (42) Ve zvláštních případech ve věcech rodičovské zodpovědnosti, které spadají do působnosti tohoto nařízení, by ústřední orgány měly při poskytování pomoci vnitrostátním orgánům, jakož i nositelům rodičovské zodpovědnosti navzájem

⁴⁶ Rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25).

spolupracovat. Tato pomoc by měla zahrnovat zejména nalezení dítěte buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných příslušných orgánů, je-li to nezbytné ke splnění žádosti podle tohoto nařízení, a poskytování informací týkajících se dítěte nezbytné pro účely řízení.

- (43) Nařízení (EU) 2016/679⁴⁷ se použije na zpracování osobních údajů členskými státy při uplatňování tohoto nařízení.
- (44) Aniž by byly dotčeny jakékoliv požadavky podle vnitrostátního práva procesního, měl by mít žádající orgán volnost při výběru z různých možností, které má k dispozici pro získání nezbytných informací, například, v případě soudů, s použitím nařízení Rady (ES) č. 1206/2001, za pomoci Evropské soudní sítě v občanskoprávních a obchodních věcech, zejména ústředních orgánů zřízených podle tohoto nařízení, sítě soudců a kontaktních míst, nebo v případě soudních a správních orgánů vyžádáním informací prostřednictvím specializovaných organizací v této oblasti.
- (45) V případě žádosti s podpůrnými důvody pro zprávu o situaci dítěte, o jakýchkoliv probíhajících řízeních nebo o rozhodnutích týkajících se dítěte by měly příslušné orgány dožadovaného členského státu tuto žádost splnit bez uplatnění případných dalších požadavků podle jejich vnitrostátního práva. Žádost by měla uvádět zejména popis řízení, o němž jsou informace zapotřebí, a skutečné situace, ze které uvedené řízení vzniklo.
- (46) Vyžaduje-li to nejlepší zájem dítěte, měl by být orgán členského státu, který projednává rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti, způsobilý žádat o sdělení informací významných pro ochranu dítěte od orgánů členského státu. Podle okolností může jít o informace o řízeních a rozhodnutích týkajících se rodiče nebo sourozenců dítěte, o způsobilosti rodiče se o dítě starat nebo mít právo na styk s dítětem.
- (47) Má-li určitá osoba s bydlištěm v jednom členském státě k dítěti *de facto* rodinné vazby, jak stanoví judikatura Evropského soudu pro lidská práva, a přeje si zahájit řízení o právu na styk s dítětem v jiném členském státě, kde má dítě obvyklé bydliště, měla by mít možnost kontaktovat přímo příslušné orgány v členském státě, kde má bydliště, a získat posudek ohledně vhodnosti vykonávat právo na styk s dítětem a o podmínkách, za nichž lze o přiznání práva na styk s dítětem uvažovat tak, aby bylo možno tento posudek použít v řízení v členském státě, který je příslušný podle tohoto nařízení. Stejně informace by však měly poskytovat také příslušné orgány členského státu, kde má bydliště osoba usilující o přiznání práva na styk s dítětem, pokud tato žádost pochází od orgánů jiného příslušného členského státu podle tohoto nařízení.
- (48) Jelikož ve věcech rodičovské zodpovědnosti je čas zásadní otázkou, odpověď na jakoukoliv žádost podle článku 64 a 65 by měla být poskytnuta do dvou měsíců.
- (49) Pokud orgán členského státu již rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti vydal, nebo takové rozhodnutí zvažuje, a pokud má být toto rozhodnutí provedeno v jiném členském státě, může požádat, aby mu byly orgány uvedeného členského státu při provádění rozhodnutí nápomocny. To by mělo platit například pro rozhodnutí, kterým se přiznává právo styk s dítětem pod dohledem, jež má být vykonáván v jiném členském státě, než je členský stát, kde se nachází orgán, který styk nařizuje, nebo které zahrnuje jakákoliv další doprovodná opatření příslušných orgánů v členském státě, kde má být rozhodnutí provedeno.

⁴⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(50) Uvažuje-li orgán členského státu o umístění dítěte do pěstounské rodiny nebo do ústavní péče v jiném členském státě, měla by před umístěním nejdříve proběhnout mezi oběma státy konzultace prostřednictvím ústředních orgánů. Orgán, který uvažuje o umístění, by měl nejdříve získat souhlas příslušného orgánu členského státu, v němž má být dítě umístěno. Jelikož k umístění je nejčastěji naléhavým opatřením nutným k odebrání dítěte ze situace, která ohrožuje jeho nejlepší zájem, představuje čas pro tato rozhodnutí rozhodující faktor. V zájmu urychlení konzultace stanoví toto nařízení vyčerpávajícím způsobem požadavky pro žádost a lhůtu pro odpověď ze strany členského státu, kde má být dítě umístěno. Podmínky pro udělení nebo odmítnutí souhlasu se však i nadále řídí vnitrostátní právními předpisy dožádaného členského státu.

(51) Jakékoliv dlouhodobé umístění dítěte do zahraniční by mělo být v souladu s čl. 24 odst. 3 Listiny základních práv EU (právo na osobní styk s rodiči) a s ustanoveními Úmluvy OSN o právech dítěte, konkrétně článku 8, 9 a 20. Při zvažování řešení by měla být věnována náležitá pozornost zvláště tomu, že je žádoucí kontinuita ve výchově dítěte, a jeho etnickému, náboženskému, kulturnímu a jazykovému původu.

↓ 2201/2003 26. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

(52) Komise by měla zveřejňovat a aktualizovat ~~seznamy~~ ☒ informace o ☒ soudech⁴⁸ a opravných prostředcích⁴⁸, které jí sdělí členské státy.

↓ 2201/2003 27. bod odůvodnění

~~Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁴⁸.~~

↓ nový

(53) Za účelem zajištění aktualizace osvědčení používaných v souvislosti s uznáním a výkonem rozhodnutí, veřejných listin a dohod podle tohoto nařízení, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny příloh I a III tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Zejména s cílem zajistit rovnou účast na vypracování aktů v přenesené pravomoci obdrží Rada všechny dokumenty ve stejné době jako odborníci členských států a její odborníci mají soustavně přístup na schůze skupin odborníků Komise, které se zabývají se vypracováním aktů v přenesené pravomoci.

↓ 2201/2003 28. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

~~Toto nařízení nahrazuje nařízení (ES) č. 1347/2000, které se v důsledku toho zrušuje.~~

⁴⁸ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

↓ 2201/2003 29. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (54) Pro řádné uplatňování tohoto nařízení by Komise měla ~~přezkoumávat~~
☒ posuzovat ☒ jeho používání a navrhopvat nezbytné změny.
-

↓ 2201/2003 30. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (55) ⇒ [V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 Protokolu, Spojené království a Irsko se nepodílejí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.] ⇐ [V souladu s článkem ~~Podle článku~~ 3 ☒ a čl. 4a odst. 1 ☒ Protokolu ☒ č. 21 ☒ o postavení Spojeného království a Irska ☒ s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva ☒, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě ☒ o fungování Evropské unie ☒ ~~o založení Evropského společenství~~, ☒ Spojené království a Irsko ☒ oznámily své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]
-

↓ 2201/2003 31. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

- (56) Dánsko se v souladu s články 1 a 2 Protokolu ☒ č. 22 ☒ o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě ☒ o fungování Evropské unie ☒ ~~o založení Evropského společenství~~, ~~neúčastní~~ ☒ nepodílí na ☒ přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
-

↓ 2201/2003 32. bod odůvodnění
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (57) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být ⇒ kvůli rozdílům ve vnitrostátních pravidlech, jimiž se řídí uznávání a výkon rozhodnutí ⇐ dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a ☒ ale ☒ ~~proto je~~ může jich být ⇒ díky přímé použitelnosti a závazné povaze tohoto nařízení lépe dosaženo ⇐ na úrovni ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒, může ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒ přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy ☒ o Evropské unii ☒. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
-

↓ 2201/2003 33. bod odůvodnění
(přizpůsobený)

~~Toto nařízení etí základní práva a zachovává zásady Listiny základních práv Evropské unie. Zejména se snaží zajistit dodržování základních práv dítěte stanovených v článku 24 Listiny základních práv Evropské unie.~~

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se bez ohledu na druh ☒ soudního nebo správního orgánu ☒ ~~soudu~~ ☒ použije ☒ ~~vztahuje~~ na občanskoprávní věci týkající se:
 - a) rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné;
 - b) přiznání, výkonu, převedení a úplného nebo částečného odnětí rodičovské zodpovědnosti.
2. Věci uvedené v odst. 1 písm. b) ~~se~~ mohou zejména ~~týkat~~ ☒ zahrnovat ☒ :
 - a) práva péče o dítě a práva na styk s dítětem;
 - b) poručnictví, opatrovnictví a podobných institutů;
 - c) určení osoby, orgánu nebo jiného subjektu odpovědných za dítě či jeho jmění nebo pověřených zastupováním dítěte či napomáháním dítěti a stanovení jejich úkolů;
 - d) umístění dítěte do pěstounské rodiny nebo ústavní péče;
 - e) opatření k ochraně dítěte spojených se správou, zachováním a nakládáním se jměním dítěte.
3. Toto nařízení se ~~nevztahuje na~~ ☒ nepoužije na: ☒
 - a) určení nebo popření rodičovství;
 - b) rozhodnutí o osvojení, předadopční opatření nebo na neplatnost či zrušení osvojení;
 - c) příjmení a jména dítěte;
 - d) dosažení zletilosti;
 - e) vyživovací povinnosti;
 - f) správy jmění nebo dědictví;
 - g) opatření přijatá v důsledku trestných činů spáchaných dětmi.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení ☒ se použijí tyto definice ☒ :

1. ~~„soud“~~ ☒ „orgánem“ ☒ ~~zahrnuje~~ ☒ se rozumí ☒ ~~všechny orgány~~ ☒ jakýkoliv soudní nebo správní orgán ☒ členských států příslušné

k rozhodování ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení ~~podle článku 1;~~

2. „soudcem“ se rozumí soudce nebo úředník s pravomocemi rovnocennými soudcovským ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení;

3. „členským státem“ se rozumí všechny členské státy s výjimkou Dánska;

4. „rozhodnutím“ se rozumí ~~rozhodnutí~~ ☒ usnesení, příkaz nebo rozsudek orgánu členského státu týkající se ☒ ~~rozvodu, rozluky~~ ~~nebo~~ prohlášení manželství za neplatné ☒ nebo ☒ ~~a rozhodnutí týkající se~~ rodičovské zodpovědnosti;

5. „členským státem původu“ se rozumí členský stát, ~~ve kterém~~ ☒ v němž ☒ bylo vydáno rozhodnutí, které má být vykonáno;

6. „členským státem výkonu“ se rozumí členský stát, ~~ve kterém~~ ☒ v němž ☒ je navrhován výkon rozhodnutí;

↓ nový

7. „dítětem“ se rozumí každá osoba mladší 18 let;

↓ 2201/2003 (přízpůsobený)

⇒ nový

~~78.~~ „rodičovskou zodpovědností“ se rozumějí veškerá práva a povinnosti fyzické nebo právnické osoby týkající se dítěte nebo jmění dítěte, která jsou jí svěřeny rozhodnutím, právními předpisy nebo právně závaznou dohodou. ~~Tento pojem zahrnuje především~~ ☒ včetně ☒ práva péče o dítě a právo na styk s dítětem;

~~89.~~ „noselem rodičovské zodpovědnosti“ se rozumí osoba ☒, institut nebo jiný orgán, ☒ ~~které~~ ~~mají~~ rodičovskou zodpovědnost k dítěti;

~~910.~~ „právem péče o dítě“ se rozumějí práva a povinnosti týkající se péče osoby o dítě, ~~a~~ zejména právo určit místo bydliště dítěte ☒, včetně situací, kde na základě rozhodnutí, zákona ☒ ☒ nebo dohody mající právní účinek podle práva členského státu, kde má dítě své obvyklé bydliště ☒ ☒, jeden nositel rodičovské zodpovědnosti nemůže rozhodnout o bydlišti dítěte bez souhlasu druhého držitele rodičovské zodpovědnosti ☒ ;

~~1011.~~ „právem na styk s dítětem“ ~~zahrnuje zejména~~ ☒ se rozumí práva na styk s dítětem, včetně ☒ práva ~~vzít~~ ~~dítě~~ na omezenou dobu na místo odlišné od místa jeho obvyklého bydliště;

~~1112.~~ „neoprávněným odebráním přemístěním nebo zadržením“ se rozumí odebrání přemístění nebo zadržení dítěte:

a) kterým je porušováno právo péče o dítě vyplývající ~~ze soudního rozhodnutí~~, ☒ z rozhodnutí, ☒ ze zákona nebo z právně závazné dohody podle právních předpisů členského státu, ve kterém mělo dítě své obvyklé bydliště bezprostředně před odebráním přemístěním nebo zadržením; a

b) ~~za předpokladu, že~~ v době odebrání přemístění nebo zadržení bylo skutečně vykonáváno právo péče o dítě, ať společně nebo samostatně, nebo by toto právo bylo vykonáváno, kdyby k odebrání přemístění nebo zadržení nedošlo. ~~Péče o dítě se považuje za vykonávanou společně v případě, kdy~~

~~podle rozhodnutí nebo ze zákona jeden z nositelů rodičovské zodpovědnosti
nemůže rozhodnout o místě bydliště dítěte bez souhlasu jiného nositele
rodičovské zodpovědnosti.~~

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNOST

ODDÍL 1

ROZVOD, ROZLUKA A PROHLÁŠENÍ MANŽELSTVÍ ZA NEPLATNÉ

Článek 3

Obecná příslušnost

1. Ve věcech týkajících se rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné jsou příslušné ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu,

a) na jehož území:

- mají manželé obvyklé bydliště, nebo
- měli manželé poslední obvyklé bydliště, pokud zde jeden z nich ještě bydlí, nebo
- má odpůrce obvyklé bydliště, nebo
- v případě společného návrhu má alespoň jeden z manželů obvyklé bydliště, nebo
- má navrhovatel obvyklé bydliště, kde bydlel nejméně jeden rok bezprostředně před podáním návrhu, nebo
- má navrhovatel obvyklé bydliště, v němž bydlel nejméně šest měsíců bezprostředně před podáním návrhu na zahájení řízení, a zároveň je buď státním příslušníkem tohoto členského státu, nebo, v případě Spojeného království a Irska, zde má „domicil“;

b) jehož státními příslušníky jsou oba manželé nebo, v případě Spojeného království a Irska, se jedná o zemi „domicilu“ obou manželů.

2. Pro účely tohoto nařízení se pojem „domicil“ vykládá podle právních řádů Spojeného království a Irska.

Článek 4

Protinávrh

~~Soud,~~ ☒ Orgán, ☒ u něhož probíhá řízení na základě článku 3, je rovněž příslušný rozhodovat o protinávrhu, pokud spadá ☒ uvedený protinávrh ☒ do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 5

Změna rozluky na rozvod

Aniž je dotčen článek 3, je ~~soud~~ ☒ orgán ☒ členského státu, který vydal rozhodnutí o rozluce, rovněž příslušný ☒ pro ☒ změnu ~~to~~ tohoto rozhodnutí na rozvodové, pokud to právní předpisy tohoto členského státu umožňují.

Článek 7

Zbytková příslušnost

1. Není-li žádný ~~soud~~ ☒ orgán ☒ některého členského státu příslušný na základě článků 3, 4 a 5, určí se příslušnost v každém členském státě v souladu s právem tohoto ☒ členského ☒ státu.

~~Článek 6~~

~~Výlučná povaha příslušnosti podle článků 3, 4 a 5~~

☒ 2. Odstavec 1 se nepoužije v případě odpůrce ☒ Manžel, který:

a) má obvyklé bydliště na území některého členského státu nebo

b) je státním příslušníkem některého členského státu nebo, v případě Spojeného království a Irska, má v některém z těchto států „domicil“,

~~může být v jiném členském státě žalován pouze podle článků 3, 4 a 5.~~

~~23.~~ Proti odpůrci, který nemá obvyklé bydliště na území některého členského státu a není ani státním příslušníkem některého členského státu nebo, v případě Spojeného království a Irska, nemá na území některého z těchto členských států „domicil“, může kterýkoli státní příslušník některého členského státu, který má obvyklé bydliště na území jiného členského státu, využít stejně jako státní příslušník tohoto ☒ členského ☒ státu pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto ☒ členském ☒ státě.

ODDÍL 2

RODIČOVSKÁ ZODPOVĚDNOST

Článek 8

Obecná příslušnost

1. ~~Soudy~~ ☒ Orgány ☒ členského státu jsou příslušné ve věci rodičovské zodpovědnosti k dítěti, které má ~~v době podání žaloby~~ obvyklé bydliště na území tohoto členského státu. ☒ V případě, že se dítě zákonným způsobem přestěhuje z jednoho členského státu do jiného a získá zde nové obvyklé bydliště, stávají se příslušnými orgány členského státu nového bydliště. ☒

2. Odstavec 1 platí s výhradou článků ~~9~~ 8, ~~10~~ 9 a ~~12~~ 10.

Článek 9

Zachování příslušnosti ~~podle předchozího obvyklého bydliště dítěte~~ ☒ ve vztahu k právu na styk s dítětem ☒

1. V případě, že se dítě zákonným způsobem přestěhuje z jednoho členského státu do jiného a získá zde nové obvyklé bydliště, ponechají si ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu předchozího obvyklého bydliště dítěte ~~odchylně od článku 8 příslušnost po dobu tří měsíců~~ ☒ po tři měsíce ☒ po přestěhování ~~pro účely úpravy~~ ☒ pro úpravu rozhodnutí ☒ o právu

na styk s dítětem ~~vydaného~~ ☒ vydaného ☒ v tomto členském státě před přestěhováním dítěte ~~v případě, že nositel práva~~ ☒, ~~má-li~~ osoba, již bylo přiznáno právo ☒ na styk s dítětem ~~podle~~ ☒, na základě ☒ rozhodnutí ~~o právu na styk má~~ nadále obvyklé bydliště v členském státě předchozího obvyklého bydliště dítěte.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud nositel práva na styk s dítětem uvedený v odstavci 1 přijal příslušnost ~~soudů~~ ☒ orgánů ☒ členského státu nového obvyklého bydliště dítěte tím, že se účastní řízení u těchto ~~soudů~~ ☒ orgánů ☒, aniž by vznesl námitku jejich nepřislušnosti.

Článek ~~10~~ 9

Příslušnost v případech únosu dítěte

V případech neoprávněného ~~odebrání~~ přemístění nebo zadržení dítěte jsou ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před svým neoprávněným ~~odebráním~~ přemístěním nebo zadržením, příslušné do doby, kdy dítě získá obvyklé bydliště v jiném členském státě, a

a) každá osoba, orgán nebo jiný subjekt mající právo péče o dítě dá souhlas k ~~odebrání~~ přemístění nebo zadržení;

nebo

b) dítě mělo bydliště v jiném členském státě po dobu nejméně jednoho roku poté, co se osoba, orgán nebo jiný subjekt mající právo péče o dítě dozvěděla nebo se měla dozvědět místo, kde se dítě nachází, dítě si ve svém novém prostředí zvyklo a byla splněna nejméně jedna z těchto podmínek:

i) do jednoho roku poté, kdy se nositel práva péče o dítě dozvěděl nebo se měl dozvědět místo pobytu dítěte, nebyla podána žádost o navrácení dítěte u příslušných orgánů členského státu, kam bylo dítě ~~odebráno~~ přemístěno nebo kde je zadržováno;

ii) žádost o navrácení dítěte podaná nositelem práva péče o dítě byla vzata zpět a ve lhůtě stanovené v bodě i) nebyla podána nová žádost;

↓ nový

iii) žádost o navrácení dítěte podaná nositelem práva péče o dítě byla odmítnuta z jiných důvodů než na základě článku 13 Haagské úmluvy z roku 1980;

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

~~iii~~ iv) věc projednávána u soudu v členském státě, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před svým neoprávněným ~~odebráním~~ přemístěním nebo zadržením, byla uzavřena podle ~~čl. 11 odst. 7~~ čl. 26 odst. 3 druhého pododstavce;

~~iv~~ v) ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným ~~odebráním~~ přemístěním nebo zadržením, ~~vydaly~~ ☒ vydaly ☒ rozhodnutí o právu péče o dítě, které neobsahuje navrácení dítěte.

~~Pokračování příslušnosti~~ ☒ Volba soudu pro související a samostatná řízení ☒

1. Soudy členského státu, které vykonávají příslušnost ~~podle~~ ☒ na základě ☒ článku 3 pro rozhodování o návrhu na rozvod, rozlučku nebo na prohlášení manželství za neplatné, jsou příslušné rozhodovat o každé věci týkající se rodičovské zodpovědnosti spojené s tímto návrhem v případě, ☒ že jsou splněny následující podmínky: ☒

- a) alespoň jeden z manželů vykonává ve vztahu k dítěti rodičovskou zodpovědnost; a
- b) manželé a nositelé rodičovské zodpovědnosti ⇒ nejpozději ⇐ v době zahájení řízení ⇒ nebo, stanoví-li tak právo dotyčného členského státu, v průběhu řízení ⇐ příslušnost ~~soudu~~ výslovně či jiným jednoznačným způsobem přijali; a

☒ c) příslušnost ☒ je v ☒ nejlepším ☒ zájmu dítěte.

2. Příslušnost podle odstavce 1 končí, jakmile:

- a) se rozhodnutí ~~vyhovuje~~ ☒ týkající se ☒ návrhu na rozvod, rozlučku nebo na prohlášení manželství za neplatné ~~nebo tento návrh zamítající~~ stane pravomocným; ☒ nebo ☒
- b) ☒ se stane pravomocným rozhodnutí ☒ v ~~případech, kdy~~ řízení o rodičovské zodpovědnosti ☒ v případech, kdy řízení ☒ ke dni, kdy se stane pravomocným rozhodnutí uvedenému v písmenu a), stále probíhá; ☒ nebo ☒
- c) řízení uvedená v písmenech a) a b) skončí z jiného důvodu.

3. Soudy členského státu jsou příslušné k rozhodnutí ve věci rodičovské zodpovědnosti ~~† * jiných řízeních, než která jsou uvedena v odstavci 1, v případě, že~~ , ☒ jsou-li splněny následující podmínky ☒:

- a) dítě má silný vztah k tomuto členskému státu, zejména z toho důvodu, že jeden z nositelů rodičovské zodpovědnosti má v tomto členském státě obvyklé bydliště nebo dítě je státním příslušníkem tohoto členského státu; a
- b) všechny strany řízení ⇒ nejpozději ⇐ v době zahájení řízení ⇒ nebo, stanoví-li tak právo dotyčného členského státu, v průběhu řízení ⇐ příslušnost ~~soudu~~ výslovně či jiným jednoznačným způsobem přijaly; a

☒ c) příslušnost ☒ je ~~to~~ v nejlepším zájmu dítěte.

↓ nový

4. Příslušnost podle odstavce 3 končí, jakmile řízení dospělo k pravomocnému rozhodnutí.

5. Přijmou-li všechny strany řízení o rodičovské zodpovědnosti v průběhu tohoto řízení příslušnost uvedenou v odstavci 1 nebo 3, zaznamená se tato dohoda stran u soudu v souladu s právem členského státu soudu.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

46. V případě, že dítě má své obvyklé bydliště na území třetího státu, který není smluvní stranou Haagské úmluvy ze dne 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k

ochraně dětí ☒ (dále jen „Haagská úmluva z roku 1996“) ☒, považuje se příslušnost podle tohoto článku za příslušnost v zájmu dítěte, zejména pokud se zjistí nemožnost konání řízení v daném třetím státě.

Článek ~~13~~ 11

Příslušnost založená na přítomnosti dítěte

1. V případě, že nelze zjistit obvyklé bydliště dítěte a nelze určit příslušnost podle článku ~~12~~ 10, jsou příslušné ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu, ve kterém se dítě zdržuje.
2. Odstavec 1 se použije i na děti, které jsou uprchlíky, nebo děti mezinárodně přemístěné z důvodu nepokojů v jejich zemi.

Článek ~~20~~ 12

Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích

1. V naléhavých případech ~~nebrání toto nařízení soudům~~ ☒ jsou příslušné orgány ☒ členského státu ☒, kde se dítě zdržuje nebo se nachází jeho jmění, které náleží dítěti, příslušné přijímat ☒, pokud jde o ~~majetek a osoby v tomto členském státě~~ ☒ dítě nebo jeho jmění ☒, předběžná a zajišťovací opatření ~~přípustná podle práva tohoto členského státu, a to i když je podle tohoto nařízení k rozhodování ve věci samé příslušný soud jiného členského státu.~~

↓ nový

Pokud to vyžaduje ochrana nejlepšího zájmu dítěte, informuje orgán, který přijal zajišťovací opatření, buď přímo, nebo prostřednictvím ústředního orgánu určeného podle článku 60, orgán členského státu, který je příslušný ve věci podle tohoto nařízení.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

2. Opatření přijatá podle odstavce 1 pozbývají účinnosti ~~v případě, že~~ ☒ jakmile ☒ ~~soud~~ ☒ orgán ☒ členského státu, který je příslušný ve věci samé podle tohoto nařízení přijal opatření, která považuje za vhodná.

Článek ~~14~~ 13

Zbytková příslušnost

Není-li žádný ~~soud~~ ☒ orgán ☒ některého členského státu příslušný na základě článků ~~8~~ 7 až ~~12~~ 11, určí se příslušnost v každém členském státě v souladu s právem tohoto ☒ členského ☒ státu.

Článek ~~15~~ 14

Postoupení věci k projednání vhodněji umístěnému ~~soudu~~ ☒ členskému státu ☒

1. Výjimečně mohou ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu příslušné ve věci, pokud se domnívají, že ~~soud~~ ☒ orgán ☒ jiného členského státu, ke kterému má dítě zvláštní vztah, je vzhledem ke svému umístění vhodnější k projednání věci nebo její určité části, a v případě, že je to v zájmu dítěte,

a) přerušit řízení ~~v dané věci~~ nebo její část a vyzvat strany, aby podaly návrh ~~u soudu~~ ☒ u příslušného orgánu ☒ tohoto jiného členského státu v souladu s odstavcem 4, nebo

b) požádat ~~soud~~ ☒ příslušný orgán ☒ jiného členského státu, aby převzal příslušnost v souladu s odstavcem 5.

2. Odstavec 1 se použije:

a) na žádost strany; nebo

b) z podnětu ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒; nebo

c) na žádost ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ jiného členského státu, ke kterému má dítě silný vztah v souladu s odstavcem 3.

Postoupit věc z podnětu ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ nebo na žádost ~~soudu~~ jiného ☒ orgánu ☒ členského státu je možné pouze se schválením alespoň jedné ze stran.

3. Má se za to, že dítě má zvláštní vztah k členskému státu ~~ve smyslu~~ ☒ jak je uvedeno v ☒ odstavci 1, pokud tento členský stát:

a) se stal obvyklým bydlištěm dítěte poté, co bylo zahájeno řízení u ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ uvedeného v odstavci 1; nebo

b) je bývalým obvyklým bydlištěm dítěte, nebo

c) dítě je jeho státním příslušníkem; nebo

d) je obvyklým bydlištěm nositele rodičovské zodpovědnosti; nebo

e) je místem, kde se nachází jmění dítěte, a věc se týká opatření k ochraně dítěte ve vztahu ke správě, zachování a nakládání s tímto jměním.

4. ~~Soud~~ ☒ Orgán ☒ členského státu příslušný ve věci stanoví lhůtu, ve které musí být zahájeno řízení u ~~soudu~~ ☒ orgánů ☒ tohoto jiného členského státu v souladu s odstavcem 1.

Pokud ~~do~~ ☒ v rámci ☒ této ~~doby~~ ☒ lhůty ☒ řízení u ~~soudu~~ ☒ orgánů ☒ zahájeno není, pokračuje ~~soud~~ ☒ orgán ☒, který řízení zahájil, ve výkonu své příslušnosti v souladu s články ~~6~~ 7 až ~~14~~ 11 a s článkem 13.

5. ~~Soudy~~ ☒ Orgány ☒ tohoto jiného členského státu mohou z důvodu zvláštních okolností věci v nejlepším zájmu dítěte přijmout příslušnost do šesti týdnů ☒ od obdržení ☒ ~~ode dne, kdy o to byly požádány~~ ☒ žádosti ☒ v souladu s odst. 1 písm. a) nebo b). V tomto případě se ~~soud~~ ☒ orgán ☒, který zahájil řízení jako první, prohlásí za nepříslušný. Jinak ~~soud~~ ☒ orgán ☒, který zahájil řízení jako první, pokračuje ve výkonu své příslušnosti v souladu s články ~~6~~ 7 až ~~14~~ 11 a článkem 13.

6. Pro účely tohoto článku ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ spolupracují buď přímo, nebo prostřednictvím ústředních orgánů určených podle článku ~~53~~ 60 ⇒ nebo prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci ⇐.

ODDÍL 3

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek ~~16~~ 15

Zahájení řízení u soudu

1. Za zahájení řízení u soudu se považuje okamžik, kdy:

- a) návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost byl podán k soudu za předpokladu, že navrhovatel následně neopomněl přijmout opatření požadovaná pro doručení odpůrci, nebo
- b) písemnost byla převzata orgánem odpovědným za její doručení v případě, že musí být doručena před podáním k soudu, za předpokladu, že navrhovatel následně neopomněl přijmout opatření požadovaná pro podání písemnosti k soudu.

↓ nový

Článek 16

Předběžné otázky

Závisí-li výsledek řízení u orgánu členského státu na rozhodnutí v předběžné otázce spadající do působnosti tohoto nařízení, může v dané otázce rozhodnout tento orgán.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

Článek 17

Přezkoumání příslušnosti

Pokud je ~~soud~~ ☒ orgánu ☒ některého členského státu předložena věc, k níž není podle tohoto nařízení příslušný a k níž je podle tohoto nařízení příslušný ~~soud~~ ☒ orgán ☒ jiného členského státu, prohlásí tento soud bez návrhu svou nepřislušnost.

Článek 18

Přezkoumání přípustnosti

1. Pokud se odpůrce, který má obvyklé bydliště v jiném státě, než je členský stát, ve kterém ~~byl návrh podán~~ ☒ bylo zahájeno řízení ☒, nedostaví k soudu, přeruší příslušný soud řízení do té doby, než bude prokázáno, že odpůrce mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.

2. Má-li být návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost zaslán podle tohoto nařízení z jednoho členského státu do druhého, použije se místo odstavce 1 tohoto článku článek 19 nařízení Rady (ES) č. ~~1348/2000~~ 1393/2007.

3. Pokud nelze použít nařízení Rady (ES) č. ~~1348/2000~~ 1393/2007, doručí se návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost do ciziny podle článku 15 Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních.

Článek 19

Překážka litispendence a závislé žaloby

1. Pokud je řízení ve věci rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné, které se netýká téže věci a probíhá mezi týmiž stranami, zahájeno u soudů různých členských států,

přeruší ~~soud~~ ☒ orgán ☒ , u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒, který řízení zahájil jako první.

2. Pokud je řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti ke stejnému dítěti v téže věci zahájeno u ~~soudu~~ ☒ orgánů ☒ různých členských států, přeruší ~~soud~~ ☒ orgán ☒ , u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒, který řízení zahájil jako první.

3. Pokud je určena příslušnost ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒, který zahájil řízení jako první, prohlásí se ~~soud~~ ☒ orgán ☒ , který řízení zahájil později, za nepřislušný ve prospěch tohoto ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ .

V tom případě může strana, která ~~podala návrh~~ ☒ zahájila řízení ☒ u ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒, který zahájil řízení později, ~~podat tento návrh~~ ☒ zahájit toto řízení ☒ u ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ , který zahájil řízení jako první.

↓ nový

Článek 20

Právo dítěte vyjádřit svůj názor

Orgány členských států při výkonu své příslušnosti podle oddílu 2 této kapitoly zajišťují, aby dítě, které je schopno vytvářet vlastní názor, dostalo v průběhu řízení skutečnou a účinnou příležitost se svobodně vyjádřit.

Orgán přikládá názoru dítěte s ohledem na jeho věkem a stupeň vyspělosti náležitý význam a své úvahy v rozhodnutí zdokumentuje.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

KAPITOLA III

☒ ÚNOS DÍTĚTE ☒

Článek ~~11~~ 21

Navrácení dítěte ☒ podle Haagské úmluvy z roku 1980 ☒

~~11~~ V případě, že osoba, orgán nebo jiný subjekt ~~má právo~~ ☒ namítající údajné porušení ☒ práva péče o dítě požádá příslušné orgány ☒ soud ☒ v členském státě o vydání rozhodnutí ☒ o rozhodnutí ☒ na základě Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (~~dále jen~~ „Haagská úmluva z roku 1980“), ~~aby dosáhl~~ ☒ nařizující ☒ navrácení dítěte, které bylo neoprávněně odebráno nebo zadrženo v jiném členském státě než v členském státě, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným odebráním nebo zadržením, použijí se ~~odstavce 2 až 8 články 22 až 26.~~

↓ nový

Článek 22

Koncentrace místní příslušnosti

Členské státy zajistí, aby byla příslušnost pro žádosti o navrácení dítěte uvedená v článku 21 soustředěna na omezený počet soudů. Každý členský stát o těchto soudech informuje Komisi podle článku 81.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek 23

⊠ Rychlé řízení a mediace ⊠

~~31.~~ Soud, u kterého je podána žádost o navrácení dítěte uvedená v ~~odstavci 1~~ ⊠ článku 21 ⊠ jak je popsáno v odstavci 1 ⊠ jedná v řízení o žádosti rychle, přičemž využívá nejrychlejší postupy, které vnitrostátní právo umožňuje.

Aniž je dotčen první pododstavec, vydá ~~soud~~ ⇒ každá instance ⇐ s výjimkou případů, kdy to neumožňují mimořádné okolnosti, rozhodnutí do šesti týdnů od ⊠ chvíle, kdy je u ní ⊠ podána žádost ⇒ nebo opravný prostředek ⇐, ⊠ s výjimkou případů, kdy to neumožňují mimořádné okolnosti ⊠.

↓ nový

2. Soud co nejdříve během řízení přezkoumá, zda jsou strany ochotny zapojit se do mediace s cílem nalézt řešení, na němž se dohodnou s ohledem na nejlepší zájem dítěte, za předpokladu, že to řízení nepřiměřeně nezdrží.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

Článek 24

⊠ Výslech dítěte v řízení o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980 ⊠

~~2.~~ Při použití článků 12 a 13 Haagské úmluvy z roku 1980 se zajistí ⊠ soud ⊠ dítěti během řízení možnost ⊠ vyjádřit své názory v souladu s článkem 20 nařízení ⊠ být vyslechnuto, pokud se to nejeví jako nevhodné s vzhledem k jeho věku nebo stupni vyspělosti.

Článek 25

⊠ Postup pro navrácení dítěte ⊠

~~41.~~ Soud nemůže ~~zamítnout~~ odmítnout žádost o navrácení dítěte na základě článku 13 písm. b) čl. 13 odst. 1 písm. b) Haagské úmluvy z roku 1980, pokud se prokáže, že byla přijata vhodná opatření k zajištění ochrany dítěte po jeho navrácení.

↓ nový

Soud za tímto účelem:

- a) spolupracuje s příslušnými orgány členského státu, kde mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným odebráním nebo zadržením, buď přímo, za pomoci ústředních orgánů, nebo prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, a
- b) podle situace přijímá předběžná opatření, včetně zajišťovacích opatření v souladu s článkem 12 tohoto nařízení.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

52. Soud ~~ne~~ může ~~zamítnout~~ odmítnout žádost o navrácení dítěte, ~~pokud~~ ☒ pouze pokud ☒ osoba, která o navrácení požádala, dostala příležitost být vyslechnuta.

↓ nový

3. Soud může prohlásit rozhodnutí příkazující navrácení dítěte předběžně vykonatelným bez ohledu na jakýkoliv opravný prostředek, i když vnitrostátní právo předběžnou vykonatelnost nestanoví.

4. Proti rozhodnutí příkazujícímu nebo odmítajícímu navrácení dítěte je možné podat pouze jeden opravný prostředek.

5. Čl. 32 odst. 4 se použije v souladu s výkonem rozhodnutí o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

Článek 26

☒ ~~Zamítnutí~~ odmítnutí navrácení dítěte podle Haagské úmluvy z roku 1980 ☒

↓ nový

1. Soud v rozhodnutí, kterým odmítá navrácení dítěte, uvede článek nebo články Haagské úmluvy, na níž je odmítnutí založeno.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

62. ☒ V případě, že je rozhodnutí odmítající ☒ ~~Pokud soud vydá rozhodnutí o ne~~ navrácení ☒ dítěte založeno na nejméně jednom z důvodů uvedených v ☒ ~~na základě~~ článku 13 Haagské úmluvy z roku 1980, ☒ soud ☒ ~~musí~~ ihned, přímo či prostřednictvím svého ústředního orgánu, nebo ⇒ Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci ⇐ ~~zašle zaslat opis soudního rozhodnutí o nenavrácení~~ ☒ uvedené rozhodnutí ☒ a ☒ další ☒ příslušných písemností, zejména přepisů výsledků učiněných před soudem, příslušnému soudu nebo ústřednímu orgánu členského státu, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před svým neoprávněným odebráním přemístěním nebo zadržením, ~~a to v souladu s vnitrostátním právem.~~

⇒ Rozhodnutí musí být v souladu s článkem 69 opatřeno překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků daného členského státu nebo do jakéhokoli jiného jazyka, který daný členský stát výslovně přijímá. ⇐ ~~Soud musí obdržet~~ Všechny uvedené písemnosti ☒ se zasílají příslušnému soudu ☒ do jednoho měsíce ode dne ☒ rozhodnutí odmítajícího ☒ ~~o ne~~ navrácení ☒ dítěte ☒.

73. Pokud již před soudy v členském státě, ve kterém mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným odebráním přemístěním nebo zadržením, nebylo řízení jednou ze stran zahájeno, ~~musí~~ soud ~~nebo ústřední orgán~~, který obdrží hlášení ☒ dokumenty uvedené v odstavci ☒ ~~podle odstavce 6 2,~~ informace takto získané ~~oznámí~~ ☒ oznámí ☒

stranám a vyzve~~at~~ je, aby v souladu s vnitrostátním právem do tří měsíců od tohoto oznámení doručily svá podání soudu, aby soud mohl prošetřit otázku práva péče o dítě.

Aniž jsou dotčena ☒ pravidla příslušnosti ☒ ~~pravidla pro soudní příslušnost uvedená v tomto~~ podle tohoto nařízení, soud víc uzavře, pokud v dané lhůtě neobdrží žádné podání.

~~84. Bez ohledu na rozhodnutí o navrácení~~ ⇒ Obdrží-li soud uvedený v odstavci 3 podání ve stanovené lhůtě, nebo jestliže již řízení o péči o dítě v uvedeném státě probíhá, zkoumá dotčený soud otázku péče o dítě s přihlédnutím k nejlepšímu zájmu dítěte, jakož i k důvodům a důkazům pro rozhodnutí o odmítnutí navrácení dítěte, ~~na základě článku 13 Haagské úmluvy z roku 1980.~~

~~je za účelem~~ ☒ Rozhodnutí v otázce péče o dítě, které je vydáno v řízení uvedeném v prvním pododstavci ☒ a ~~nařizuje navrácení dítěte za účelem zajištění, je~~ ☒ v zájmu zajištění navrácení dítěte ☒ vykonatelné ☒ ve všech ostatních členských státech ☒ ~~v souladu s oddílem 4 kapitoly III každé následné rozhodnutí nařizující navrácení dítěte, které vydal soud příslušný podle tohoto nařízení.~~

KAPITOLA ~~III~~ IV

UZNÁVÁNÍ A VÝKON

ODDÍL 1

UZNÁVÁNÍ

Článek ~~21~~ 27

Uznávání rozhodnutí

1. Rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v jiných členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno ~~zvláštní~~ řízení.

2. Aniž je dotčen odstavec 3, nevyžaduje se zejména žádné ~~zvláštní~~ řízení v případě aktualizace záznamů o osobním stavu v jednom členském státě na základě rozhodnutí týkajících se rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné, která byla vydána v jiném členském státě a proti kterým podle práva tohoto jiného členského státu není možné podat opravný prostředek.

3. ~~Aniž je dotčen oddíl 4 této kapitoly, může~~ ~~le~~ Kterákoliv dotčená osoba ~~může postupy uvedenými v oddílu 2 této kapitoly~~ požádat o vydání rozhodnutí ☒ o neexistenci důvodů pro odepření uznání, které jsou uvedeny v článcích 37 a 38 ☒ ~~o uznání nebo neuznání rozhodnutí.~~ ⇒ Odpovídajícím způsobem se použije pododdíl 2 oddílu 3 této kapitoly. ⇐

~~Místní příslušnost soudů uvedených v seznamu, který každý členský stát zašle Komisi na základě článku 68, se určuje podle vnitrostátního práva členského státu, ve kterém je návrh na uznání nebo neuznání rozhodnutí podáván.~~

4. Je-li otázka uznání rozhodnutí vznesena ☒ před orgánem ☒ ~~a soud~~ členského státu jako předběžná otázka, může o ní tento ~~soud~~ ☒ orgán ☒ rozhodnout.

Článek ~~37~~ 28

Písemnosti ☒ , jež mají být předloženy pro účely uznání ☒

1. Strana, která žádá o uznání rozhodnutí nebo je napadá nebo navrhuje vydání prohlášení o jeho vykonatelnosti, ☒ která se chce v některém členském státě dovolat rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, ☒ musí předložit ☒ tyto náležitosti: ☒

a) jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti; a

b) ☒ příslušné ☒ osvědčení ~~uvedené v~~ ☒ vydané podle ☒ článku ~~53~~ 29.

~~2. V případě rozsudku pro zmeškání musí strana, která žádá o jeho uznání nebo navrhuje vydání prohlášení o jeho vykonatelnosti, dále předložit~~

~~a) prvopis nebo ověřený opis písemnosti, která potvrzuje, že straně, která se k řízení nedostavila, byl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost,~~

~~nebo~~

~~b) jakoukoli písemnost, která dosvědčuje, že odpůrce rozhodnutí jednoznačným způsobem přijal.~~

2. V případě potřeby může orgán, u nějž se strana dovolává rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, požádat tuto stranu, aby předložila v souladu s článkem 69 překlad nebo přepis příslušného obsahu osvědčení uvedeného v odst. 1 písm. b).

Orgán může tuto stranu požádat o překlad rozhodnutí místo překladu příslušného obsahu osvědčení, nemůže-li bez takového překladu pokračovat v řízení.

Článek ~~27~~ 29

Přerušení řízení

~~1. Soud členského státu, v němž se žádá o uznání~~ ☒ Orgán, u nějž se dovolává ☒ rozhodnutí vydaného ~~ve~~ v jiném členském státě, může ☒ celé ☒ řízení ☒ nebo jeho část ☒ přerušit ☒ , a sice v těchto případech: ☒

a) ~~jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek.~~ ☒ bylo napadnuto v členském státě původu; ☒

b) je podán návrh na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání, které jsou uvedeny v člácích 37 a 38, nebo na vydání rozhodnutí o odepření uznání pro některý z uvedených důvodů; nebo

- c) v případě rodičovské zodpovědnosti ještě probíhá řízení pro účely úpravy rozhodnutí nebo pro účely vydání nového rozhodnutí ohledně téže věci v členském státě příslušném ve věci podle tohoto nařízení.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

~~2. Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v Irsku nebo ve Spojeném království, může řízení přerušit, jestliže je jeho výkon v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku odložen.~~

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

ODDÍL 2

~~NÁVRH NA PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI~~ ⇒ VÝKON ⇐

~~Článek 28~~ 30

Vykonatelná rozhodnutí

1. ~~Výkon~~ ~~Rozhodnutí o výkonu~~ ☒ věcech ☒ rodičovské zodpovědnosti ve vztahu k dítěti vydaných v členském státě, v němž jsou vykonatelná ~~a která byla doručena, je nařízen~~ ☒ jsou vykonatelná ☒ v jiném členském státě ☒ jiných členských státech ☒, ~~byla-li tam tato rozhodnutí na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášena za vykonatelná~~ ⇒ aniž se požaduje prohlášení vykonatelnosti ⇐ .

~~2. Ve Spojeném království je však výkon takových rozhodnutí nařízen v Anglii a Walesu, ve Skotsku nebo v Severním Irsku, pouze byla-li na návrh kterékoli zúčastněné strany v této části Spojeného království zaregistrována za účelem výkonu rozhodnutí.~~

~~2. I v případě, že vnitrostátní právo nestanoví vykonatelnost~~ ☒ Pro účely výkonu ☒ rozhodnutí příznávajícího právo na styk s dítětem ze zákona ☒ v jiném členském státě ☒, může původní soud prohlásit rozhodnutí za ☒ předběžně ☒ vykonatelné bez ohledu na případný opravný prostředek ☒, a to i v případě, že vnitrostátní právo takovou předběžnou vykonatelnost nestanoví ☒.

~~Článek 29~~ 31

Postup

1. Postup při ~~podání návrhu~~ ☒ výkonu rozhodnutí vydaných v jiném členském státě ☒ se ⇒, pokud se na něj nevztahuje toto nařízení, ⇐ řídí právem členského státu výkonu. ⇒ Aniž je dotčen článek 40, rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je vykonatelné v členském státě výkonu, se vykoná za stejných podmínek jako rozhodnutí vydané v členském státě výkonu. ⇐

↓ nový

2. Strana, která navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nemusí mít adresu pro doručování v členském státě výkonu.

Uvedená strana nemusí mít v členském státě výkonu ani pověřeného zástupce, ledaže existuje povinnost mít takového zástupce bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště stran.

↓ 2201/2003

~~2. Navrhovatel musí poskytnout adresu pro doručování v obvodě soudu, ke kterému se návrh podává. Jestliže však právní předpisy členského státu výkonu poskytnutí takové adresy nestanoví, ustanoví navrhovatel zvláštního zástupce.~~

~~3. K návrhu se přiloží písemnosti uvedené v článcích 37 a 39.~~

↓ nový

Článek 32

Příslušné soudy a vykonávací řízení

1. Návrh na výkon se podá u soudu příslušného k výkonu podle vnitrostátního práva členského státu výkonu. Tyto soudy sdělí každý členský stát Komisi podle článku 81.

2. Soud přijme veškerá opatření nezbytná pro zajištění toho, aby rozhodnutí bylo vykonáno, přičemž může mimo jiné:

- a) nařídit, aby byla uplatněna konkrétní opatření v rámci výkonu;
- b) v případě nutnosti upravit rozhodnutí v souladu s článkem 33;
- c) dát pokyny vykonavateli.

3. V této fázi nelze zkoumat žádné důvody pro odepření uznání nebo výkonu, pokud nebyl podán návrh na odepření uznání nebo výkonu podle článku 39 nebo článku 41.

4. Pokud rozhodnutí není vykonáno do šesti měsíců ode dne zahájení vykonávacího řízení, soud členského státu výkonu informuje o této skutečnosti a o souvisejících důvodech dožadující ústřední orgán v členském státě původu nebo navrhovatele, pokud bylo řízení zahájeno bez pomoci ústředního orgánu.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

Článek ~~48~~ 33

~~Praktické podmínky výkonu práva na styk s dítětem~~ ☒ Úprava rozhodnutí ☒

↓ nový

1. Soudy členského státu výkonu mohou v případě nutnosti specifikovat nezbytné podrobnosti výkonu a provést veškeré úpravy nutné pro výkon rozhodnutí za předpokladu, že základní obsah tohoto rozhodnutí není dotčen.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

~~1.~~ ☒ Konkrétně platí, že ☒ ~~S~~soudy členského státu výkonu mohou stanovit praktické podmínky organizace výkonu práva na styk s dítětem, pokud nezbytné podmínky nebyly

zcela nebo dostatečně uvedeny v rozhodnutí vydaném ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ členského státu příslušnými ve věci ~~a za předpokladu, že základní obsah tohoto rozhodnutí je nedotčen.~~

~~2.~~ Praktické podmínky stanovené podle ~~odstavce 1~~ druhého pododstavce pozbývají účinnosti na základě pozdějšího rozhodnutí soudu členského státu příslušného rozhodnout ve věci.

↓ nový

2. Pokud rozhodnutí obsahuje opatření či příkaz, jež nejsou známy v právu členského státu výkonu, soudy uvedeného členského státu výkonu uvedené opatření nebo příkaz v největší možné míře upraví na opatření nebo příkaz známé v právu uvedeného členského státu, se kterými jsou spojeny rovnocenné účinky a které sledují obdobný účel a zájem.

Tato úprava nesmí vyvolat účinky, které by šly nad rámec účinků stanovených v právu členského státu původu.

↓ 2201/2003 (přízpůsobený)
⇒ nový

Článek ~~45~~ 34

Písemnosti ☒ , které mají být předloženy s návrhem na výkon ☒

1. Strana, která žádá ☒ v jednom členském státě ☒ o výkon rozhodnutí ☒ vydaného v jiném členském státě ☒, musí předložit:

- a) jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti; a
- b) ☒ příslušné ☒ osvědčení ~~uvedené v čl. 41 odst. 1 nebo v čl. 42 odst. 1~~ ⇒ vydané podle článku 53 o tom, že dané rozhodnutí je vykonatelné, které obsahuje výtah z daného rozhodnutí, který specifikuje povinnost, jež má být vykonána ⇐ .

~~2. Pro účely tohoto článku~~

~~se k osvědčení uvedenému v čl. 41 odst. 1 přikládá překlad bodu 12 týkajícího se podmínek pro výkon práva na styk s dítětem,~~

~~se k osvědčení uvedenému v čl. 42 odst. 1 přikládá překlad jeho bodu 14 týkajícího se podmínek k provádění opatření přijatých pro zajištění navrácení dítěte.~~

~~Překlad musí být proveden do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu výkonu nebo do jiného jazyka, který členský stát výkonu výslovně přijme. Překlad musí být ověřen osobou k tomu způsobilou v jednom z členských států.~~

↓ nový

2. V případě nutnosti může soud požádat navrhovatele, aby poskytl v souladu s článkem 69 překlad nebo přepis příslušného obsahu osvědčení, který specifikuje povinnost, jež má být vykonána.

3. Soud smí požádat žadatele, aby poskytl překlad rozhodnutí, pouze tehdy, pokud bez tohoto překladu nemůže pokračovat v řízení.

Článek 35

Doručení osvědčení a rozhodnutí

1. Je-li navrhován výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, doručí se osobě, vůči níž je výkon navrhován, osvědčení podle článku 53 ještě před přijetím prvního opatření v rámci výkonu. S tímto osvědčením se doručí i rozhodnutí, pokud již nebylo dané osobě doručeno dříve.

2. Má-li osoba, vůči níž je výkon navrhován, obvyklé bydliště v jiném členském státě, než je členský stát původu, může požadovat překlad rozhodnutí za účelem napadení výkonu, pokud není rozhodnutí v písemné podobě nebo pokud jeho součástí není překlad do jednoho z těchto jazyků:

a) jazyk, kterému rozumí; nebo

b) úřední jazyk členského státu, v němž má obvyklé bydliště, nebo, pokud v uvedeném členském státě existuje několik úředních jazyků, úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků místa, kde má obvyklé bydliště.

Je-li vyžadován překlad rozhodnutí podle prvního pododstavce, nemohou být až do poskytnutí překladu osobě, vůči níž je výkon navrhován, přijata kromě zajišťovacích opatření žádná jiná opatření v rámci výkonu.

Tento odstavec se nepoužije, pokud rozhodnutí již bylo doručeno osobě, vůči níž je výkon navrhován, v jednom jazyku uvedených v prvním pododstavci.

3. Tento článek se nepoužije na výkon předběžných opatření, včetně ochranných opatření.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek 36

⊠ Přerušení vykonávacího řízení ⊠

⊠ 1. Aniž je dotčen článek 40, soud v členském státě výkonu na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, přeruší vykonávací řízení, ⊠ ⇒ pokud je výkon rozhodnutí v členském státě původu odložen. ⇐

↓ nový

2. Na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, může soud v členském státě výkonu přerušit vykonávací řízení, pokud by byl kvůli dočasným okolnostem, jako je vážná nemoc dítěte, vážně ohrožen nejlepší zájem dítěte. Výkon se obnoví, jakmile tato překážka odpadne.

ODDÍL 3

☒ ODEPŘENÍ UZNÁNÍ A VÝKONU ☒

PODODDÍL 1

☒ ODEPŘENÍ UZNÁNÍ ☒

Článek ~~22~~ 37

Důvody pro neuznání rozhodnutí ~~ve věci rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné~~ ☒ ve věcech manželských ☒

~~Rozhodnutí~~ ☒ Na návrh jakékoli zúčastněné strany se uznání rozhodnutí ☒ ve věci rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné ~~se~~ ☒ odepře ☒ ~~neuzná~~,

- a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá; ☒ nebo ☒
- b) jestliže odpůrce, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl písemně vyrozuměn o zahájení řízení v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který by mu umožnil přípravu na jednání před soudem, pokud není zjištěno, že odpůrce rozhodnutí jednoznačným způsobem přijal; ☒ nebo ☒
- c) jestliže je neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi stejnými stranami v členském státě, v němž se o uznání rozhodnutí žádá; nebo
- d) jestliže je neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v řízení mezi stejnými stranami v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, za předpokladu, že toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné k uznání rozhodnutí v členském státě, v němž se o uznání žádá.

Článek ~~23~~ 38

Důvody pro neuznání rozhodnutí ve věcích rodičovské zodpovědnosti

☒ 1. Na návrh jakékoli zúčastněné strany ~~se~~ uznání ☒ ~~Rozhodnutí~~ ve věci rodičovské zodpovědnosti ~~se neuzná~~ ☒ odepře ☒,

- a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá, přičemž jsou vzaty v úvahu zájmy dítěte; ☒ nebo ☒

~~b) jestliže bylo rozhodnutí, s výjimkou naléhavých případů, vydáno, aniž mohlo dítě využít práva být vyslechnuto, a tím byly porušeny základní procesní zásady platné v členském státě, v němž se o uznání žádá;~~

- ~~b)~~ bylo-li rozhodnutí vydáno v nepřítomnosti strany, která nebyla písemně vyrozuměna o zahájení řízení v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který by jí umožnil přípravu na jednání před soudem, pokud není zjištěno, že tato strana rozhodnutí jednoznačným způsobem přijala; ☒ nebo ☒

~~dc)~~ na ~~žálost~~ ☒ návrh ☒ jakékoli osoby, která prohlašuje, že rozhodnutí zasahuje do její rodičovské zodpovědnosti, pokud bylo vydáno, aniž mohla tato osoba využít práva být vyslechnuta; ☒nebo ☒

~~ed)~~ jestliže je neslučitelné s pozdějším rozhodnutím ve věci rodičovské zodpovědnosti, které bylo vydáno v členském státě, v němž se o uznání žádá; ☒nebo ☒

~~fe)~~ jestliže je neslučitelné s pozdějším rozhodnutím ve věci rodičovské zodpovědnosti, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, ve které má dítě obvyklé bydliště, za předpokladu, že toto pozdější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v členském státě, v němž se o uznání žádá~~se~~.

~~nebo~~

~~g) jestliže nebyl dodržen postup stanovený v článku 56.~~

☒ 2. Důvody pro odepření uvedené v odst. 1 písm. a) až c) nelze uplatnit proti rozhodnutí přiznávajícímu právo na styk s dítětem nebo ukládajícímu navrácení dítěte podle čl. 26 odst. 4 druhého pododstavce. ☒

↓ nový

Článek 39

Postup pro odepření uznání

Postupy stanovené v člancích 41 až 47 a případně v oddílech 4 a 6 a v kapitole VI se odpovídajícím způsobem použijí na návrh na odepření uznání.

Pododdíl 2

Odepření výkonu

Článek 40

Důvody pro odepření výkonu rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti

1. Výkon rozhodnutí se odepře na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, pokud je zjištěna existence jednoho z důvodů pro neuznání uvedených v čl. 38 odst. 1.

Důvody pro neuznání uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) až c) však nelze uplatnit proti rozhodnutí přiznávajícímu právo na styk s dítětem nebo ukládajícímu navrácení dítěte podle čl. 26 odst. 4 druhého pododstavce.

2. Výkon rozhodnutí lze odepřít na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, pokud by z důvodu změny okolností poté, co bylo rozhodnutí vydáno, byl výkon zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu výkonu, jelikož existuje jeden z těchto důvodů:

a) dítě, které již dosáhlo dostatečného věku a stupně vyspělosti, má nyní námitky takového rozsahu, že výkon by byl zjevně v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte;

b) jiné okolnosti se od vydání rozhodnutí změnily natolik, že jeho výkon by byl zjevně v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte.

3. V případech uvedených v odst. 2 písm. a) přijmou příslušné orgány v členském státě výkonu před odepřením výkonu nezbytná opatření k tomu, aby si zajistily spolupráci dítěte a aby zajistily výkon v souladu s nejlepšími zájmy dítěte.

4. Pro odepření výkonu nelze uplatnit jiné důvody než důvody stanovené v tomto nařízení.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek ~~29~~ 41

Místní příslušnost soudů

1. Návrh na ~~prohlášení vykonatelnosti~~ ⇒ odepření výkonu ⇐ rozhodnutí se podává u soudu ~~uvedeného v seznamu~~ ☒ příslušného k výkonu podle vnitrostátního práva členského státu výkonu ☒, který každý členský stát ~~zašle~~ ☒ sdělí ☒ Komisi podle článku ~~68~~ 81.

2. Místní příslušnost se určuje podle místa obvyklého bydliště osoby, vůči které je výkon rozhodnutí navrhován, nebo podle místa obvyklého bydliště kteréhokoli dítěte, na něž se návrh vztahuje.

Pokud se ani jedno z míst uvedených v prvním pododstavci nenalézá v členském státě výkonu, určí se místní příslušnost podle místa výkonu rozhodnutí.

↓ nový

Článek 42

Postup pro odepření výkonu

1. Postup pro odepření výkonu se v rozsahu, v němž se na něj nevztahuje toto nařízení, řídí právem členského státu výkonu.

2. Navrhovatel poskytne soudu opis rozhodnutí a v případě nutnosti překlad rozhodnutí v souladu s článkem 69 nebo jeho přepis.

Soud může upustit od požadavku na předložení dokumentů uvedených v prvním pododstavci, má-li je již k dispozici, nebo má-li za to, že je nevhodné požadovat po navrhovateli jejich předložení.

Pokud se soud domnívá, že není vhodné požadovat poskytnutí uvedených dokumentů od navrhovatele, může požádat druhou stranu, aby je poskytla.

3. Strana, která navrhuje odepření výkonu rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nemusí mít adresu pro doručování v členském státě výkonu.

Uvedená strana nemusí mít v členském státě výkonu ani pověřeného zástupce, ledaže existuje povinnost mít takového zástupce bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště stran.

Článek 31 43

Rozhodnutí soudu

~~1. Soud, u kterého byl návrh podán, neprodleně rozhodne o odepření výkonu přičemž ani osoba, vůči níž je výkon navrhován, ani dítě, nejsou v tomto stadiu řízení oprávněny podat k návrhu jakékoli připomínky.~~

~~2. Návrh může být zamítnut pouze na základě některého z důvodů uvedených v článcích 22, 23 a 24.~~

~~3. Rozhodnutí nesmí být za žádných okolností přezkoumáváno ve věci samé.~~

Článek 32

Oznámení rozhodnutí

~~Príslušný soudní úředník neprodleně oznámí navrhovateli rozhodnutí o návrhu vydané v souladu s postupem stanoveným právními předpisy členského státu výkonu.~~

Článek 33 44

Opravné prostředky proti rozhodnutí

1. Proti rozhodnutí o návrhu na ~~prohlášení vykonatelnosti~~ odepření výkonu může kterákoliv strana podat opravný prostředek.

2. Opravný prostředek se podává u soudu ~~uvedeného v seznamu~~ příslušného podle vnitrostátního práva k projednávání opravných prostředků proti rozhodnutí uvedeným v článku 40 , který každý členský stát ~~zašle~~ sdělí Komisi na základě článku ~~68~~ 81.

~~3. Opravný prostředek se projednává podle předpisů upravujících postup ve sporných řízeních.~~

~~4. Jestliže opravný prostředek podala osoba, která prohlášení vykonatelnosti navrhla, bude strana, vůči níž se výkon požaduje, předvolána před odvolací soud. Jestliže se tato strana nedostaví, použije se článek 18.~~

~~5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán do jednoho měsíce od doručení tohoto prohlášení. Jestliže má strana, vůči níž se výkon požaduje, obvyklé bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku dva měsíce a počíná běžet dnem doručení prohlášení vykonatelnosti této straně osobně nebo v místě jejího bydliště. Lhůta nemůže být prodloužena z důvodu vzdálenosti pro doručení.~~

Článek 34 45

~~Odvolací soudy a~~ Další opravné prostředky ~~proti jejich rozhodnutím~~ a příslušné soudy

Rozhodnutí vydané na základě opravného prostředku může být napadeno pouze před soudy a v rámci řízení ~~uvedených v seznamu~~, které každý členský stát ~~zašle~~ sdělí Komisi podle článku ~~68~~ 81.

Článek ~~35~~ 46

Přerušení řízení

1. Soud, ☒ u něhož byl podán návrh na odepření výkonu nebo ☐ u něhož byl podle článku ~~33~~ 44 nebo ~~34~~ 45 podán opravný prostředek, může na návrh strany, vůči níž se výkon navrhuje, řízení přerušit ☒ na základě jednoho z těchto důvodů: ☐

~~jestliže a) bylo~~ v členském státě původu bylo rozhodnutí napadeno řádným opravným prostředkem;

~~nebo jestliže b) lhůta pro podání takového řádného opravného prostředku ještě neuplynula;~~

↓ nový

c) v případě rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti ještě probíhá řízení o úpravě rozhodnutí nebo o vydání nového rozhodnutí v téže věci v členském státě příslušném v dané věci podle tohoto nařízení.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

~~V druhém případě může ☒ Pokud ☐ soud ☒ přerušit řízení z důvodu uvedeného v písmeni b), může ☒ stanovit lhůtu, během níž je možné opravný prostředek podat.~~

2. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v Irsku ☒, na Kypru ☒ nebo ve Spojeném království, posuzuje se jakýkoli opravný prostředek použitelný v členském státě původu pro účely odst. 1 písm. a) jako řádný opravný prostředek.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

Článek ~~36~~ 47

Částečný výkon rozhodnutí

~~1. Pokud se rozhodnutí týká více věcí a výkon nemůže být nařízen ☒ byl u některých z těchto věcí odepřen ☐ v plném rozsahu, nařídí soud ☒ musí být však možný ☒ výkon jedné nebo více z těchto věcí ☒ těch částí rozhodnutí, které nejsou dotčeny odepřením ☐.~~

~~2. Navrhovatel může požádat o částečný výkon rozhodnutí.~~

ODDÍL ~~3~~ 4

☒ SPOLEČNÁ ☒ ~~U~~STANOVENÍ ~~SPOLEČNÁ PRO ODDÍLY 1 A 2~~

↓ nový

Článek ~~47~~ 48

Předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích

Ustanovení této kapitoly, která jsou použitelná na rozhodnutí, se použijí na předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích, která nařídil orgán příslušný podle kapitoly II.

Tato ustanovení se nepoužijí na předběžná opatření včetně opatření zajišťovacích, která nařídil orgán bez předvolání odpůrce.

Článek 49

Rozhodnutí o navrácení podle Haagské úmluvy z roku 1980

Ustanovení této kapitoly, která se týkají rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti, s výjimkou článku 35 a čl. 38 odst. 2, se odpovídajícím způsobem použijí na rozhodnutí vydaná v jednom členském státě, která nařizují navrácení dítěte do jiného členského státu podle Haagské úmluvy z roku 1980 a která musí být vykonána v jiném členském státě, než je členský stát, v němž byla vydána.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek ~~24~~ 50

Zákaz přezkoumání příslušnosti ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ země původu

Příslušnost ~~soudu~~ ☒ orgánu ☒ členského státu původu nesmí být přezkoumávána. Hledisko veřejného pořádku uvedené v čl. ~~22~~ 37 písm. a) a čl. ~~23~~ 38 písm. a) nelze uplatnit v případě pravidel pro určení příslušnosti stanovených v článkách 3 až 14.

Článek ~~25~~ 51

Rozdíly v použitelném právu

Uznání rozhodnutí ☒ ve věcech manželských ☒ nesmí být zamítnuto z toho důvodu, že právo členského státu, v němž se o uznání žádá, nepřipouští rozvod, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné na základě týchž skutečností.

Článek ~~26~~ 52

Zákaz přezkoumání ve věci samé

Rozhodnutí ☒ vydané v jiném členském státě ☒ nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 38

Nepředložení písemností

~~1. Pokud nejsou písemnosti uvedené v čl. 37 odst. 1 písm. b) nebo odst. 2 předloženy, může soud určit lhůtu pro jejich předložení, přijmout rovnocenné písemnosti, nebo pokud soud uváží, že již byl dostatečně informován, od jejich předložení upustit.~~

~~2. Na vyžádání soudu se předloží překlad takových písemností. Překlad musí být ověřen osobou k tomu způsobilou v jednom z členských států.~~

Článek 39 53

Osvědčení o rozhodnutích ve věcech manželských a osvědčení o rozhodnutích ve věcech rodičovské zodpovědnosti

~~1. Příslušný soud nebo O~~ orgán členského státu původu ~~☒~~ , který vydal rozhodnutí ve věcech manželských, ~~☒~~ na ~~žádot~~ ~~☒~~ návrh ~~☒~~ zúčastněné strany vydá osvědčení na ~~jednotném formuláři obsaženém v příloze I (rozhodnutí ve věcech manželských) nebo v příloze II (rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti).~~

~~☒~~ 2. Soudce, který vydal rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti, vydá osvědčení na formuláři obsaženém v příloze II. Pokud má takové rozhodnutí v momentě jeho doručení přeshraniční povahu, vydá soudce osvědčení z moci úřední v okamžiku, kdy se rozhodnutí stane vykonatelným, byť i jen předběžně. Pokud situace až následně získá přeshraniční povahu, vydává se osvědčení na návrh jedné ze stran. ~~☒~~

ODDÍL 4

VEYKONATELNOST URČITÝCH ROZHODNUTÍ O PRÁVU NA STYK S DÍTĚTEM A URČITÝCH ROZHODNUTÍ NAŘIZUJÍCÍCH NAVRÁCENÍ DÍTĚTE

Článek 40

Oblast působnosti

~~1. Tento oddíl se použije~~

~~a) na právo na styk s dítětem~~

~~a~~

~~b) na navrácení dítěte nařízeného rozhodnutím vydaným na základě čl. 11 odst. 8.~~

~~2. Tento oddíl nebrání nositeli rodičovské zodpovědnosti v dovolávání se uznání a výkonu rozhodnutí v souladu s oddíly 1 a 2 této kapitoly.~~

Článek 41

Právo na styk s dítětem

~~1. Právo na styk s dítětem, uvedené v čl. 40 odst. 1 písm. a), přiznané vykonatelným rozhodnutím vydaným v jednom členském státě se uznává a je vykonatelné v jiném členském státě bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti a bez možnosti námitky proti uznání rozhodnutí, pokud bylo rozhodnutí osvědčeno v členském státě původu v souladu s odstavcem 2.~~

~~I v případě, že vnitrostátní právo nestanoví vykonatelnost rozhodnutí přiznávajícího právo na styk s dítětem ze zákona, může původní soud prohlásit rozhodnutí za vykonatelné bez ohledu na případný opravný prostředek.~~

☒ 3. Osvědčení se vyplní v jazyce rozhodnutí. ☒ ⇒ V příslušných případech musí rovněž obsahovat příslušné informace o náhradě nákladů řízení a o výpočtu úroků. ⇐

~~24. Původní soudce nebo ☒ orgán členského státu ☒ původu vystaví osvědčení uvedené v odstavcích 1 a 2 na jednotném formuláři obsaženém v příloze III (osvědčení týkající se práva na styk s dítětem) pouze, pokud~~

~~☒ a) všechny dotčené strany dostaly příležitost být vyslechnuty; a ☒~~

~~a b) v případě vydání rozsudku ☒ rozhodnutí ☒ pro zmeškání;~~

~~i) byla osoba, která se k řízení nedostavila, písemně vyrozuměna o zahájení řízení v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který by této osobě umožnil přípravu na jednání před soudem; nebo~~

~~ii) ☒ je prokázáno, že ☒ byla osobě, ☒ která se k řízení nedostavila, jednoznačným způsobem rozhodnutí přijala, i když této osobě byla ☒ písemnost doručena, ale nikoli v souladu s těmito podmínkami, ~~ni méně je zjištěno, že tato osoba rozhodnutí jednoznačným způsobem přijala;~~ ☒ uvedenými v bodě i). ☒~~

~~b) všechny dotčené strany dostaly příležitost být vyslechnuty;~~

~~a~~

~~⇒ ☒ 5. Aniž je dotčen odstavec 4, soudce, který vydal rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti, vydá osvědčení uvedené v odstavci 2 pouze tehdy, pokud také ☒ dítě dostalo ⇒ skutečnou a efektivní ⇐ příležitost ☒ vyjádřit svůj názor v souladu s článkem 20 ☒ být vyslechnuto, pokud nebyl výsledek považován za nevhodný s přihlédnutím k jeho věku nebo stupni vyspělosti.~~

~~Osvědčení se vyhotovuje v jazyce rozhodnutí.~~

~~3. V případě, že má právo na styk s dítětem v době vydání rozhodnutí přeshraniční povahu, vydává se osvědčení z moci úřední v okamžiku, kdy se rozhodnutí stane vykonatelným, byť i jen předběžně. Pokud situace až následně získá přeshraniční povahu, vydává se osvědčení na žádost jedné ze stran.~~

~~Článek 42~~

~~Navrácení dítěte~~

~~1. Vykonatelné rozhodnutí stanovící navrácení dítěte, uvedené v čl. 40 odst. 1 písm. b), vydané v jednom členském státě se uznává a je vykonatelné v jiném členském státě bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti a bez možnosti námitky proti uznání rozhodnutí, pokud bylo rozhodnutí osvědčeno v členském státě původu v souladu s odstavcem 2.~~

~~I v případě, že vnitrostátní právo nestanoví vykonatelnost rozhodnutí požadujícího navrácení dítěte podle čl. 11 odst. 8 ze zákona, může původní soud prohlásit rozhodnutí za vykonatelné bez ohledu na případný opravný prostředek.~~

~~26. ☒ Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5, ☒ Původní soudce, který vydal rozhodnutí ☒ v otázce péče o dítě ☒ uvedené v čl. 40 26 odst. 1 4 písm. b) druhém pododstavci, vystaví osvědčení uvedené v odstavci 1 2, pouze pokud~~

~~a) dítě dostalo příležitost být vyslechnuto, pokud nebyl výslech považován za nevhodný s přihlédnutím k jeho věku nebo stupni vyspělosti;~~

~~b) strany dostaly příležitost být vyslechnuty a~~

~~e) soud~~ ☒ uvedený soudce ☒ ~~při vydání svého~~ ☒ vydávající ☒ rozhodnutí přihlédl k důvodům a důkazům, na jejichž základě bylo vydáno ☒ předchozí ☒ rozhodnutí ☒ v jiném členském státě ☒ podle článku 13 Haagské úmluvy z roku 1980.

~~V případě, že~~ ☒ Pokud ☒ soud nebo jiný orgán přijme opatření k zajištění ochrany dítěte po jeho navrácení do ☒ členského ☒ státu jeho obvyklého bydliště, obsahuje osvědčení údaje o těchto opatřeních.

~~Původní soudce bez návrhu vystaví osvědčení na jednotném formuláři obsaženém v příloze IV (osvědčení týkající se navrácení dítěte).~~

Osvědčení se vyhotovuje v jazyce rozhodnutí.

Článek 44

Účinnost osvědčení

7. Osvědčení je účinné pouze v mezích vykonatelnosti rozhodnutí.

Článek ~~43~~ 54

Oprava ☒ a zrušení ☒ osvědčení

↓ nový

1. Orgán členského státu původu na žádost opraví osvědčení, pokud v důsledku věcné chyby dojde k rozporu mezi rozhodnutím a osvědčením.

2. Orgán členského státu původu na žádost zruší osvědčení, pokud je zjevné, že bylo uděleno chybně, s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v tomto nařízení.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

~~13.~~ Na ☒ postup pro ☒ ~~veškeré~~ opravu ⇒ a zrušení ⇐ osvědčení se použije právo členského státu původu.

~~24.~~ Proti vydání osvědčení ~~na základě čl. 41 odst. 1 nebo čl. 42 odst. 1~~ nelze podat opravný prostředek.

ODDÍL 5

VEŘEJNÉ LISTINY A DOHODY

Článek ~~46~~ 55

☒ Veřejné listiny a dohody ☒

Veřejné listiny přijaté a vykonatelné v jednom členském státě a dohody ☒ mezi ☒ stranami vykonatelné v členském státě původu jsou uznávány a ~~prohlašovány za vykonatelné~~ ⇒ vykonávány ⇐ za stejných podmínek jako rozhodnutí.

↓ nový

Článek 56

Osvědčení

1. Příslušný orgán členského státu původu vydá na žádost kterékoli zúčastněné strany osvědčení za použití formuláře uvedeného v příloze III.

Toto osvědčení musí obsahovat shrnutí vykonatelné povinnosti zaznamenané ve veřejné listině nebo obsažené v dohodě mezi stranami.

2. Osvědčení se vyhotoví v jazyce veřejné listiny nebo dohody.

3. Na opravu a zrušení osvědčení se odpovídajícím způsobem použije článek 54.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

ODDÍL 6

JINÁ USTANOVENÍ

~~Článek 47~~

~~Vykonávací řízení~~

~~1. Vykonávací řízení se řídí právem členského státu výkonu.~~

~~2. Každé rozhodnutí vydané soudem jiného členského státu a prohlášené za vykonatelné v souladu s oddílem 2 nebo osvědčené v souladu s čl. 41 odst. 1 nebo čl. 42 odst. 1 se vykoná v členském státě výkonu za stejných podmínek, za jakých by bylo v tomto členském státě vykonáno, kdyby v něm bylo i vydáno.~~

~~Zejména rozhodnutí, které bylo osvědčeno v souladu s čl. 41 odst. 1 nebo čl. 42 odst. 1, nelze vykonat, pokud je neslučitelné s později vydaným vykonatelným rozhodnutím.~~

Článek ~~49~~ 57

Náklady

~~Ustanovení této kapitoly, vyjma oddíl 4,~~ Tato kapitola, vyjma oddíl 4, se rovněž použije na stanovení výše nákladů řízení podle tohoto nařízení a na výkon rozhodnutí o těchto nákladech.

Článek ~~50~~ 58

Právní pomoc

Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů řízení nebo poplatků, je oprávněn v rámci postupů podle čl. 27. odst. 3, článků ~~21, 28, 41, 42 a 48~~ ⇒ 32, 39 a 42 ⇐ požívat nejvýhodnější právní pomoci nebo nejrozsáhlejšího osvobození od úhrady nákladů řízení nebo poplatků podle práva členského státu výkonu.

Článek ~~51~~ 59

Záruka nebo jistota

Po straně, která v jednom členském státě navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nemůže být požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená z toho důvodu, že

a) ☒ je cizím státním příslušníkem nebo nemá bydliště nebo ☒ nemá obvyklé bydliště v členském státě, v němž je výkonu rozhodnutí navrhován, nebo

~~b) je cizím státním příslušníkem, nebo pokud navrhuje výkon rozhodnutí ve Spojeném království nebo v Irsku, nemá v žádném z těchto členských států „domicil“~~

KAPITOLA ~~IV~~ V

SPOLUPRÁCE MEZI ÚSTŘEDNÍMI ORGÁNY VE VĚCECH RODIČOVSKÉ ZODPOVĚDNOSTI

Článek ~~53~~ 60

Určení

Každý členský stát určí jeden nebo více ústředních orgánů, které budou nápomocny při používání tohoto nařízení ☒ ve věcech rodičovské zodpovědnosti ☒ , a stanoví místní nebo věcnou příslušnost každého orgánu. V případě, že členský stát určil více než jeden ústřední orgán, zasílají se sdělení obvykle přímo danému příslušnému ústřednímu orgánu. Pokud se sdělení zašle nepřislušnému ústřednímu orgánu, odpovídá tento orgán za předání sdělení příslušnému ústřednímu orgánu a za informování odesílatele v tomto smyslu.

↓ nový

Článek 61

Zdroje

Členské státy zajistí, aby ústřední orgány měly dostatečné finanční a lidské zdroje k tomu, aby mohly plnit povinnosti, které pro ně vyplývají z tohoto nařízení.

Článek ~~54~~ 62

Obecné úkoly ☒ ústředních orgánů ☒

Ústřední orgány sdělují informace o vnitrostátních právních předpisech a řízeních a přijímají ☒ vhodná ☒ opatření ke zdokonalení používání tohoto nařízení a k posílení jejich spolupráce. Za tímto účelem se využívá Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci; ~~zřízená rozhodnutím 2001/470/ES.~~

Článek ~~55~~ 63

Spolupráce ve ☒ jednotlivých ☒ věcech týkajících se rodičovské zodpovědnosti

1. Ústřední orgány na žádost ústředního orgánu jiného členského státu nebo ~~nositele rodičovské zodpovědnosti~~ spolupracují v jednotlivých věcech v zájmu dosažení cílů tohoto nařízení. Proto činí přímo nebo prostřednictvím orgánů ~~veřejné moci~~ nebo jiných subjektů veškeré potřebné kroky ~~v souladu s právem tohoto členského státu ve věci ochrany osobních údajů~~, aby

↓ nový

a) na žádost ústředního orgánu jiného členského státu poskytovaly pomoc při zjišťování místa, kde se dítě nachází, pokud se zdá, že by se dítě mohlo nacházet na území dožádaného členského státu, a pokud je určení místa, kde se dítě nachází, nutné pro podání návrhu podle tohoto nařízení;

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

~~a~~b) shromažďovaly a vyměňovaly informace ⇒ podle článku 64 ⇐ ;

~~i) o situaci dítěte;~~

~~ii) o probíhajících řízeních nebo~~

~~iii) o rozhodnutích týkajících se dítěte;~~

~~b~~c) poskytovaly informace a pomoc nositelům rodičovské zodpovědnosti, kteří žádají o uznání a výkon rozhodnutí na jejich území, zejména ve věci práva na styk s dítětem a na navrácení dítěte;

~~e~~d) usnadňovaly komunikaci ~~soudů~~ ☒ orgánů ☒ , zejména při aplikaci ~~čl. 11 odst. 6 a 7 a čl. 15~~ článku 14, ⇒ čl. 25 odst. 1 písm. a), ⇐ čl. 26 odst. 2 a čl. 26 odst. 4 druhého pododstavce;

~~d~~e) poskytovaly informace a pomoc, které ~~soudy~~ ☒ orgány ☒ potřebují při používání článku ~~56~~ 65; *

~~e~~f) usnadňovaly uzavírání dohod mezi nositeli rodičovské zodpovědnosti uchýlením se ke zprostředkování či k jiným prostředkům a usnadňovaly přeshraniční spolupráci v této věci; ☒ a ☒

g) zajišťovaly, že pokud zahájí nebo zprostředkují zahájení soudního řízení o navrácení dítěte podle Haagské úmluvy z roku 1980, bude dokumentace připravená pro takové řízení shromážděna do šesti týdnů (kromě případů, kdy to znemožňují výjimečné okolnosti).

2. Žadosti podle odst. 1 písm. c) a f) mohou podat také nositelé rodičovské zodpovědnosti.

3. Ústřední orgány předávají ve svých členských státech informace uvedené v člancích 63 a 64 příslušným orgánům, včetně orgánů příslušných pro doručování písemností a výkon rozhodnutí, v příslušných případech.

Jakýkoli orgán, jemuž byly předány informace podle článků 63 a 64, může tyto informace použít pro účely tohoto nařízení.

4. Subjektu údajů je v souladu s vnitrostátním právem dožádaného členského státu oznámeno předání všech nebo části informací týkajících se jeho osoby.

Pokud existuje riziko, že by tím mohlo být dotčeno účinné vyřízení žádosti podle tohoto nařízení, pro niž byly informace předány, lze toto oznámení odložit až do doby, než bude žádost vyřízena.

Článek 64

Spolupráce při shromažďování a výměně informací

1. Na základě odůvodněné žádosti ústředního orgánu nebo orgánu členského státu, ke kterému má dítě silný vztah, může ústřední orgán členského státu, ve kterém má dítě obvyklé bydliště a zdržuje se v něm, přímo nebo prostřednictvím orgánů nebo jiných subjektů:

a) vyhotovit zprávu:

i) o situaci dítěte;

ii) o veškerých probíhajících řízeních týkajících se dítěte; nebo

iii) o přijatých rozhodnutích týkajících se dítěte;

b) požádat, aby příslušný orgán jeho členského státu zvážil přijetí opatření na ochranu osoby nebo majetku dítěte.

2. Pokud se zvažuje rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti, může orgán jednoho členského státu, pokud to vyžaduje situace dítěte, požádat jakýkoli orgán jiného členského státu, který má k dispozici informace důležité pro ochranu dítěte, aby mu tyto informace sdělil.

3. Orgán jednoho členského státu může požádat orgány jiného členského státu, aby pomohly při provádění rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti vydaných podle tohoto nařízení, zejména při zajišťování účinného výkonu práva na styk s dítětem, jakož i práva udržovat pravidelné přímé kontakty.

4. K žádostem uvedeným v odstavcích 1 až 3 a k doprovodným dokumentům se přiloží překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků dožádaného členského státu nebo do jakéhokoli jiného úředního jazyka, který dožádaný členský stát výslovně přijímá. Členské státy v souladu s článkem 81 sdělí Komisi, které jazyky přijímají.

5. Orgány členského státu, kde dítě nemá obvyklé bydliště, na žádost osoby, která má bydliště v uvedeném členském státě a která usiluje o získání nebo zachování práva na styk s dítětem, nebo na žádost ústředního orgánu jiného členského státu shromáždí informace nebo důkazy a mohou provést šetření ve věci, zda je vhodné, aby uvedená osoba požívala práva na styk s dítětem, a ve věci podmínek, za kterých by se toto právo na styk s dítětem mělo vykonávat.

6. Kromě případů, kdy to znemožňují výjimečné okolnosti, se vyžádané informace předají ústřednímu orgánu nebo příslušnému orgánu dožadujícího členského státu nejpozději dva měsíce po přijetí žádosti.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek ~~56~~ 65

Umístění dítěte v jiném členském státě

1. V případě, že ~~soud~~ ☒ orgán ☒ příslušný podle článků ~~8 až 15~~ ☒ tohoto nařízení ☒ zvažuje umístění dítěte do ústavní péče nebo do pěstounské rodiny a pokud k tomuto umístění má dojít v jiném členském státě, soud nejprve konzultuje ústřední orgán nebo jiný ☒ získá souhlas příslušného ☐ příslušný orgánu ☒ tohoto ☒ uvedeného jiného ☒ členského státu, pokud se v tomto jiném členském státě pro vnitrostátní případy umístění dětí vyžaduje zásah orgánu veřejné moci. ☐ Za tímto účelem předá prostřednictvím ústředního orgánu svého vlastního členského státu ústřednímu orgánu členského státu, do kterého má být dítě umístěno, žádost o souhlas, která obsahuje zprávu o dítěti spolu s důvody navrhovaného umístění nebo poskytnutí péče. ☐

↓ nový

2. K žádosti a k doprovodným dokumentům uvedeným v odstavci 1 se přiloží překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků dožádaného členského státu nebo do jakéhokoli jiného úředního jazyka, který dožádaný členský stát výslovně přijímá. Členské státy v souladu s článkem 81 sdělí Komisi, které jazyky přijímají.

↓ 2201/2003

~~23.~~ Rozhodnutí o umístění uvedené v odstavci 1 lze v dožadujícím členském státě vydat, pouze pokud příslušný orgán dožádaného členského státu s umístěním souhlasil.

↓ nový

4. Kromě případů, kdy to znemožňují výjimečné okolnosti, předá dožádaný ústřední orgán rozhodnutí, kterým se uděluje nebo odmítá souhlas, dožadujícímu ústřednímu orgánu nejpozději dva měsíce po přijetí žádosti.

↓ 2201/2003 (přízpůsobený)

⇒ nový

35. Postupy pro ~~konzultaci nebo~~ udělení souhlasu ~~uvedené v odstavcích 1 a 2~~ se řídí vnitrostátním právem dožádaného členského státu.

~~4. V případě, že soud příslušný podle článků 8 až 15 rozhodne o umístění dítěte do pěstounské rodiny a pokud k tomuto umístění má dojít v jiném členském státě a pro vnitrostátní případy umístění dětí se v tomto členském státě nevyžaduje žádný zásah orgánu veřejné moci, uvědomí o tom příslušný soud ústřední orgán nebo jiný příslušný orgán tohoto členského státu.~~

Článek ~~57~~ 66

Způsob práce

1. ~~Každý nositel rodičovské zodpovědnosti může~~ ⇒ Žádosti o pomoc lze podávat ⇒ ústřednímu orgánu členského státu, ve kterém má ☒ navrhovatel ☒ obvyklé bydliště, nebo ústřednímu orgánu členského státu, ve kterém má dítě obvyklé bydliště nebo ve kterém se dítě zdržuje, ~~podat žádost o pomoc podle článku 55~~. Obecně žádost musí zahrnovat všechny dostupné údaje, které by mohly usnadnit výkon. Pokud se žádost o pomoc týká uznání nebo výkonu rozhodnutí ⇒ nebo veřejné listiny ⇒ ve věci rodičovské zodpovědnosti, které ☒ (která) ☒ spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, přiloží ~~nositel rodičovské zodpovědnosti~~ ⇒ navrhovatel ⇒ odpovídající osvědčení stanovená v článku ~~39, čl. 41 odst. 1 nebo čl. 42 odst. 1 53~~ ⇒ nebo 56 ⇒ .

2. Členské státy oznámí Komisi úřední jazyk nebo jazyky orgánů ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒ jiné než své vlastní, ve kterých jsou přípustná sdělení ústředním orgánům.

3. Pomoc poskytovaná ústředními orgány podle ~~článku 55~~ ☒ tohoto nařízení ☒ je bezplatná.

4. Každý ústřední orgán hradí vlastní náklady.

Článek ~~58~~ 67

Schůze

1. Pro usnadnění používání tohoto nařízení se ústřední orgány pravidelně scházejí.

2. Tyto schůze ☒ ústředních orgánů ☒ jsou svolávány ☒ v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci ☒ v souladu s rozhodnutím 2001/470/ES ~~o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci~~.

KAPITOLA VI

☒ OBEČNÁ USTANOVENÍ ☒

Článek ~~52~~ 68

Legalizace nebo další podobné formality

Písemnosti, na něž odkazují články ~~37, 38 a 45~~ ⇒ 26, ⇐ 28, 34, ⇒ 42, 64 a 65 ⇐, nebo písemnosti o ~~procesní plné moci~~ ☒ jmenování zástupce pro řízení ☒ nevyžadují legalizaci ani jiné podobné formality.

⇓ nový

Článek 69

Překlady

1. Aniž je dotčen čl. 35 odst. 2 písm. a), pokud je vyžadován překlad nebo přepis podle tohoto nařízení, provádí se tento překlad nebo přepis do úředního jazyka dotčeného členského státu nebo, pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků soudního řízení v místě, kde se strana dovolává rozhodnutí vydaného v jiném členském státě nebo kde podává návrh, v souladu s právem uvedeného členského státu.

2. Překlady nebo přepisy příslušného obsahu osvědčení uvedených v člancích 53 a 56 lze vyhotovit v jakémkoli jiném úředním jazyce nebo jazycích orgánů Unie, u nichž dotčený členský stát v souladu s článkem 81 sdělil, že je může přijmout.

3. Soudy členského státu výkonu mohou požádat o překlad tohoto příslušného obsahu:

- a) v osvědčení přiloženém k rozhodnutí, jímž se uděluje právo na styk s dítětem, bod 13.2 týkající se podmínek pro výkon práva na styk s dítětem;
- b) v osvědčení přiloženém k rozhodnutí podle čl. 26 odst. 4 druhého pododstavce, které ukládá navrácení dítěte, bod 15 týkající se opatření přijatých pro ochranu dítěte po jeho návratu do členského státu, v němž má obvyklé bydliště;
- c) v osvědčení přiloženém k jakémukoli jinému rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti bod 17, jenž specifikuje povinnosti, jež mají být vykonány.

4. Jakýkoli překlad vyžadovaný pro účely kapitoly IV tohoto nařízení vyhotoví osoba, která má kvalifikaci k vyhotovování překladů v jednom z členských států.

KAPITOLA VII

⇒ AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI ⇐

Článek ~~69~~ 70

Změny příloh

⇒ Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 71 týkající se ⇐ ~~Změny jednotných formulářů uvedených v přílohách I, II až IV~~ ⇒ a III ⇐ ~~se přijímají s postupem podle čl. 70 odst. 2.~~

Článek ~~70~~ 71

~~Výbor~~ ☒ Výkon přenesené pravomoci ☒

~~1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor“).~~

~~2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.~~

~~3. Výbor přijme svůj jednací řád.~~

↓ nový

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 70 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje [*date of entry into force of this Regulation*].

3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v článku 70 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 70 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen, nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

7. Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

KAPITOLA VIII

VZTAH K JINÝM NÁSTROJŮM

Článek ~~59~~ 72

Vztah k jiným nástrojům

1. Aniž jsou dotčeny články ~~60, 63, 64~~ a odstavce 2 tohoto článku ~~73, 74~~, ⇒ 75, 76, ⇐ 77 a 78, nahrazuje toto nařízení mezi členskými státy smlouvy platné v okamžiku vstupu tohoto nařízení ~~☒~~ (ES) č. 2201/2003 ~~☒~~ v platnost, které byly uzavřeny mezi dvěma nebo více členskými státy ve věcech upravených tímto nařízením.

~~2. a) Finsko a Švédsko mají možnost prohlásit, že se na jejich vzájemné vztahy zcela nebo zčásti použije Úmluva ze dne 6. února 1931 mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem zahrnující ustanovení mezinárodního práva soukromého o manželství, osvojení a poručenství, spolu se závěrečným protokolem k této úmluvě, namísto pravidel obsažených v tomto nařízení. Tato prohlášení se připojí k tomuto nařízení a zveřejní se v Úředním věstníku Evropské unie. Tato prohlášení je možné kdykoli zcela nebo zčásti odvolat.~~

~~b) Mezi občany Evropské unie musí být zachována zásada nediskriminace na základě státní příslušnosti.~~

~~c) Pravidla pro určení příslušnosti obsažená v jakékoliv úmluvě uzavřené v budoucnu mezi členskými státy podle písmene a), která se bude týkat věcí upravených tímto nařízením, musí být v souladu s pravidly pro určení příslušnosti stanovenými tímto nařízením.~~

~~d) Rozhodnutí vydaná podle pravidel o určení příslušnosti odpovídajících pravidlům uvedeným v kapitole II tohoto nařízení v některém ze severských států, který učinil prohlášení uvedené v písmenu a), se v jiných členských státech uznají a vykonají podle pravidel stanovených v kapitole III tohoto nařízení.~~

~~3. Členské státy zašlou Komisi~~

~~a) opisy dohod a jednotných právních předpisů, které tyto dohody uvedené v odst. 2 písm. a) a c) provádějí;~~

~~b) oznámení o vypovězení nebo změně těchto dohod nebo jednotných právních předpisů.~~

Článek ~~60~~ 73

Vztahy k některým mnohostranným úmluvám

Pokud se týče věcí upravených tímto nařízením, má ve vztazích mezi členskými státy toto nařízení přednost před těmito úmluvami:

a) Haagská úmluva ze dne 5. října 1961 o pravomoci orgánů a použitelném právu při ochraně nezletilých;

b) Lucemburská úmluva ze dne 8. září 1967 o uznávání rozhodnutí týkajících se rozluky manželů;

c) Haagská úmluva ze dne 1. června 1970 o uznání rozvodů a zrušení manželského soužití;

d) Evropská úmluva ze dne 20. května 1980 o uznávání a výkonu rozhodnutí o výchově dětí a obnovení výchovy dětí.

¶

~~e) Haagská úmluva ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.~~

↓ nový

Článek 74

Vztah k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí

Pokud dítě bylo neoprávněně přemístěno nebo je neoprávněně zadržováno v členském státě jiném, než je členský stát, kde mělo dítě obvyklé bydliště bezprostředně před neoprávněným přemístěním nebo zadržením, se použijí v souladu s kapitolou III tohoto nařízení ustanovení Haagské úmluvy.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

Článek ~~64~~ 75

Vztah k Haagské úmluvě ze dne 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí

1. Pokud jde o vztah k Haagské úmluvě ☒ z roku 1996 ☒ ~~ze dne 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí~~, použije se toto nařízení

a) ☒ výhradou odstavce 2 ☒ v případě, že dotčené dítě má obvyklé bydliště na území členského státu;

b) ohledně uznávání a výkonu rozhodnutí vydaného ~~soudem~~ ☒ orgánem ☒ členského státu na území jiného členského státu, i pokud má dotčené dítě obvyklé bydliště na území ~~třetího~~ státu, který je smluvní stranou uvedené úmluvy ☒ a v němž se nepoužije toto nařízení ☒.

↓ nový

2. Aniž je dotčen odstavec 1:

a) pokud se strany dohodly na pravomoci orgánu ve smluvním státě Haagské úmluvy z roku 1996, ve kterém se nepoužije toto nařízení, použije se článek 10 uvedené úmluvy;

b) pokud jde o přenesení pravomoci mezi orgánem členského státu a orgánem smluvního státu Haagské úmluvy z roku 1996, ve kterém se nepoužije toto nařízení, použijí se články 8 a 9 uvedené úmluvy;

c) pokud probíhají řízení týkající se rodičovské zodpovědnosti u orgánu smluvního státu Haagské úmluvy z roku 1996, ve kterém se nepoužije toto nařízení, v době, kdy u orgánu členského státu byl podán návrh na zahájení řízení týkajících se téhož dítěte a v téže věci, použije se článek 13 uvedené úmluvy.

3. Při používání kapitoly III – „Použitelné právo“ Haagské úmluvy z roku 1996 v řízeních probíhajících u orgánu členského státu se odkazem na „ustanovení kapitoly II“ uvedené úmluvy v čl. 15 odst. 1 uvedené úmluvy rozumí „ustanovení oddílu 2 kapitoly II tohoto nařízení“.

↓ 2201/2003

⇒ nový

Článek ~~62~~ 76

Rozsah účinnosti

1. Dohody a úmluvy uvedené v ~~čl. 59 odst. 1 a v~~ ~~článcích 60 a 61~~ článcích 72 až 75 jsou i nadále účinné ve vztahu k věcem neupraveným tímto nařízením.

2. Úmluvy uvedené v ~~článku 60~~ článcích 73, 74 ~~⇒ a 75~~ ⇒ a 75, zejména Haagské úmluvy z roku 1980 ~~⇒ a z roku 1996~~ ⇒ a z roku 1996, jsou i nadále účinné mezi členskými státy, které jsou jejich smluvními stranami, v souladu s ~~článkem 60~~ článci 73, 74 ~~⇒ a 75~~ ⇒ a 75.

Článek ~~63~~ 77

Smlouvy se Svatým stolcem

1. Toto nařízení platí, aniž je dotčena mezinárodní smlouva (konkordát) mezi Svatým stolcem a Portugalskem, uzavřená ve Vatikánu dne 7. května 1940.

2. Každé rozhodnutí týkající se neplatnosti manželství přijaté na základě smlouvy uvedené v odstavci 1 se v členských státech uzná za podmínek stanovených v kapitole ~~III~~ IV oddílu 1.

3. Odstavce 1 a 2 se rovněž vztahují na tyto mezinárodní smlouvy (konkordáty) se Svatým stolcem:

a) Lateránská smlouva ze dne 11. února 1929 mezi Itálií a Svatým stolcem, ve znění dohody a jejího dodatkového protokolu podepsaných v Římě dne 18. února 1984;

b) Dohoda mezi Svatým stolcem a Španělskem o právních záležitostech ze dne 3. ledna 1979;

↓ 2116/2004 Art. 1.1

c) Dohoda mezi Svatým stolcem a Maltou o uznání občanských účinků církevních sňatků a rozhodnutí církevních úřadů a soudů týkajících se těchto sňatků ze dne 3. února 1993, s druhým dodatečným protokolem ze dne 6. ledna 1995.

4. Uznávání rozhodnutí uvedených v odstavci 2 může ve Španělsku, v Itálii nebo na Maltě podléhat stejným pravidlům a kontrolám, které se používají na rozhodnutí církevních soudů vydaná v souladu s mezinárodními smlouvami uzavřenými se Svatým stolicí uvedenými v odstavci 3.

5. Členské státy zašlou Komisi

- a) opisy smluv uvedených v odstavcích 1 a 3;
- b) oznámení o vypovězení nebo změnách těchto smluv.

KAPITOLA ~~VI~~ IX

~~PŘECHODNÁ~~ ~~☒~~ ZÁVĚREČNÁ ~~☒~~ USTANOVENÍ

Článek ~~64~~ 78

~~☒~~ Přechodná ustanovení ~~☒~~

1. Toto nařízení se použije pouze na soudní řízení zahájená, na veřejné listiny ~~přijaté~~ ~~☒~~ formálně vyhotovené nebo registrované ~~☒~~ nebo na dohody ~~☒~~ schválené nebo ~~☒~~ uzavřené ~~mezi stranami~~ ~~☒~~ v den nebo ~~☒~~ po dni ~~☒~~ [the date of application of this Regulation] ~~☒~~ použitelnosti tohoto nařízení stanoveném v článku 72.

2. Nařízení (ES) č. 2201/2003 se použije i nadále na rozhodnutí vydaná v zahájených soudních řízeních, veřejné listiny formálně vyhotovené nebo registrované a na dohody schválené nebo uzavřené přede dnem [the date of application of this Regulation] a spadající do oblasti působnosti uvedeného nařízení.

~~2. Rozhodnutí vydaná po dni použitelnosti tohoto nařízení v řízeních zahájených před tímto dnem, ale po vstupu nařízení (ES) č. 1347/2000 v platnost, jsou uznávána a vykonávána v souladu s kapitolou III tohoto nařízení, jestliže příslušnost soudu byla určena na základě pravidel, která jsou v souladu s pravidly uvedenými buď v kapitole II tohoto nařízení, nebo v nařízení (ES) č. 1347/2000, nebo ve smlouvě uzavřené mezi členským státem původu a dožádaným členským státem, která byla platná v době zahájení řízení.~~

~~3. Rozhodnutí vydaná přede dnem použitelnosti tohoto nařízení v řízeních zahájených po vstupu nařízení (ES) č. 1347/2000 v platnost, jsou uznávána a vykonávána v souladu s kapitolou III tohoto nařízení, jestliže se týkají rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné nebo pokud se jedná o rozhodnutí ve věci rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem vydaného při příležitosti některého z těchto řízení ve věcech manželských.~~

~~4. Rozhodnutí vydaná přede dnem použitelnosti tohoto nařízení, ale po dni vstupu nařízení (ES) č. 1347/2000 v platnost, v řízeních zahájených přede dnem vstupu nařízení (ES) č. 1347/2000 v platnost jsou uznávána a vykonávána v souladu s kapitolou III tohoto nařízení, jestliže se týkají rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné, nebo pokud se~~

~~jedná o rozhodnutí ve věci rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem vydané při příležitosti některého z těchto řízení ve věcech manželských a jestliže příslušnost soudu byla určena na základě pravidel, která jsou v souladu s pravidly uvedenými buď v kapitole II tohoto nařízení, nebo v nařízení (ES) č. 1347/2000, nebo ve smlouvě uzavřené mezi členským státem původu a dožádaným členským státem, která byla platná v době zahájení řízení.~~

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek ~~65~~ 79

~~Přezkum~~ ☒ **Monitorování a hodnocení** ☒

~~Nejpozději 1. ledna 2012 a následně každých pět let~~ ⇒ Do [10 years after the date of application] ☒ předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o ~~uplatňování~~ ☒ hodnocení *ex post* ☒ tohoto nařízení ~~na základě~~ ☒ s podporou ☒ informací poskytnutých členskými státy. ~~a v~~ V případě potřeby se ke zprávě přiloží ☒ legislativní ☒ návrhy ~~změn~~.

↓ nový

2. Členské státy shromáždí a na vyžádání zpřístupní Komisi, pokud možno prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, informace, zejména o:

- a) počtu rozhodnutí ve věcech manželských nebo ve věcech rodičovské zodpovědnosti, u nichž byla pravomoc založena na důvodech stanovených v tomto nařízení;
- b) pokud jde o návrh na výkon podle článku 32, počtu případů, kdy k výkonu nedošlo do šesti týdnů od chvíle, kdy bylo zahájeno vykonávací řízení;
- c) počtu návrhů na odepření uznání rozhodnutí podle článku 39 a, pokud je sběr těchto údajů možný, počtu případů, kdy bylo uznání odepřeno;
- d) počtu návrhů odepření výkonu rozhodnutí podle článku 41 a, pokud je sběr těchto údajů možný, počtu případů, kdy byl výkon odepřen;
- e) počtu opravných prostředků podaných podle článku 44, resp. článku 45.

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

⇒ nový

Článek ~~66~~ 80

Členské státy se dvěma nebo více právními systémy

S ohledem na členský stát, ve kterém platí v různých územních celcích dva nebo více právních systémů nebo souborů pravidel upravujících věci, na něž se vztahuje toto nařízení,

- a) se odkazem na obvyklé bydliště v tomto členském státě rozumí bydliště v územním celku;
- b) se odkaz na státní příslušnost nebo v případě Spojeného království „domicil“ vztahuje k územnímu celku určenému právem tohoto ☒ členského ☒ státu;
- c) se odkaz na orgán členského státu vztahuje k orgánu dotčeného územního celku tohoto ☒ členského ☒ státu;
- d) se odkaz na právo dožádaného státu vztahuje k právu územního celku, ve kterém se žádá přiznání příslušnosti, uznání nebo výkon.

Článek ~~67~~ 81

~~Údaje o ústředních orgánech a přípustných jazycích~~ ☒ Informace, které se sdělují Komisi ☒

1. Členské státy sdělí Komisi ~~do tří měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost~~ ☒ tyto informace : ☒

- a) názvy, adresy a komunikační prostředky ústředních orgánů určených na základě článku ~~53~~ 60;
- b) jazyky přípustné pro sdělení ústředním orgánům na základě čl. ~~57~~ 66 odst. 2;
-
- c) jazyky přípustné pro ~~vydání osvědčení o právu na styk s dítětem na základě čl. 45 odst. 2~~ ⇒ překlady podle čl. 26 odst. 2 druhého pododstavce, čl. 64 odst. 4, čl. 65 odst. 2 a čl. 69 odst. 2; ⇐

Článek 68

~~Údaje o soudech a opravných řízeních~~

- d) Členské státy zašlou Komisi seznamy soudů ☒ uvedené v ☒ ⇒ článku 16, čl. 32 odst. 1, ⇐ ☒ čl. 41 odst. 1, čl. 44 odst. 2 a článku 45; ☒
- e) ~~a opravných řízení uvedených v člancích 21, 29, 33 a 34 44 a 45 a veškeré jejich změny.~~

↓ nový

2. Členské státy sdělí Komisi informace uvedené v odstavci 1 do [three months following the entry into force of this Regulation – OPOCE, please replace with actual date].

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)
⇒ nový

~~Komise tyto údaje aktualizuje a zveřejňuje je formou zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie a jinými vhodnými způsoby.~~

3. Členské státy sdělí Komisi veškeré změny ~~těchto~~ ☒ uvedených ☒ údajů.

4. Komise tyto údaje zveřejní ☒ vhodnými prostředky, ☒ ⇒ mimo jiné prostřednictvím portálu evropské e-justice ⇐.

Článek ~~71~~ 82

Zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000

1. ~~⇒~~S výhradou čl. 78 odst. 2 ~~⇐~~ se ~~N~~nařízení (ES) č. ~~1347/2000~~ ☒ 2201/2003 ~~⇐~~ se zrušuje ~~dnem použitelnosti tohoto nařízení~~ s účinkem ode dne *[the date of application of this Regulation]*.
2. Odkazy na ☒ zrušené ☒ nařízení ~~(ES) č. 1347/2000~~ se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek ~~72~~ 83

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost ~~dnem 1. srpna 2004~~ ☒ dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* ☒.

Použije se ode dne ~~1. března 2005~~ ☒ [...], s výjimkou článků ~~67, 68, 69 a 70~~ 70, 71 a 81, které se použijí ode dne ~~1. srpna 2004~~ ☒ *[the date of entry into force of this Regulation]* ☒.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se ~~Smlouvou o založení Evropského společenství~~ ☒ Smlouvami ☒.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda / předsedkyně

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

PŘÍLOHA I

**OSVĚDČENÍ UVEDENÉ V ČLÁNKU ~~39~~ 53 TÝKAJÍCÍ SE ROZHODNUTÍ VE
VĚCECH MANŽELSKÝCH⁴⁹ 50**

1. Členský stát původu

- ☒ ☐ Belgie (BE) ☐ Bulharsko (BG) ☐ Česká republika (CZ) ☐ Německo (DE) ☐ Estonsko (EE)
- ☐ Irsko (IE) ☐ Řecko (EL) ☐ Španělsko (ES) ☐ Francie (FR) ☐ Chorvatsko (HR) ☐ Itálie (IT)
- ☐ Kypr (CY) ☐ Lotyšsko (LV) ☐ Litva ☐ Lucembursko (LU) ☐ Maďarsko (HU)
- ☐ Malta (MT) ☐ Nizozemsko (NL) ☐ Rakousko (AT) ☐ Polsko (PL) ☐ Portugalsko (PT)
- ☐ Rumunsko (RO) ☐ Slovinsko (SI) ☐ Slovensko (SK) ☐ Finsko (FI) ☐ Švédsko (SE)
- ☐ Spojené království (UK) ☒

⁴⁹ ~~Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000.~~

⁵⁰ ~~Nařízení Rady (ES) č. xxxx/20xx ze dne xx xxxxxr 20xx o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí.~~

~~2. SOUD NEBO~~ ☒ ~~ORGÁN~~ ☒, KTERÝ OSVĚDČENÍ VYDAL

~~2.1. Název~~

~~2.2. Adresa~~

~~2.3. Telefon/fax/e-mail~~

~~3. ÚDAJE O MANŽELSTVÍ~~

~~3.1. Manželka~~

~~3.1.1. Příjmení, jména~~

~~3.1.2. Adresa~~

~~3.1.3. Země a místo narození~~

~~3.1.4. Den narození~~

~~3.2. Manžel~~

~~3.2.1. Příjmení, jména~~

~~3.2.2. Adresa~~

~~3.2.3. Země a místo narození~~

~~3.2.4. Den narození~~

~~3.3. Země, místo (pokud je k dispozici) a den uzavření manželství~~

~~3.3.1. Země uzavření manželství~~

~~3.3.2. Místo uzavření manželství (pokud je k dispozici)~~

~~3.3.3. Den uzavření manželství~~

~~4. SOUD, KTERÝ VYDAL ROZHODNUTÍ~~

~~4.1. Název soudu~~

~~4.2. Sídlo soudu~~

~~5. ROZHODNUTÍ~~

~~5.1. Den~~

~~5.2. Číslo jednací~~

~~5.3. Druh rozhodnutí~~

~~5.3.1. Rozvod~~

~~5.3.2. Prohlášení manželství za neplatné~~

~~5.3.3. Rozluka~~

~~5.4. Byl vydán rozsudek pro zmeškání?~~

~~5.4.1. Ne~~

~~5.4.2. Ano⁵¹~~

⁵¹ Nutno přiložit listiny uvedené v čl. 37 odst. 2.

~~6. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc~~

~~7. PODLEHÁ ROZHODNUTÍ DÁLE OPRAVNÝM PROSTŘEDKŮM PODLE PRÁVA ČLENSKÉHO STÁTU PŮVODU?~~

~~7.1. Ne~~

~~7.2. Ano~~

~~8. DEN NABYTÍ PRÁVNÍ MOCI V ČLENSKÉM STÁTĚ, VE KTERÉM BYLO ROZHODNUTÍ VYDÁNO~~

~~8.1. Rozvod~~

~~8.2. Rozluka~~

☒ 3. Orgán, který rozhodnutí vydal

3.1. Název orgánu

3.2. Sídlo orgánu

4. Rozhodnutí

4.1. Den

4.2. Číslo jednací

4.3. Druh rozhodnutí

4.3.1. Rozvod

4.3.2. Prohlášení manželství za neplatné

4.3.3. Rozluka

4.4. Bylo vydáno rozhodnutí pro zmeškání?

4.4.1. Ne

4.4.2. Ano ☒

↓ nový

5. V případě vydání rozhodnutí pro zmeškání:

5.1. Osobě, která se k řízení nedostavila, byl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který by této osobě umožnil přípravu na jednání.

5.1.1. Ano

5.1.2. Ne

5.2. Osobě byla písemnost doručena, ale nikoli v souladu s těmito podmínkami, nicméně je zjištěno, že tato osoba rozhodnutí jednoznačným způsobem přijala.

5.2.1. Ano

5.2.2. Ne

☒ 6. Údaje o manželství

6.1. Manželka

6.1.1. Příjmení, jména

6.1.2. Adresa

6.1.3. Země a místo narození

6.1.4. Den narození

6.2. Manžel

6.2.1. Příjmení, jména

6.2.2. Adresa

6.2.3. Země a místo narození

6.2.4. Den narození

6.3. Země, místo (pokud je k dispozici) a den uzavření manželství

6.3.1. Země uzavření manželství

6.3.2. Místo uzavření manželství (pokud je k dispozici)

6.3.3. Den uzavření manželství

7. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc

8. Podléhá rozhodnutí dále opravným prostředkům podle práva členského státu původu?

8.1. Ne

8.2. Ano

9. Den nabytí právní moci v členském státě, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno

9.1. Rozvod

9.2. Rozluka ☒

↓ nový

10. Náklady⁵²:

10.1. Měna:

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ chorvatská kuna (HRK) ☐ česká koruna (CZK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiné (uveďte (kód ISO)):

⁵² Tento bod se rovněž týká situací, v nichž se o nákladech rozhoduje v odděleném rozhodnutí.

10.2. Bylo nařízeno, že náklady ponese tato osoba (ponesou tyto osoby), vůči níž (nimž) je výkon navrhován:

10.2.1. Příjmení, jména

10.2.2. Bylo-li nařízeno, že náklady ponese více osob než jedna, může být celá částka získána od jakékoli z těchto osob:

10.2.2.1. ☐ Ano

10.2.2.2. ☐ Ne

10.3. Požaduje se uhrazení těchto nákladů⁵³:

10.3.1. ☐ Náklady byly v rozhodnutí stanoveny jako celková částka (uveďte prosím výši částky):

10.3.2. ☐ Náklady byly v rozhodnutí stanoveny jako procento celkových nákladů (uveďte prosím procento celkové částky):

10.3.3. ☐ V rozhodnutí bylo stanoveno uhrazení nákladů a přesné částky jsou:

10.3.3.1. ☐ Soudní poplatky:

10.3.3.2. ☐ Náklady právního zastoupení:

10.3.3.3. ☐ Náklady na doručování písemností:

10.3.3.4. ☐ Jiné:

10.3.4. ☐ Jiné (uveďte):

10.4. Úroky z nákladů:

10.4.1. ☐ Nepoužije se

10.4.2. ☐ Úrok uveden v rozhodnutí

10.4.2.1. ☐ Částka:

nebo

10.4.2.2. ☐ Sazba ... %

10.4.2.2.1. Úrok počítaný od (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do (data (dd/mm/rrrr) nebo události)⁵⁴

10.4.3. ☐ Zákonný úrok (použije-li se), který se vypočítá podle (prosím uveďte příslušný právní předpis):

10.4.3.1. Úrok počítaný od (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do (data (dd/mm/rrrr) nebo události)⁵⁵

10.4.4. ☐ Kapitalizace úroků (použije-li se, uveďte):

⁵³ V případě, že náklady mohou být hrazeny několika osobami, uveďte jejich podíly zvlášť pro každou z těchto osob.

⁵⁴ Jedná-li se o více než jedno období, uveďte informace za všechna období.

⁵⁵ Jedná-li se o více než jedno období, uveďte informace za všechna období.

↓ 2201/2003

V ..., dne ...

Podpis a/nebo razítko

PŘÍLOHA II

OSVĚDČENÍ UVEDENÉ V ČLÁNKU ~~39~~ ⁵³ TÝKAJÍCÍ SE ROZHODNUTÍ VE VĚCI RODIČOVSKÉ ZODPOVĚDNOSTI ~~56~~ ⁵⁷ ☒, VČETNĚ PRÁVA NA STYK S DÍTĚTEM; NEBO NAVRÁCENÍ DÍTĚTE ☒

1. Členský stát původu

- ☒ ☐ Belgie (BE) ☐ Bulharsko (BG) ☐ Česká republika (CZ) ☐ Německo (DE) ☐ Estonsko (EE)
- ☐ Irsko (IE) ☐ Řecko (EL) ☐ Španělsko (ES) ☐ Francie (FR) ☐ Chorvatsko (HR) ☐ Itálie (IT)
- ☐ Kypr (CY) ☐ Lotyšsko (LV) ☐ Litva (LT) ☐ Lucembursko (LU) ☐ Maďarsko (HU)
- ☐ Malta (MT) ☐ Nizozemsko (NL) ☐ Rakousko (AT) ☐ Polsko (PL) ☐ Portugalsko (PT)
- ☐ Rumunsko (RO) ☐ Slovinsko (SI) ☐ Slovensko (SK) ☐ Finsko (FI) ☐ Švédsko (SE)
- ☐ Spojené království (UK) ☒

2. ~~SOUD NEBO~~ ORGÁN, KTERÝ OSVĚDČENÍ VYDAL

2.1. Název

2.2. Adresa

2.3. Telefon/fax/e-mail

~~3. NOSITEL(É) PRÁVA NA STYK S DÍTĚTEM~~

~~3.1. Příjmení, jména~~

~~3.2. Adresa~~

~~3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4. NOSITELÉ RODIČOVSKÉ ZODPOVĚDNOSTI ODLIŠNÍ OD TĚCH, KTERÍ JSOU UVEDENI V BODĚ 3⁵⁸~~

~~4.1. 4.1.1. Příjmení, jména~~

~~4.1.2. Adresa~~

~~4.1.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4.2. 4.2.1. Příjmení, jména~~

~~4.2.2. Adresa~~

~~4.2.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4.3. 4.3.1. Příjmení, jména~~

⁵⁶ ~~Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti.~~

⁵⁷ ~~Nařízení Rady (ES) č. xxxx/20xx ze dne xx xxxxx 20xx o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 2201/2003.~~

⁵⁸ ~~V případech společné péče o dítě může být osoba již uvedená v bodě 3 uvedena i v bodě 4.~~

~~4.3.2. Adresa~~

~~4.3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~5. SOUD, KTERÝ VYDAL ROZHODNUTÍ~~

~~5.1. Název soudu~~

~~5.2. Sídlo soudu~~

~~6. ROZHODNUTÍ~~

~~6.1. Den~~

~~6.2. Číslo jednací~~

~~6.3. Byl vydán rozsudek pro zmeškání?~~

~~6.3.1. Ne~~

~~6.3.2. Ano⁵⁹~~

~~7. DĚTI, NA KTERÉ SE VZTAHUJE ROZHODNUTÍ⁶⁰~~

~~7.1. Příjmení, jména a den narození~~

~~7.2. Příjmení, jména a den narození~~

~~7.3. Příjmení, jména a den narození~~

~~7.4. Příjmení, jména a den narození~~

~~8. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc~~

~~9. POTVRZENÍ O VYKONATELNOSTI ROZHODNUTÍ A O DORUČENÍ~~

~~9.1. Je rozhodnutí vykonatelné podle práva členského státu původu?~~

~~9.1.1. Ano~~

~~9.1.2. Ne~~

~~9.2. Bylo straně, vůči níž je výkon navrhován, rozhodnutí doručeno?~~

~~9.2.1. Ano~~

~~9.2.1.1. Příjmení, jména strany~~

~~9.2.1.2. Adresa~~

~~9.2.1.3. Den doručení~~

~~9.2.2. Ne~~

⁵⁹ Nutno přiložit listiny uvedené v čl. 37 odst. 2.

⁶⁰ Pokud je dětí více než čtyři, použijte další formulář.

~~10. ZVLÁŠTNÍ ÚDAJE O ROZHODNUTÍCH O PRÁVU NA STYK S DÍTĚTEM, POKUD JE PODLE ČLÁNKU 28 VYŽADOVÁNA DOLOŽKA O VYKONATELNOSTI. TUTO MOŽNOST STANOVÍ ČL. 40 ODST. 2.~~

~~10.1. Podmínky výkonu práva na styk s dítětem (v rozsahu uvedeném v rozhodnutí)~~

~~10.1.1. Den, čas~~

~~10.1.1.1. Začátek~~

~~10.1.1.2. Konec~~

~~10.1.2. Místo~~

~~10.1.3. Zvláštní povinnosti nositelů rodičovské zodpovědnosti~~

~~10.1.4. Zvláštní povinnosti osoby s právem na styk s dítětem~~

~~10.1.5. Případná omezení spojená s výkonem práva na styk s dítětem~~

~~11. ZVLÁŠTNÍ ÚDAJE PRO ROZHODNUTÍ O NAVRÁČENÍ DÍTĚTE, POKUD JE PODLE ČLÁNKU 28 VYŽADOVÁNA DOLOŽKA O VYKONATELNOSTI. TUTO MOŽNOST STANOVÍ ČL. 40 ODST. 2.~~

~~11.1. Rozhodnutí ukládá navrácení dítěte~~

~~11.2. Osoba, které má být dítě navráceno (v rozsahu uvedeném v rozhodnutí)~~

~~11.2.1. Příjmení, jména~~

~~11.2.2 Adresa~~

☒ 3. Orgán, který rozhodnutí vydal

3.1. Název orgánu

3.2. Sídlo orgánu

4. Rozhodnutí

4.1. Den

4.2. Číslo jednací

5. Nositelé rodičovské zodpovědnosti

5.1. Rodič 1

5.1.1. Příjmení, jména

5.1.2. Adresa

5.1.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)

5.2. Rodič 2

5.2.1. Příjmení, jména

5.2.2. Adresa

5.2.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)

5.3. Jiný nositel rodičovské zodpovědnosti

- 5.3.1. Příjmení, jména
 - 5.3.2. Adresa
 - 5.3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)
- 6. Děti, na které se vztahuje rozhodnutí⁶¹
 - 6.1. Dítě 1
 - 6.1.1 Příjmení, jména
 - 6.1.2. Den narození
 - 6.1.3. Adresa
 - 6.2. Dítě 2
 - 6.2.1. Příjmení, jména
 - 6.2.2. Den narození
 - 6.2.3. Adresa
 - 6.3. Dítě 3
 - 6.3.1. Příjmení, jména
 - 6.3.2. Den narození
 - 6.3.3. Adresa
 - 6.4. Dítě 4
 - 6.4.1. Příjmení, jména
 - 6.4.2. Den narození
 - 6.4.3. Adresa
- 7. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc
- 8. Potvrzení o vykonatelnosti rozhodnutí a o doručení
 - 8.1. Je rozhodnutí vykonatelné podle práva členského státu původu?
 - 8.1.1. Ano
 - 8.1.2. Ne
 - 8.2. Bylo straně, vůči níž je výkon navrhován, rozhodnutí doručeno?
 - 8.2.1. Ano
 - 8.2.1.1. Příjmení, jména strany
 - 8.2.1.2. Adresa
 - 8.2.1.3. Den doručení
 - 8.2.2. Ne

⁶¹ Pokud je dětí více než čtyři, použijte další formulář.

9. V případě vydání rozhodnutí pro zmeškání:
- 9.1. Osobě, která se k řízení nedostavila, byl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který by této osobě umožnil přípravu na jednání.
- 9.1.1. Ano
- 9.1.2. Ne
- 9.2. Osobě byla písemnost doručena, ale nikoli v souladu s těmito podmínkami, nicméně je zjištěno, že tato osoba rozhodnutí jednoznačným způsobem přijala.
- 9.2.1. Ano
- 9.2.2. Ne
10. Všechny zúčastněné strany dostaly příležitost být vyslechnuty.
- 10.1. Ano
- 10.2. Ne ☒

↓ nový

11. Dítě dostalo skutečnou a účinnou příležitost se vyjádřit.

11.1. Ano

12. Názoru dítěte byl přiznán náležitý význam.

12.1. Ano

↓ 2201/2003 (přizpůsobený)

☒ 13. Zvláštní údaje o rozhodnutích přiznávajících právo na styk s dítětem

13.1. Osoba (osoby), které (kterým) bylo přiznáno právo na styk s dítětem⁶²

13.1.1. Příjmení, jména

13.1.2. Adresa

13.1.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)

13.2. Podmínky výkonu práva na styk s dítětem (v rozsahu uvedeném v rozhodnutí)

13.2.1. Den, čas

13.2.1.1. Začátek

13.2.1.2. Konec

13.2.2. Místo

13.2.3. Zvláštní povinnosti nositelů rodičovské zodpovědnosti

⁶² V případech společné péče o dítě může být osoba již uvedená v bodě 5 uvedena i v bodě 13.1.

13.2.4. Zvláštní povinnosti osoby, které bylo přiznáno právo na styk s dítětem

13.2.5. Případná omezení spojená s výkonem práva na styk s dítětem

14. Zvláštní údaje o rozhodnutích ukládajících navrácení dítěte

14.1. Rozhodnutí ukládá navrácení dítěte

14.2. Osoba, které má být dítě navráceno (v rozsahu uvedeném v rozhodnutí)

14.2.1. Příjmení, jména

14.2.2. Adresa

15. Dle potřeby údaje o opatřeních přijatých soudy nebo orgány k zajištění ochrany dítěte během nebo po jeho navrácení do členského státu jeho obvyklého bydliště:

16. Rozhodnutí bylo založeno na čl. 26 odst. 4 druhém pododstavci nařízení a ukládá navrácení dítěte (dětí); a soud při vydání svého rozhodnutí přihlédl k důvodům a důkazům pro rozhodnutí vydané podle článku 13 Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí:

16.1. Ano

16.2. Ne

17. Zvláštní údaje o jakémkoli dalším rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti:

17.1. Popis povinnosti, která má být vykonána:

18. Náklady⁶³:

18.1. Měna:

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ chorvatská kuna (HRK) ☐ česká koruna (CZK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiné (uveďte (kód ISO)):

18.2. Bylo nařízeno, že náklady ponese tato osoba (ponesou tyto osoby), vůči níž (nimž) je výkon navrhován:

18.2.1. Příjmení, jména

18.2.2. Bylo-li nařízeno, že náklady ponese více osob než jedna, může být celá částka získána od jakékoli z těchto osob:

18.2.2.1. ☐ Ano

18.2.2.2. ☐ Ne

18.3. Požaduje se uhrazení těchto nákladů⁶⁴:

⁶³ Tento bod se rovněž týká situací, v nichž se o nákladech rozhoduje v odděleném rozhodnutí.

⁶⁴ V případě, že náklady mohou být hrazeny několika osobami, uveďte jejich podíly zvlášť pro každou z těchto osob.

18.3.1. ☐ Náklady byly v rozhodnutí stanoveny jako celková částka (uveďte prosím výši částky):

18.3.2. ☐ Náklady byly v rozhodnutí stanoveny jako procento celkových nákladů (uveďte prosím procento celkové částky):

18.3.3. ☐ V rozhodnutí bylo stanoveno uhrazení nákladů a přesné částky jsou:

18.3.3.1. ☐ Soudní poplatky:

18.3.3.2. ☐ Náklady právního zastoupení:

18.3.3.3. ☐ Náklady na doručování písemností:

18.3.3.4. ☐ Jiné:

18.3.4. ☐ Jiné (uveďte):

18.4. Úroky z nákladů:

18.4.1. ☐ Nepoužije se

18.4.2. ☐ Úrok uveden v rozhodnutí

18.4.2.1. ☐ Částka:

nebo

18.4.2.2. ☐ Sazba ... %

18.4.2.2.1. Úrok počítaný od (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do (data (dd/mm/rrrr) nebo události)⁶⁵

18.4.3. ☐ Zákonný úrok (použije-li se), který se vypočítá podle (prosím uveďte příslušný právní předpis):

18.4.3.1. Úrok počítaný od (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do (data (dd/mm/rrrr) nebo události)⁶⁶

18.4.4. ☐ Kapitalizace úroků (použije-li se, uveďte):

↓ 2201/2003

V ..., dne ...

Podpis a/nebo razítko

⁶⁵ Jedná-li se o více než jedno období, uveďte informace za všechna období.

⁶⁶ Jedná-li se o více než jedno období, uveďte informace za všechna období.

PŘÍLOHA III

OSVĚDČENÍ UVEDENÉ V ČL. 41 ODS. DÍTĚTEM⁶⁷

~~1. Členský stát původu~~

~~2. SOUD NEBO ORGÁN, KTERÝ OSVĚDČENÍ VYDAL~~

~~2.1. Název~~

~~2.2. Adresa~~

~~2.3. Telefon/fax/e-mail~~

~~3. NOSITEL(É) PRÁVA NA STYK S DÍTĚTEM~~

~~3.1. Příjmení, jméno~~

~~3.2. Adresa~~

~~3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4. NOSITELÉ RODIČOVSKÉ ZODPOVĚDNOSTI ODLIŠNÍ OD TĚCH, KTERÍ JSOU UVEDENI V BODĚ 3⁶⁸⁶⁹~~

~~4.1. 4.1.1. Příjmení, jména~~

~~4.1.2. Adresa~~

~~4.1.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4.2. 4.2.1. Příjmení, jména~~

~~4.2.2. Adresa~~

~~4.2.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4.3. Jiná osoba~~

~~4.3.1. Příjmení, jména~~

~~4.3.2. Adresa~~

~~4.3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~5. SOUD, KTERÝ VYDAL ROZHODNUTÍ~~

~~5.1. Název soudu~~

~~5.2. Sídlo soudu~~

⁶⁷ ~~Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000.~~

⁶⁸ ~~V případech společné péče o dítě může být osoba již uvedená v bodě 3 uvedena i v bodě 4.~~

⁶⁹ ~~Zaškrtněte křížkem pole odpovídající osobě, vůči které má být rozhodnutí vykonáno.~~

6. ROZHODNUTÍ

~~6.1. Den~~

~~6.2. Číslo jednací~~

~~7. DĚTI, NA KTERÉ SE ROZHODNUTÍ VZTAHUJE⁷⁰~~

~~7.1. Příjmení, jména a den narození~~

~~7.2. Příjmení, jména a den narození~~

~~7.3. Příjmení, jména a den narození~~

~~7.4. Příjmení, jména a den narození~~

8. JE ROZHODNUTÍ VYKONATELNÉ V ČLENSKÉM STÁTĚ PŮVODU?

~~8.1. Ano~~

~~8.2. Ne~~

~~9. V případě vydání rozsudku pro zmeškání byl straně, která se k řízení nedostavila, doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který by této osobě umožnil přípravu na jednání před soudem, nebo byla osobě písemnost doručena, ale nikoli v souladu s těmito podmínkami, neméně je zjištěno, že tato osoba rozhodnutí jednoznačným způsobem přijala~~

~~10. Všechny zúčastněné strany dostaly příležitost být vyslechnuty~~

~~11. Děti dostaly příležitost být vyslechnuty, pokud nebyl výslech považován za nevhodný s přihlédnutím k jejich věku nebo stupni vyspělosti~~

12. PRAKTICKÉ PODMÍNKY VÝKONU PRÁVA NA STYK S DÍTĚTEM (V ROZSAHU UVEDENÉM V ROZHODNUTÍ)

~~12.1. Den, čas~~

~~12.1.1. Začátek~~

~~12.1.2. Konec~~

~~12.2. Místo~~

~~12.3. Zvláštní povinnosti nositelů rodičovské zodpovědnosti~~

~~12.4. Zvláštní povinnosti osoby s právem na styk s dítětem~~

~~12.5. Omezení spojená s výkonem práva na styk s dítětem~~

~~13. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoe~~

~~V ..., dne ...~~

~~Podpis a/nebo razítko~~

⁷⁰

Pokud je dětí více než čtyři, použijte další formulář.

PŘÍLOHA IV

~~OSVĚDČENÍ UVEDENÉ V ČL. 42 ODS. 1 TÝKAJÍCÍ SE NAVRÁCENÍ DÍTĚTE⁷¹~~

~~1. Členský stát původu~~

~~2. SOUD NEBO ORGÁN, KTERÝ OSVĚDČENÍ VYDAL~~

~~2.1. Název~~

~~2.2. Adresa~~

~~2.3. Telefon./fax/e-mail~~

~~3. OSOBA, KTERÉ MÁ BÝT DÍTĚ NAVRÁCENO (V ROZSAHU UVEDENÉM V ROZHODNUTÍ)~~

~~3.1. Příjmení, jména~~

~~3.2. Adresa~~

~~3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4. NOSITELÉ RODIČOVSKÉ ZODPOVĚDNOSTI⁷²~~

~~4.1. Matka~~

~~4.1.1. Příjmení, jména~~

~~4.1.2. Adresa (pokud je tento údaj k dispozici)~~

~~4.1.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4.2. Otec~~

~~4.2.1. Příjmení, jména~~

~~4.2.2. Adresa (pokud je tento údaj k dispozici)~~

~~4.2.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~4.3. Jiná osoba~~

~~4.3.1. Příjmení, jména~~

~~4.3.2. Adresa (pokud je tento údaj k dispozici)~~

~~4.3.3. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici)~~

~~5. ODPŮRCE (POKUD JSOU TYTO ÚDAJE K DISPOZICI)~~

~~5.1. Příjmení, jména~~

~~5.2. Adresa (pokud je tento údaj k dispozici)~~

⁷¹ ~~Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000.~~

⁷² ~~Nepovinný údaj.~~

~~6. SOUD, KTERÝ VYDAL ROZHODNUTÍ~~

~~6.1. Název soudu~~

~~6.2. Sídlo soudu~~

~~7. ROZHODNUTÍ~~

~~7.1. Den~~

~~7.2. Číslo jednací~~

~~8. DĚTI, NA KTERÉ SE ROZHODNUTÍ VZTAHUJE~~⁷³

~~8.1. Příjmení, jména a den narození~~

~~8.2. Příjmení, jména a den narození~~

~~8.3. Příjmení, jména a den narození~~

~~8.4. Příjmení, jména a den narození~~

~~9. Rozhodnutí ukládá navrácení dítěte~~

~~10. JE ROZHODNUTÍ VYKONATELNÉ V ČLENSKÉM STÁTĚ PŮVODU?~~

~~10.1. Ano~~

~~10.2. Ne~~

~~11. Děti dostaly příležitost být vyslechnuty, pokud nebyl výslech považován za nevhodný s přihlédnutím k jejich věku nebo stupni vyspělosti~~

~~12. Strany dostaly příležitost být vyslechnuty~~

~~13. Rozhodnutí ukládá navrácení dětí a soud při vydání svého rozhodnutí přihlédl k důvodům a důkazům pro rozhodnutí vydané podle článku 13 Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí~~

~~14. Dle potřeby údaje o opatřeních přijatých soudy nebo orgány k zajištění ochrany dítěte po jeho navrácení do členského státu jeho obvyklého bydliště~~

~~15. Jména stran, kterým byla poskytnuta právní pomoc~~

~~V ..., dne ...~~

~~Podpis a/nebo razítko~~

⁷³

Pokud je dětí více než čtyři, použijte další formulář.

PŘÍLOHA III

OSVĚDČENÍ UVEDENÉ V ČLÁNKU 56 TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY NEBO DOHODY⁷⁴

1. ORGÁN, KTERÝ OSVĚDČENÍ VYDAL

1.1. Název:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo / PO Box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát:

- ☐ Belgie (BE)
 ☐ Bulharsko (BG)
 ☐ Česká republika (CZ)
 ☐ Německo (DE)
 ☐ Estonsko (EE)
 ☐ Irsko (IE)
 ☐ Řecko (EL)
 ☐ Španělsko (ES)
 ☐ Francie (FR)
 ☐ Chorvatsko (HR)
 ☐ Itálie (IT)
 ☐ Kypr (CY)
 ☐ Lotyšsko (LV)
 ☐ Litva (LT)
 ☐ Lucembursko (LU)
 ☐ Maďarsko (HU)
 ☐ Malta (MT)
 ☐ Nizozemsko (NL)
 ☐ Rakousko (AT)
 ☐ Polsko (PL)
 ☐ Portugalsko (PT)
 ☐ Rumunsko (RO)
 ☐ Slovinsko (SI)
 ☐ Slovensko (SK)
 ☐ Finsko (FI)
 ☐ Švédsko (SE)
 ☐ Spojené království (UK)

1.3. Telefon:

1.4. Fax

1.5. E-mail (je-li k dispozici):

2. VEŘEJNÁ LISTINA

2.1. Orgán, který vydal veřejnou listinu (nejedná-li se o tentýž orgán jako orgán vydávající osvědčení)

2.1.1. Název a označení orgánu:

2.1.2. Adresa:

2.2. Datum (dd/mm/rrrr), kdy orgán uvedený v bodě 2.1 vydal veřejnou listinu:

2.3. Referenční číslo veřejné listiny (je-li relevantní):

2.4. Datum (dd/mm/rrrr), kdy byla veřejná listina registrována v členském státě původu (vyplnit pouze, pokud datum registrace určuje právní účinnost nástroje a toto datum se liší od data uvedeného v bodě 2.2):

⁷⁴ Článek 56 nařízení Rady ____ o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 2201/2003.

2.4.1. Referenční číslo v registru (je-li relevantní):

3. DOHODA

3.1. Orgán, který dohodu schválil nebo před nímž byla dohoda uzavřena (nejedná-li se o tentýž orgán jako orgán vydávající osvědčení)

3.1.1. Název orgánu:

3.1.2. Adresa:

3.2. Datum (dd/mm/rrrr) dohody:

3.3. Referenční číslo dohody:

4. STRANY VEŘEJNÉ LISTINY / DOHODY

4.1. Příjmení, jména první strany:

4.1.1. Adresa:

4.1.2. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici):

4.2. Příjmení, jména druhé strany:

4.2.1. Adresa:

4.2.2. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici):

4.3. Příjmení, jména případné další strany:

4.3.1. Adresa:

4.3.2. Den a místo narození (pokud jsou tyto údaje k dispozici):

5. VYKONATELNOST VEŘEJNÉ LISTINY / DOHODY V ČLENSKÉM STÁTĚ PŮVODU

5.1. Veřejná listina / dohoda je vykonatelná v členském státě původu

5.1.1. ☐ Ano

5.1.2. ☐ Ne

5.2. Podmínky veřejné listiny / dohody

5.2.1. Stručný popis vykonatelné povinnosti:

5.2.2.2. Povinnost uvedená v bodě 5.2 je vykonatelná vůči této osobě (těmto osobám)⁷⁵ (příjmení, jména):

V ... dne: ...

Podpis a/nebo razítko orgánu původu:

↓ 2201/2003

⁷⁵ Jedná-li se o více než jednu osobu, uveďte informace o všech osobách.

PŘÍLOHA V
SROVNÁVACÍ TABULKA K NAŘÍZENÍ (ES) č. 1347/2000

Zrušené články	Odpovídající články nového znění
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29
23	30

24	31
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
Příloha I	68
Příloha II	68
Příloha III	68
Příloha IV	Příloha I

Příloha V	Příloha II
----------------------	-----------------------

PŘÍLOHA VI

~~Prohlášení Švédska a Finska podle čl. 59 odst. 2 písm. a) nařízení Rady o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1347/2000~~

~~PROHLÁŠENÍ ŠVÉDSKA~~

~~Podle čl. 59 odst. 2 písm. a) nařízení Rady o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1347/2000, Švédsko prohlašuje, že úmluva ze dne 6. února 1931 mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem obsahující ustanovení mezinárodního práva soukromého o manželství, osvojení a poručenství, společně se závěrečným protokolem k této úmluvě, se plně použije na vztahy mezi Švédskem a Finskem místo pravidel uvedeného nařízení.~~

~~PROHLÁŠENÍ FINSKA~~

~~Podle čl. 59 odst. 2 písm. a) nařízení Rady o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1347/2000, Finsko prohlašuje, že úmluva ze dne 6. února 1931 mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem obsahující ustanovení mezinárodního práva soukromého o manželství, osvojení a poručenství, společně se závěrečným protokolem k této úmluvě, se plně použije na vztahy mezi Finskem a Švédskem místo pravidel uvedeného nařízení.~~



PŘÍLOHA IV

Zrušené nařízení a jeho následná změna

Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003
(Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 2116/2004
(Úř. věst. L 367, 14.12.2004, s. 1)

PŘÍLOHA V

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 2201/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2 návětí	Článek 2 návětí
Čl. 2 odst. 1 až 6	Čl. 2 odst. 1 až 6
-	Čl. 2 odst. 7
Čl. 2 odst. 7	Čl. 2 odst. 8
Čl. 2 odst. 8	Čl. 2 odst. 9
Čl. 2 odst. 9	Čl. 2 odst. 10
Čl. 2 odst. 10	Čl. 2 odst. 11
Čl. 2 odst. 11	Čl. 2 odst. 12
Články 3, 4 a 5	Články 3, 4 a 5
Článek 6	Čl. 6 odst. 2
Čl. 7 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 6 odst. 3
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 10 návětí	Článek 9 návětí
Čl. 10 písm. a)	Čl. 9 písm. a)
Čl. 10 písm. b) návětí	Čl. 9 písm. b) návětí
Čl. 10 písm. b) body i) a ii)	Čl. 9 písm. b) body i) a ii)
-	Čl. 9 písm. b) bod iii)
Čl. 10 písm. b) bod iii)	Čl. 9 písm. b) bod iv)
Čl. 10 písm. b) bod iv)	Čl. 9 písm. b) bod v)
Čl. 11 odst. 1	Článek 21
Čl. 11 odst. 2	Článek 24

Čl. 11 odst. 3

Čl. 11 odst. 4

Čl. 11 odst. 5

Čl. 11 odst. 6

Čl. 11 odst. 7

Čl. 11 odst. 8

Čl. 12 odst. 1

Čl. 12 odst. 2

Čl. 12 odst. 3

-

Čl. 12 odst. 4

Článek 13

Článek 14

Článek 15

Článek 16

-

Články 17, 18 a 19

-

Článek 20

Článek 21

-

Článek 22

Čl. 23 písm. a), c), d), e) a f)

Čl. 23 písm. b) a g)

Články 24, 25 a 26

Článek 27

-

Články 28 až 36

-

Čl. 23 odst. 1

Čl. 25 odst. 1

Čl. 25 odst. 2

Čl. 26 odst. 2

Čl. 26 odst. 3

Čl. 26 odst. 4

Čl. 10 odst. 1

Čl. 10 odst. 2

Čl. 10 odst. 3

Čl. 10 odst. 4 a 5

Čl. 10 odst. 6

Článek 11

Článek 13

Článek 14

Článek 15

Článek 16

Články 17, 18 a 19

Článek 20

Článek 12

Článek 27

Článek 28

Článek 37

Čl. 38 odst. 1

-

Články 50, 51 a 52

Čl. 29 písm. a)

Čl. 29 písm. b) a c)

-

Články 30 až 32

-	Články 35 a 36
-	Články 39 až 49
Čl. 37 odst. 1	Čl. 28 odst. 1
-	Čl. 28 odst. 2
Čl. 37 odst. 2	-
-	Čl. 34 odst. 2 a 3
Článek 38	-
Článek 39	Čl. 53 odst. 1 a 2
Článek 40	-
Čl. 41 odst. 1	Čl. 30 odst. 2, čl. 38 odst. 2, čl. 53 odst. 2
Čl. 41 odst. 2 a 3	Čl. 53 odst. 2
Čl. 42 odst. 1	Čl. 38 odst. 2 a čl. 53 odst. 2
Čl. 42 odst. 2	Čl. 53 odst. 3 až 6
-	Čl. 54 odst. 1 a 2
Článek 43	Čl. 54 odst. 3 a 4
Článek 44	Čl. 53 odst. 7
Čl. 45 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	Čl. 34 odst. 2 a 3, článek 69
Článek 46	Článek 55
-	Článek 56
Čl. 47 odst. 1	Čl. 31 odst. 1
-	Čl. 31 odst. 2
Čl. 47 odst. 2	-
Článek 48	Čl. 33 odst. 1
-	Čl. 33 odst. 2
Články 49, 50 a 51	Články 57, 58 a 59
Článek 52	Článek 68
Článek 53	Článek 60
-	Článek 61
Článek 54	Článek 62
Článek 55 návětí	Čl. 63 odst. 1 návětí, čl. 63 odst. 2
-	Čl. 63 odst. 1 písm. a)

Čl. 55 písm. a)
Čl. 55 písm. b) až e)
-
-
-
Čl. 56 odst. 1
-
Čl. 56 odst. 2
-
Čl. 56 odst. 3
Čl. 56 odst. 4
Články 57 a 58
-
Čl. 59 odst. 1
Čl. 59 odst. 2 a 3
Čl. 60 písm. a) až d)
Čl. 60 písm. e)
Článek 61
-
Články 62, 63 a 64
Článek 65
-
Článek 66
Články 67 a 68
Články 69 a 70
-
Články 71 a 72
Příloha I
Příloha II
Příloha III
Příloha IV
-

Čl. 63 odst. 1 písm. b) a čl. 64 odst. 1 písm. a)
Čl. 63 odst. 1 písm. c) až f)
Čl. 63 odst. 1 písm. g)
Čl. 63 odst. 3 a 4
Čl. 64 odst. 1 písm. b) a čl. 64 odst. 2 až 6
Čl. 65 odst. 1
Čl. 65 odst. 2
Čl. 65 odst. 3
Čl. 65 odst. 4
Čl. 65 odst. 5
-
Články 66 a 67
Článek 69
Článek 72
-
Článek 73
Článek 74
Čl. 75 odst. 1
Čl. 75 odst. 2 a 3
Články 76, 77 a 78
Čl. 79 odst. 1
Čl. 79 odst. 2
Článek 80
Článek 81
-
Články 70 a 71
Články 82 a 83
Příloha I
-
Příloha II
Příloha II
Příloha III

